

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΜΑΡΤΙΟΣ 2026

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2026

Δεν μοιάζουν με καμία
προηγούμενη αναμέτρηση

**ΑΚΟΥΜΕ
ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ
ΥΛΟΠΟΙΟΥΜΕ**

Αυτές οι εκλογές δεν μοιάζουν με καμία προηγούμενη αναμέτρηση

Στις βουλευτικές εκλογές του Μαΐου, η κυπριακή κοινωνία αναζητά νέες απαντήσεις σε παλιά και επίμονα ερωτήματα. Η κατάσταση της οικονομίας, η ακρίβεια που πιέζει τα νοικοκυριά, αλλά και η διάχυτη αίσθηση διαφθοράς συνθέτουν ένα πολιτικό σκηνικό ρευστό, ανήσυχο και απαιτητικό. Οι πολίτες δείχνουν έτοιμοι να αναζητήσουν με την ψήφο τους αξιοπιστία, λογοδοσία, διαφάνεια και πολιτική υπευθυνότητα.

Οι επερχόμενες εκλογές δεν μοιάζουν με καμία προηγούμενη αναμέτρηση. Θα είναι μια σύγκρουση παλαιού και νέου, με καινούργια κόμματα και υποψηφίους να διεκδικούν εκπροσώπηση. Την ίδια ώρα τα παραδοσιακά κόμματα προετοιμάζονται για μια δύσκολη μάχη. Επιδίδουν να πείσουν πως ξέρουν να παράγουν πολιτική, παραμένουν χρήσιμα και έχουν ανανεωθεί. Σε αυτό το σκηνικό, μεγάλοι κερδισμένοι θα είναι όσοι κατορθώσουν να εκφράσουν καθαρό όραμα και ρεαλιστικές λύσεις.

Τον Μάιο θα κριθούν τα κόμματα, θα προκύψει το νέο ισοζύγιο πολιτικής ισχύος, και θα καθοριστούν οι σχεδιασμοί για τη συνέχεια που θα αφορούν κυρίως την προεδρία της Βουλής και κατ' επέκταση τις συνεργασίες για τις προεδρικές του 2028. Πολιτικοί αναλυτές εκτιμούν ότι η νέα Βουλή που θα διαμορφωθεί, ανεξαρτήτως αριθμού κομμάτων που θα μπουν, οι μεταξύ τους αποστάσεις θα είναι σημαντικά μικρότερες σε ποσοστά σε σχέση με το παρελθόν, πράγμα που θα δυσκολέψει τις κυβερνήσεις σε επίπεδο συνοχής αλλά και τις συνεννοήσεις στη Βουλή για την ψήφιση νομοθετημάτων.

Στόχος της ειδικής έκδοσης «Κ-Βουλευτικές 2026» είναι να δώσει ουσιαστικό βήμα σε υποψήφιους βουλευτές να παρουσιάσουν το όραμα, τις προτεραιότητες και τις προτάσεις τους για το μέλλον της χώρας. Αναδεικνύοντας το δικό τους στίγμα και τη δέσμευσή τους για μια Κύπρο πιο δυναμική, σύγχρονη και αξιόπιστη.

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ | Επιμέλεια: Γιάννης Αδειλίνης, adilinis@kathimerini.com.cy

Ιδιοκτησία: Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα Έκδοση Κύπρου ΛΤΔ, Νικολάου Σαριπόλου 2 & Λεωφ. Λυκαβητού, Έγκωμη 2401, Λευκωσία, τηλ.: 22472472, email: info@kathimerini.com.cy | Σελίδωση: Χρυσόστομος Δημητρόπουλος

Commercial Director: Άννα Αντωνίου, τηλ. 22472414, antonioua@sppmedia.com

Εμπορικός Διευθυντής «Κ»: Τάσος Αγαθαγγέλου, τηλ. 22472381, agathangelout@kathimerini.com.cy

*Οι υποψήφιοι βουλευτές που φιλοξενούνται στην ειδική έκδοση, παρουσιάζονται με αλφαβητική σειρά.

ΕΚΛΟΓΕΣ!

Εγγράψου στον εκλογικό κατάλογο,
στο elections.gov.cy

Η πολιτική επηρεάζει
τη ζωή σου.

-bet!

εκλογες!

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η θέση των παραδοσιακών κομμάτων και οι νέες προσθήκες

Τα παραδοσιακά κόμματα θα πρέπει να επιδείξουν ευελιξία, ετοιμότητα προσαρμογής και ανταπόκρισης στις προκλήσεις και να προχωρήσουν με ξεκάθαρες θέσεις, αν θέλουν να πρωταγωνιστούν και πάλι στο πολιτικό σκηνικό.

Στις 24 Μαΐου οι πολίτες θα κληθούν στην κάλπη για να αναδείξουν τα πρόσωπα που θα κατάρτισουν το νέο κοινοβούλιο. Πρωταρχικός στόχος των κομμάτων είναι να αυξήσουν ποσοστά του ώστε να έχουν ισχυρό λόγο την επόμενη μέρα, με τις δημοσκοπήσεις να συνεχίζουν να δείχνουν πτώση ποσοστών για τα παραδοσιακά. Ασκήσεις επί χάρτου -με το καλύτερο αλλά και το χειρότερο σενάριο για το κάθε κόμμα μετά το άνοιγμα της κάλπης- και θεματολογία με την οποία τα κόμματα έστω και την ύστατη, θα επιδιώξουν να προσελκύσουν νέους ψηφοφόρους ή ακόμη και να πετύχουν συσπείρωση ποσοστών που λάμβαναν παλαιότερα, όταν όροι όπως «κατεστημένο» και «παλαιοκομματισμός» δεν πρωτοστατούσαν στις πολιτικές συζητήσεις.

Μπορεί τα παραδοσιακά κόμματα να μην είναι πλέον «της μόδας», όχι μόνο στη Κύπρο αλλά και παγκοσμίως, ωστόσο, τη δεδομένη στιγμή θα πρέπει να επιδείξουν ευελιξία αλλά και ετοιμότητα προσαρμογής και ανταπόκρισης στις προκλήσεις όπως και να προχωρήσουν με ξεκάθαρες θέσεις, αν θέλουν να πρωταγωνιστούν και πάλι στο πολιτικό σκηνικό. Άλλωστε ο πόλεμος στην περιοχή και το αίσθημα ανασφάλειας φέρεται να ευνοεί τα συστημικά κόμματα μιας και το νέο και πιθανώς άγνωστο, σε σχέση με θέσεις και απόψεις σε ζητήματα εξωτερικής

πολιτικής και οικονομίας, να προβληματίζει ίσως και να τρομάζει τους πολίτες.

ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΙΑ ΔΗΣΥ ΚΑΙ ΑΚΕΛ

Στον ΔΗΣΥ το θέμα της πρωτιάς και μάλιστα με διαφορά ασφαλείας από τον δεύτερο όπως και εξασφάλιση ποσοστού κοντά στο 27,7% που κατέγραψε το κόμμα στις βουλευτικές εκλογές του 2021, θα ήταν το καλύτερο δυνατό σενάριο. Μάλιστα, η άνετη επικράτηση με τρόπο που δεν θα μείωνε ούτε και τον αριθμό των βουλευτών που έχει σήμερα, 16 στο σύνολο, θα έδινε στο κόμμα της δεξιάς αέρα νίκης με τον οποίο θα βάδιζε προς τις προεδρικές του 2028 και πιθανότατα να απομακρύνει το ενδεχόμενο αμφισβήτησης της παρούσας ηγεσίας. Πάντως η είσοδος όσο λιγότερων κομμάτων εντός Βουλής ευνοεί τα μεγαλύτερα και δη τον ΔΗΣΥ, ενώ στην αντίθετη περίπτωση πιθανώς να υπάρχει μείωση ποσοστών και απώλεια βουλευτών που πιθανώς να μην πάρει από το κόμμα την πρωτιά, ωστόσο, θα αποδυναμωθεί. Η κατάταξη στη πρώτη θέση σίγουρα θα ήταν για το ΑΚΕΛ ένα καλό αποτέλεσμα, κυρίως για την ψυχολογία αλλά και τα μετέπειτα βήματα του κόμματος ενόψει και των προεδρικών εκλογών. Ωστόσο, το ζητούμενο που θα διαφοροποιήσει τα δεδομένα είναι η αύξηση των ποσοστών του κόμματος συγκριτικά με το 2021 (έλαβε 22,3%)

Η είσοδος όσο λιγότερων κομμάτων εντός της Βουλής των Αντιπροσώπων ευνοεί τα μεγαλύτερα κόμματα και δη τον ΔΗΣΥ.

αγγίζοντας το 25%, όπως και η διατήρηση ίδιου ή και μεγαλύτερου αριθμού εδρών. Δύσκολη εξίσωση για την παρούσα ηγεσία, η οποία ρίχνεται στη μάχη των βουλευτικών για πρώτη φορά έχοντας προχωρήσει σε αλλαγές -αν και αναμένονταν περισσότερες- εντός των κομματικών διαδικασιών, με στόχο τον εκσυγχρονισμό της αριστεράς. Ίσως τελικά τα αντανάκλαστικά να μη λειτουργήσαν εγκαίρως και το κόμμα να μη συμπορεύτηκε με τις εξελίξεις, χάνοντας ένα μέρος της νέας γενιάς αλλά και της ευρύτερης αριστεράς τα οποία προσπαθεί τώρα να προσεγγίσει, αν και το εγχείρημα κρίνεται ιδιαίτερα δύσκολο.

ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ, ΔΗΠΑ

Ένα διψήφιο ποσοστό μετά το άνοιγμα της κάλπης τον ερχόμενο Μάιο και εξασφάλιση εκπροσώπησης με τον ίδιο αριθμό βουλευτών, εννέα στο σύνολο, θα ήταν για το ΔΗΚΟ το καλύτερο δυνατό σενάριο. Αν στην εικόνα προστίθετο και η τέταρτη θέση στη κατάταξη των κομμάτων -βάσει αποτελέσματος- δηλαδή να αφήσει πίσω του Άλμα και Ανεξάρτητη Δημοκρατία όπως και ένταξη στη Βουλή μόνο έξι κομμάτων που θα έδινε στο κόμμα ξεκάθαρο ρυθμιστικό ρόλο, τότε κανείς δεν θα μπορούσε να αμφισβητήσει τον Νικόλα Παπαδόπουλο και τους χειρισμούς στους οποίους προχώρησε - μεταξύ των οποίων

και η ένταξη Ανδρέα Αποστόλου και Μιχάλη Γιακουμή στο ψηφοδέλτιο. Βέβαια, όπως αναφέρουν στελέχη της ηγεσίας, ένα τέτοιο σενάριο αν και επιθυμητό θεωρείται εξαιρετικά δύσκολο και η πιθανότητα για μείωση των βουλευτικών εδρών αλλά και να τους ξεπεράσουν σε ποσοστά νεοσύστατα κόμματα, θα είχε αντίκτυπο τόσο στην ηγεσία όσο και στο ρόλο του κόμματος την επόμενη μέρα των εκλογών.

Στην ΕΔΕΚ το ζητούμενο είναι ένα, η παραμονή στη Βουλή. Αν καταφέρει μάλιστα εκπροσώπησή της με τέσσερις βουλευτές τότε θα γίνεται λόγος για τεράστια επιτυχία. Αυτό που επισημαίνεται τη δεδομένη στιγμή είναι πως το κόμμα χρειάζεται χρόνο να ανασκουμπωθεί, με ένα συνέδριο μετά τις βουλευτικές που θα αναδείξει νέα ηγεσία και πιθανότητα να θέσει βάσεις για την επόμενη μέρα, μιας και οι απώλειες των τελευταίων χρόνων δεν του άφησαν πλέον περιθώρια. Πιθανή ένταξη της ΕΔΕΚ στη Βουλή θα βάλει το κίνημα στον αναπνευστήρα, δίνοντας παράταση ζωής και χρόνο να ανακάμψει μιας και δεν θα υπάρξει πιθανότατα άλλη ευκαιρία. Στόχος η όσο το δυνατό μεγαλύτερη συσπείρωση στηριζόμενοι στους ΕΔΕΚίτες που δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης στο κόμμα του Βάσου Λυσσαρίδη και στην ιδεολογία του.

Δύσκολη η επιβίωση και για τη ΔΗ.ΠΑ σε περίπτωση μη ένταξης της στο κοινοβούλιο. Το 2021 το νεοσύστατο τότε

Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν το ΕΛΑΜ να είναι το τρίτο κόμμα με ρυθμιστικό ρόλο και τα νεοσύστατα κόμματα Άλμα και Άμεση Δημοκρατία να μπαίνουν στη Βουλή.

και πολλά υποσχόμενο κόμμα που μπήκε στη Βουλή με 6,1%, σήμερα παλεύει για επιβίωση. Πενταετία με φθίνουσα πορεία, απομάκρυνση στελεχών πρώτης γραμμής ενώ όπως σημειώνεται δεν κατάφερε να μεταφέρει τις θέσεις και τα μηνύματα που πρεσβεύει προς τους πολίτες. Καλύτερο σενάριο για τη παράταξη η ένταξη στη Βουλή, ώστε να δοθεί και χρόνος για ανασύνταξη. Πιθανή παραμονή ίσως να κινούσε και τις εσωκομματικές διαδικασίες για ανάδοχη κατάσταση μιας και ο Μάριος Καρογιάν ήδη κάνει το πρώτο βήμα με την απουσία του από το ψηφοδέλτιο. Πάντως στο δύσκολο σενάριο των πολύ χαμηλών ποσοστών που δεν επιτρέπουν εξασφάλιση έδρας, το κόμμα δύσκολα θα έχει επόμενη μέρα αν αναλογιστεί κανείς πως δεν θα υπάρχει ούτε χρηματοδότηση.

Στο Κίνημα Οικολόγων τα πράγματα φαντάζουν διαφορετικά μιας και η παρουσία τους ακόμη και εκτός Βουλής θεωρείται δεδομένη. Όπως τονίζουν έχουν ρόλο ύπαρξης στη κοινωνία, ασχέτως αν δύσκολα θα μπορούν να επιβιώσουν. Στόχος ο κόσμος να τους τιμήσει με την ψήφο του αναγνωρίζοντας τη συνεισφορά τους, με το καλύτερο αποτέλεσμα να θεωρείται η εκπροσώπηση με τέσσερις βουλευτές. Βέβαια αυτή την ώρα μπορεί να είναι θεμιτή η πολυφωνία και να θεωρείται ως ένδειξη δημοκρατίας ωστόσο τόσο το Κίνημα Οικολόγων όπως και το Volt, πλήττονται από τους νέους κομματικούς σχηματισμούς που μπαίνουν με το δεξί μάλιστα όπως δείχνουν οι δημοσκοπήσεις στο κάδρο των βουλευτικών.

Η επιλογή του διαφορετικού, της νέας φωνής με θέσεις και προτάσεις χωρίς βαρίδια του παρελθόντος που

υπερασπίζεται το Volt, αυτή την ώρα δεν φαίνεται να είναι αρκετά. Εντάσσεται από τους ψηφοφόρους στο κατεστημένο, χωρίς ουσιαστικά να είναι, και δεν καταφέρνει να κερδίζει τις ψήφους ενάντια στο παλαιοκομματισμό και την αλλαγή. Καλύτερο σενάριο ένα ποσοστό λίγο πάνω από το 4% που θα δίνει στο κόμμα μία αξιοπρεπή εκπροσώπηση στη Βουλή, ενώ το χειρότερο έρχεται με ποσοστό που δεν επιτρέπει είσοδο και περαιτέρω ζητήματα στο κόμμα που πιθανώς να μην αντέξει να παραμείνει στο πολιτικό στίβο μιας και όπως τονίζεται η προσπάθεια έχει ωριμάσει και τώρα είναι η ώρα.

ΧΩΡΙΣ ΠΙΕΣΗ ΤΟ ΕΛΑΜ, ΝΕΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Στο ΕΛΑΜ τα δεδομένα σταθεροποιούνται, χωρίς να υπάρχει ιδιαίτερη πίεση για την επόμενη μέρα. Όπως όλα δείχνουν θα είναι το τρίτο κόμμα με ρυθμιστικό ρόλο. Η επόμενη μέρα των βουλευτικών εκλογών, αν οι δημοσκοπήσεις επαληθευτούν, θα τους δίνει μεγαλύτερο ρόλο ακόμη και ενόψει των προεδρικών του 2028.

Για το νεοσύστατο Άλμα του Οδυσσέα Μιχαηλίδη τα πράγματα φαντάζουν ευκολότερα -μετά και την ένταξη και της Ειρήνης Χαραλαμπίδου- σε σχέση με την είσοδό του στη Βουλή και μάλιστα με ποσοστό που πιθανώς να του χαρίσει την τέταρτη θέση, άρα και ουσιαστικό ρόλο εντός κοινοβουλίου, ενώ άγνωστο παραμένει το πως θα κινηθούν οι ψηφοφόροι σε σχέση με την Άμεση Δημοκρατία του Φειδία Παναγιώτου, αν και οι δημοσκοπήσεις μέχρι σήμερα του δίνουν ποσοστό που του επιτρέπει να μιλά για την επόμενη μέρα.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων και οι λειτουργίες της

Για την ανάδειξη των βουλευτών εφαρμόζεται το αναλογικό σύστημα το οποίο τροποποιήθηκε το 1995 και η κατανομή των εδρών γίνεται σε τρεις φάσεις.

Στα δημοκρατικά πολιτεύματα το εκλογικό σώμα, ο λαός υπό στενή έννοια, αποτελεί το ανώτατο συλλογικό όργανο του κράτους. Το εκλογικό σώμα αποτελείται από όλους τους εκλογείς, τα άτομα που έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Σύμφωνα με τα άρθρα 1, 62, και 173 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας το εκλογικό σώμα ως συλλογικό όργανο εκλέγει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Αντιπρόεδρο (αξίωμα που προβλέπεται από το Σύνταγμα αλλά δεν βρίσκεται σε λειτουργία από το 1963-1964), τα μέλη της Βουλής των Αντιπροσώπων και τους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης,

Οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για τη συμμετοχή στο εκλογικό σώμα είναι η κατοχή της κυπριακής ιθαγένειας, η ενηλικίωση καθώς και ως τυπικό προσόν η εγγραφή του εκλογέα στους εκλογικούς καταλόγους. Το Σύνταγμα καθορίζει στο άρθρο 2 τον τρόπο απόκτησης της Κυπριακής ιθαγένειας με την προσχώρηση σε μια από τις δυο κοινότητες. Στην ελληνική κοινότητα ανήκουν οι πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας οι οποίοι είναι ελληνικής καταγωγής και έχουν ως μητρική γλώσσα την ελληνική. Δικαίωμα έχουν και οι πολίτες που μετέχουν στις ελληνικές πολιτιστικές παραδόσεις ή ανήκουν στην ελληνική ορθόδοξη εκκλησία. Αντιστοίχως στην τουρκική κοινότητα ανήκουν οι πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας που είναι τουρκικής καταγωγής, έχουν ως μητρική γλώσσα την τουρκική ή μετέχουν των τουρκικών πολιτιστικών παραδόσεων και είναι στο θρήσκευμα μωαμεθανοί. Οι υπόλοιποι πολίτες επιλέγουν ατομικώς

μια από τις δύο κοινότητες. Θρησκευτικές ομάδες όπως οι Λατίνοι, Αρμένιοι και οι Μαρωνίτες, μπορούν να επιλέξουν την κοινότητα στην οποία επιθυμούν να ανήκουν.

Δεύτερη προϋπόθεση για την απόκτηση του εκλογικού δικαιώματος είναι η ενηλικίωση. Σύμφωνα με το άρθρο 63 του Συντάγματος δικαιούται να εγγραφεί ως εκλογέας όποιος πολίτης της Δημοκρατίας έχει συμπληρώσει το εικοστό πρώτο έτος της ηλικίας του. Το όριο αυτό αποτέλεσε αντικείμενο πολλών συζητήσεων και αντιπαραθέσεων στη Βουλή των Αντιπροσώπων, η οποία στηριζόμενη στα σύγχρονα δεδομένα για αποτελεσματικότερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, έκρινε ως απόλυτα αναγκαίο το δικαίωμα της ψήφου στις εκλογές να επεκταθεί σε όλους τους πολίτες οι οποίοι έχουν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους.

Τρίτη τυπική προϋπόθεση που πρέπει να συντρέχει για την απόκτηση του εκλογικού δικαιώματος είναι η υποβολή αίτησης για εγγραφή στον εκλογικό κατάλογο και η χορήγηση εκλογικού βιβλιαρίου.

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Για την ανάδειξη των μελών της Βουλής των Αντιπροσώπων εφαρμόζεται αναλογικό σύστημα, το οποίο τροποποιήθηκε με νόμο του 1995, Αρ.71(1)/95, και περιέχει πολλά στοιχεία από το σύστημα της απλής αναλογικής. Αναλογικό είναι το εκλογικό σύστημα κατά το οποίο οι βουλευτικές έδρες κατανέμονται ανάλογα με την εκλογική δύναμη των κομμάτων και υποψηφίων.

Βασικό πλεονέκτημά του είναι η εκπροσώπηση όλων

Τις 56 έδρες της Βουλής των Αντιπροσώπων στελεχώνουν οι Ελληνοκύπριοι βουλευτές και οι εκπρόσωποι των Μαρωνιτών, Αρμενίων και Λατίνων.

των κομμάτων ανάλογα με την εκλογική τους δύναμη. Ως μειονέκτημα θεωρείται η αδυναμία σχηματισμού σταθερών κυβερνήσεων στις περιπτώσεις που η κυβέρνηση προέρχεται από το κοινοβούλιο.

Η κατανομή των βουλευτικών εδρών γίνεται με βάση τον αριθμό των εγγεγραμμένων εκλογέων κάθε εκλογικής περιφέρειας, όπως προκύπτει από τον εκάστοτε ισχύοντα εκλογικό κατάλογο. Το εκλογικό σύστημα διαιρεί τη χώρα σε έξι εκλογικές περιφέρειες, ανάλογα με τον πληθυσμό τους, και σήμερα η κατανομή των βουλευτικών εδρών στις εκλογικές περιφέρειες έχει ως ακολούθως: Λευκωσία (20), Λεμεσός (12), Αμμόχωστος (11), Λάρνακα (6), Πάφος (4), Κερύνεια (3). Η κατανομή των εδρών γίνεται σε τρεις φάσεις. Στην πρώτη κατανομή οι έδρες δίνονται με το σύστημα της απλής αναλογικής, ενώ στη δεύτερη και τρίτη κατανομή εφαρμόζεται το σύστημα της ενισχυμένης αναλογικής με ποσοστά 3,6% και 7,2% αντίστοιχα.

Ο αριθμός των βουλευτικών εδρών από το 1985 αυξήθηκε σε 80, εκ των οποίων οι 56 έδρες ανήκουν στους Ελληνοκύπριους και 24 στους Τουρκοκύπριους. Λόγω της τουρκικής εισβολής του 1974 και της παράνομης κατοχής του βόρειου τμήματος της χώρας, οι 24 τουρκοκυπριακές έδρες μένουν κενές και η Βουλή των Αντιπροσώπων έχει εκ των πραγμάτων 56 έδρες, τις οποίες στελεχώνουν οι Ελληνοκύπριοι βουλευτές και οι εκπρόσωποι των Μαρωνιτών, Αρμενίων και Λατίνων που εκλέγουν η κάθε μια ξεχωριστά από έναν αντιπρόσωπο. Οι αντιπρόσωποί τους παρίστανται στις συνεδρίες χωρίς όμως δικαίωμα ψήφου και συμμετοχής στις συζητήσεις της ολομέλειας. Έχουν

δικαίωμα να θέτουν τις απόψεις τους σε οποιοδήποτε όργανο ή επιτροπή της Βουλής για θέματα που τους αφορούν. Μπορούν να παρίστανται σε όλες τις συνεδριάσεις των Κοινοβουλευτικών Επιτροπών και στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή Παιδείας μετέχουν ως πλήρη μέλη.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων αναδεικνύεται για περίοδο πέντε ετών. Είναι άμεσο συλλογικό όργανο του κράτους, αναδεικνυόμενο από το εκλογικό σώμα με κύρια αρμοδιότητα την άσκηση του νομοθετικού έργου. Ως μη αυτοτελές όργανο εγκρίνει ή απορρίπτει τις αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου αναφορικά με την κήρυξη της χώρας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης καθώς και αναφορικά με την κύρωση διεθνών συμβάσεων (άρθρα 183 παρ. 4, 5, 6 και 169 ΣτΚ). Ασκεί τη νομοθετική εξουσία της Δημοκρατίας για όλα τα θέματα, εκτός από εκείνα που ρητώς έχουν ανατεθεί στις Κοινοτικές Συνελεύσεις (άρθρο 61ΣτΚ).

Οποιοσδήποτε πολίτης μπορεί να διεκδικήσει το αξίωμα του βουλευτή εάν κατέχει την κυπριακή ιθαγένεια, έχει συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του και δεν έχει καταδικαστεί από την ημέρα έναρξης του ισχύοντος Συντάγματος για κανένα αδίκημα που εμπεριέχει ηθική αισχροτήτητα ή είναι ατιμωτικό. Δεν πρέπει επίσης να έχει στερηθεί της εκλογιμότητάς του για καταδίκη επί εκλογικού αδικήματος καθώς και να μην πάσχει από διανοητική ασθένεια που να τον καθιστά ανίκανο (άρθρο 64 ΣτΚ).

Η ιδιότητα του βουλευτή είναι ασυμβίβαστη προς το αξίωμα του υπουργού, μέλους κοινοτικής συνέλευσης, δημοτικού συμβούλου ή με κατοχή ιδιότητας μέλους σωμα-

των ασφαλείας. Γενικά, υπάρχει ασυμβίβαστο μεταξύ της ιδιότητας του βουλευτή και οποιουδήποτε άλλου δημόσιου ή δημοτικού αξιώματος. Ο βουλευτής αποκτά κάποια προσωπικά προνόμια ώστε να μπορεί να δρα ελεύθερα και χωρίς δεσμεύσεις. Δεν μπορεί να διωχθεί ή να φυλακιστεί για ψήφο ή γνώμη που έδωσε για οποιοδήποτε θέμα μέσα στα πλαίσια της άσκησης των καθηκόντων του (άρθρο 83.1 ΣτΚ) και δεν μπορεί να συλληφθεί ή να φυλακιστεί χωρίς την άδεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου για όσο διάστημα κατέχει τη βουλευτική ιδιότητα. Εξάιρεση αποτελεί η σύλληψη επί αυτοφώρω για έγκλημα που επισύρει την ποινή του θανάτου ή της φυλάκισης άνω των πέντε ετών.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Το Σύνταγμα της Κύπρου παρέχει στη Βουλή των Αντιπροσώπων τεκμήριο αρμοδιότητας για κάθε θέμα νομοθετικής υφής, πλην εκείνων που ρητώς υπάγονται στις δυο κοινότητες (άρθρο 61 ΣτΚ). Για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της είναι αποκλειστικά υπεύθυνη. Ειδικότερα οι αρμοδιότητες της είναι:

- Το νομοθετικό έργο της Δημοκρατίας που περιλαμβάνει υποβολή προτάσεων, επεξεργασία, συζήτηση, έλεγχο και ψήφιση νόμων (άρθρο 73 ΣτΚ).
- Ψηφίζει τον προϋπολογισμό και εγκρίνει τον απολογισμό του κράτους (άρθρο 81 ΣτΚ).
- Αναθεωρεί τα μη θεμελιώδη άρθρα του Συντάγματος, με την απαραίτητη πλειοψηφία που είναι τα 2/3 των βουλευτών και των δύο όμως κοινοτήτων (άρθρο 182 ΣτΚ).
- Ρυθμίζει αποκλειστικά θέματα της εσωτερικής της λειτουργίας και των υπηρεσιών που υπάγονται σε αυτήν (άρθρο 73 ΣτΚ).

- Ασκεί κοινοβουλευτικό έλεγχο που αν και δεν προβλέπεται από το Σύνταγμα καθιερώθηκε από τον κανονισμό της Βουλής του 1980.
- Επικυρώνει κάθε διεθνή σύμβαση ή συμφωνία που έχει υπογραφεί από το Υπουργικό Συμβούλιο (άρθρο 169,2 ΣτΚ).
- Αποφασίζει για το ύψος της αποζημίωσης των βουλευτών και για οποιοδήποτε θέμα παρεμφερές με αυτό (άρθρο 84 ΣτΚ).
- Στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων που της παρέχονται από το Σύνταγμα μπορεί να κινήσει δίωξη κατά του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας για εσχάτη προδοσία σύμφωνα με το άρθρο 45 παρ. 2 του Συντάγματος. Πέραν του αυστηρώς νομοθετικού της έργου η Βουλή των Αντιπροσώπων αναπτύσσει δραστηριότητα και στο εξωτερικό σε διμερές επίπεδο με ξένα κοινοβούλια, και στο πλαίσιο διεθνών κοινοβουλευτικών οργανισμών όπου μετέχει. Η Βουλή των Αντιπροσώπων συμμετέχει ως πλήρες μέλος στη Διακοινοβουλευτική Ένωση, στον Κοινοπολιτειακό Κοινοβουλευτικό Σύνδεσμο, στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης, στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη και στην Ευρωπαϊκή Διακοινοβουλευτική Συνέλευση για την Ορθοδοξία. Από διοικητικής πλευράς, το έργο της Βουλής υποστηρίζουν υπό την εποπτεία της Γενικής Διεύθυνσης της Βουλής, οι υπηρεσίες Κοινοβουλευτικών Επιτροπών, η Υπηρεσία Διεθνών Σχέσεων και η Υπηρεσία Εκδόσεων.

ΠΗΓΕΣ: «Το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας», Χρίστης Θ. Λοττίδης, εκδόσεις Σάκκουλα | Wikipedia.

Το εκλογικό σύστημα διαιρεί τη χώρα σε έξι εκλογικές περιφέρειες ενώ υπάρχει ασυμβίβαστο μεταξύ της ιδιότητας του βουλευτή και άλλου δημόσιου ή δημοτικού αξιώματος.

Πελαγοδρομίες

Αυτό που βιώνουμε και πιθανότατα θα καταγραφεί και στην κάλπη, δεν είναι μία ώριμη προοδευτική απαίτηση για ριζική αλλαγή αλλά μία βεβιασμένη αποδέσμευση από το παλιό, χωρίς ακόμη συγκροτημένο όραμα για το νέο.

Του ΘΑΝΑΣΗ ΦΩΤΙΟΥ

Ο κ. Θανάσης Φωτίου είναι ο διευθυντής της «Καθημερινής».

Αυτό που ξεκάθαρα διαφαίνεται, δύο μήνες πριν από τις βουλευτικές εκλογές, είναι οι τάσεις που επιβεβαιώνουν ότι το πολιτικό τοπίο βρίσκεται σε επιταχυνόμενη φάση ανασχηματισμού, καθώς καταγράφεται με σαφή τρόπο μια μετατόπιση προς πιο αντισυστημικές και ετερόδοξες μορφές συμμετοχής.

Πρόκειται για εκφάνσεις ενός ευρύτερου φαινομένου που το βλέπουμε να εξελίσσεται ως τάση και στάση σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και έχει να κάνει με ένα μίγμα ψυχοκοινωνιολογικών, επικοινωνιακών και θεσμικών παραγόντων -ασφαλώς με τις όποιες κοινωνικές διαφοροποιήσεις.

Το φαινόμενο έχει δύο αναγνώσεις. Σε θεωρητικό επίπεδο, μια κοινωνία που αντιδρά και ψάχνεται, είναι μια κοινωνία που ελπίζει. Η «ώριμη» ανάγνωση υποστηρίζει ότι οι πολίτες απορρίπτουν το σύστημα επειδή αντιλαμβάνονται τα δομικά του προβλήματα και αναζητούν εναλλακτικές επιλογές και νέα υποκείμενα. Η «υποψιασμένη» ανάγνωση υποστηρίζει ότι μεγάλη μερίδα των πολιτών δεν έχουν αναπτύξει τα εργαλεία πολιτικής αξιολόγησης, άρα αντιδρούν μάλλον ενστικτωδώς, παρά συνειδητά. Αυτό μεταφράζεται σε έλλειψη πολιτικής παιδείας, επιλογή με συναισθηματικά και επιφανειακά κριτήρια, απουσία πολιτικής συνειδητοποίησης. «Πολιτική συνειδητοποίηση» δεν σημαίνει ικανότητα να θυμάται κάποιος χρονολογίες, πρόσωπα ή αριθμούς αλλά να κατανοεί πώς λειτουργούν οι θεσμοί, να αξιολογεί συνέπειες και όχι μόνο εντυπώσεις, να αναγνωρίζει ρητορικές στρατηγικές, να διακρίνει την πολιτική πρόταση από το επικοινωνιακό σόου. Αν μια κοινωνία δεν διαθέτει και δεν έχει αναπτύξει για «x» λόγους αυτά τα εργαλεία, τότε το

δικαίωμα του εκλέγειν μπορεί να είναι πολιτικά ενεργό αλλά όχι πολιτικά επεξεργασμένο.

Βαθιά πεποίθησή μου είναι ότι η ευρέως διαδεδομένη «πολιτική δυσaréσκεια» που αποτυπώνεται και στα αποτελέσματα των δημοσκοπήσεων, δεν μεταφράζεται πάντοτε και σε απόλυτο βαθμό σ' ένα υγιές καμπανάκι, επάκολουθο ενός βαθιά πολιτικοποιημένου προβληματισμού που προϋποθέτει αντίληψη και κριτική σκέψη. Μάλλον συχνά χαρακτηρίζεται από επιπολαιότητα μιας απολιτίκ μερίδας του λαού, εξού και μετατρέπεται σε αυτοσκοπό. Δεν εκφράζει προσδοκία, εκφράζει κυρίως άρνηση. Και διάθεση τιμωρίας: του «συστήματος», των «γνωστών», των «παλιών», των «άχρηστων», των «προδοτών», των «γραβατομένων»... Υπό το πρίσμα αυτό, το «αντισυστημικό» και το «εναλλακτικό» αποκτά μεγαλύτερη αξία από την επάρκεια, τη σοβαρότητα και τη στοιχειώδη γνώση του ρόλου που διεκδικείται.

Οφείλουμε να παραδεχθούμε και δεν αποτελεί κανενός είδους μομφή, ότι ο κυπριακός λαός δεν είναι μια κοινωνία με μεγάλη πολιτική παιδεία, ούτε με μακρόχρονη παράδοση θεσμικής εμβάθυνσης. Είναι σε μεγάλο βαθμό μια κοινωνία πολιτικά αναλφάβητη, χωρίς επαρκώς ανεπτυγμένα τα εργαλεία της αντίληψης και της κριτικής. Για δεκαετίες ο πολιτικός βίος αξιολογείτο με ιδεολογικά, εθνικά και άλλα κριτήρια, όχι με προγραμματικά και θεσμικά κριτήρια. Που πάει να πει ότι η ψήφος -όχι στο σύνολο αλλά σε αξιοσημείωτο βαθμό- δεν ήταν προϊόν βαθιάς πολιτικής συνειδητοποίησης.

Με άλλα λόγια, θεωρώ ότι αυτό που βιώνουμε και πιθανότατα θα καταγραφεί ως αποτέλεσμα και στην κάλπη, δεν είναι μία ώριμη προοδευτική απαίτηση για ριζική αλλαγή, αλλά μία βεβιασμένη αποδέσμευση από

«Η αντικατάσταση του προβληματικού με το απροσδιόριστο, του ανεπαρκούς με το αδοκίμαστο, δεν συνιστά πολιτική ανανέωση. Συνιστά ρίσκο θεσμικής απορρύθμισης».

το παλιό, χωρίς ακόμη συγκροτημένο όραμα για το νέο. Το εκλογικό σώμα εμφανίζεται κουρασμένο, εξοργισμένο και βαθιά δύσπιστο, αλλά προσωπικά δεν βλέπω στα αποτελέσματα των μετρήσεων αυτό να μεταφράζεται σε αυξημένες απαιτήσεις με ζητούμενο το καλύτερο.

Ζούμε στην εποχή της άποψης χωρίς σκέψη και της φωνής χωρίς περιεχόμενο. Στο μυαλό μας κυριαρχεί η σύγχυση. Μια σούπα όλα. Δυσκολευόμαστε να διακρίνουμε το πολιτικό από το κομματικό, το φιλοσοφικό από το ιδεολογικό, το σύνθημα από το επιχείρημα. Η λογική που φαίνεται να κερδίζει έδαφος είναι απλή και επικίνδυνα απλουστευτική. Αφού το υπάρχον πολιτικό προσωπικό απογοήτευσε, οποιαδήποτε εναλλακτική θεωρείται εκ προοιμίου προτιμότερη. Η επάρκεια υποχωρεί μπροστά στην πρόθεση, η γνώση μπροστά στη διάθεση, η ευθύνη μπροστά στη ρητορική της άρνησης. Η άγνοια εκλαμβάνεται ως αυθεντικότητα και η απουσία σχεδίου ως δήθεν καθαρότητα. Έτσι, όμως, η πολιτική επιλογή απογυμνώνεται από το ουσιαστικό περιεχόμενό της: την ικανότητα άσκησης εξουσίας με επίγνωση, συνέπεια και σεβασμό στους θεσμούς.

Παράλληλα, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν μετατραπεί σε υποκατάστατο πολιτικής διαδικασίας. Εκεί, κάθε λογής «μπουμπουκία» εκδηλώνονται με έντονη ναρκισσιστική διάθεση και χωρίς την παραμικρή ένδειξη γνώθι σαυτόν, δηλώνοντας έτοιμα για κοινοβουλευτικούς ρόλους. Η πολιτική εμπειρία συγχέεται με την ψηφιακή απήχηση και η δημόσια ευθύνη με τη διαδικτυακή προβολή. Προβάλλεται μια αντίληψη άμεσης, δήθεν δημοκρατίας, η οποία στην πράξη προσομοιάζει περισσότερο με κουτουροκρατία: χωρίς φίλτρα, χωρίς αντίβαρα, χωρίς επίγνωση των συνεπειών. Και σε αυτή τη διάθεση βρίσκεται έδαφος ο λαϊκισμός και πολιτικά μορφώματα και πρόσω-

πα που αυτοπροσδιορίζονται ως «αντισυστημικά», χωρίς να συνοδεύουν τον χαρακτηρισμό αυτό με αντίστοιχο πολιτικό περιεχόμενο, σχέδιο ή αίσθηση θεσμικής ευθύνης.

Άλλο, όμως, είναι η αυστηρή κριτική προς τις παθογένειες του πολιτικού συστήματος και άλλο η επιδερμικότητα για το ποιος και με ποιους όρους καλείται να το αντικαταστήσει. Η αντικατάσταση του προβληματικού με το απροσδιόριστο, του ανεπαρκούς με το αδοκίμαστο, δεν συνιστά πολιτική ανανέωση. Συνιστά ρίσκο θεσμικής απορρύθμισης, ιδίως όταν συνοδεύεται από μια ιδιότυπη ανοχή σε ασυνέπειες και σκιές και με κλείσιμο των ματιών σε περίεργες και ύποπτες ενέργειες που καμία σχέση δεν έχουν με αυτό που ορισμένοι ευαγγελίζονται. Θέλω να είμαι ξεκάθαρος. Τα παραδοσιακά κόμματα, το παραδοσιακό σύστημα, σε καμία περίπτωση δεν είναι θύμα αυτής της κατάστασης. Οι ευθύνες του γι' αυτό που ζούμε, είναι τεράστιες. Αυτά είναι που δημιούργησαν χώρο σε αυτά που έρχονται. Για χρόνια αναπαρήγαγαν λόγο εσωτερικής κατανάλωσης και καλλιέργησαν μια απόσταση από τα βασικά και καθημερινά προβλήματα των πολιτών. Σήμερα δε και υπό αυτές τις συνθήκες, βρισκόμαστε μπροστά σε κάτι αδιανόητο: ορισμένα και μάλιστα μεγάλα και ιστορικά, αντιμετωπίζουν εμφανές πρόβλημα πολιτικού αφηγήματος. Και στην πολιτική, το αφήγημα δεν είναι πολυτέλεια· είναι προϋπόθεση επιβίωσης. Διότι η σοβαρότητα δεν δηλώνεται, αποδεικνύεται. Η υπευθυνότητα δεν επικαλείται το παρελθόν, κρίνεται στο παρόν. Και η συνέπεια, όταν έχει διαρραγεί, δεν αποκαθίσταται με αοριστολογίες, εύκολα, και τετριμμένα συνθήματα. Χρειάζεται σχέδιο, τόλμη, καθαρό στίγμα. Το πρόβλημα δεν είναι επικοινωνιακό. Είναι ουσίας. Ο τόπος δεν ζητά ωραία λόγια. Ζητά απαντήσεις.

Το ΑΚΕΛ ρίχνεται στη μάχη με σχέδιο και ευθύνη για την κοινωνία

Οι πολίτες αξιοποιώντας τη δύναμη της ψήφου τους, μπορούν να ενισχύσουν την προοπτική που θα δώσει ανάσα στην κοινωνία. Για την κοινωνία που προχωρά, που τολμά, που διεκδικεί.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ
ΣΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

Για το ΑΚΕΛ η ανανέωση δεν είναι σύνθημα, αλλά πράξη. Τα ψηφοδέλτιά του συνδυάζουν τη γνώση της εμπειρίας με τον ενθουσιασμό της νέας γενιάς. Ο μέσος όρος ηλικίας είναι τα 43 χρόνια, ενώ το 70% των υποψηφίων (39 από τους 56) διεκδικούν για πρώτη φορά. Η συμμετοχή των γυναικών αγγίζει το 38% (21 από τις 56), σημειώνοντας σαφή βελτίωση σε σχέση με το 23% των προηγούμενων εκλογών. Όλοι τους κουβαλούν εμπειρίες της καθημερινότητας, διάθεση προσφοράς και καθαρό πολιτικό κριτήριο.

Οι επερχόμενες Βουλευτικές Εκλογές, τον Μάιο του 2026, διεξάγονται σε μια περίοδο κατά την οποία η κυπριακή κοινωνία βιώνει έντονες αντιφάσεις. Ενώ σε επίπεδο αριθμών και μακροοικονομικών δεικτών προβάλλεται μια εικόνα σταθερότητας, εντούτοις, η καθημερινή εμπειρία των πολιτών αφηγείται μια διαφορετική ιστορία. Το αυξημένο κόστος ζωής, η στεγαστική πίεση, τα υψηλά επιτόκια, οι μισθοί που δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες και οι χαμηλές συντάξεις, δημιουργούν συνθήκες μόνιμης ανασφάλειας για χιλιάδες οικογένειες.

Ιδιαίτερα δύσκολη είναι η κατάσταση για τους νέους ανθρώπους. Παρά τα προσόντα, τη μόρφωση και τη διάθεση να εργαστούν και να προσφέρουν, συναντούν συνεχώς εμπόδια στο να αποκτήσουν οικονομική ανεξαρτησία, στέγη και προοπτική. Την ίδια ώρα, η μεσαία τάξη αποδυναμώνεται, ενώ ολοένα και περισσότερα κοινωνικά στρώματα διολισθαίνουν σε καθεστώς φτώχειας ή επισφαλούς διαβίωσης. Αυτή η εξέλιξη δεν είναι συγκυριακή. Είναι το αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών, που αναδεικνύουν πιο επιτακτικά από ποτέ την ανάγκη η κοινωνία να εκπροσωπείται στα κέντρα αποφάσεων από άτομα που έχουν επίγνωση των δυσκολιών που αντιμετωπίζει η κοινωνία, που διαθέτουν κοινωνική ευαισθησία και πολιτική ευθύνη.

ΜΕ ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

Η πολιτική πρόταση του ΑΚΕΛ δεν περιορίζεται στο πρόγραμμα. Για το ΑΚΕΛ οι βουλευτικές εκλογές του Μαΐου αποτελούν αφετηρία για μια νέα γενιά πολιτικής εκπροσώπησης, με ανθρώπους που κουβαλούν εμπειρίες της καθημερινότητας, διάθεση προσφοράς και καθαρό πολιτικό κριτήριο. Και αυτό αποτυπώνεται στο ψηφοδέλτιο με το οποίο κατέρχεται στις εκλογές.

Ένα ψηφοδέλτιο ανανεωμένο, με περισσότερους νέους και περισσότερες γυναίκες, με ανθρώπους από διαφορετικά επαγγέλματα και κοινωνικές ομάδες, που φέρνουν μαζί τους διαφορετικές εμπειρίες, γνώσεις και εξειδικεύσεις. Άνθρωποι ανιδιοτελείς, ειλικρινείς και καθαροί, με μοναδικό γνώμονα το καλώς νοούμενο συμφέρον του τόπου και της κοινωνίας. Πρόκειται για ένα ψηφοδέλτιο που τολμά να δώσει φωνή και δύναμη σε αυτούς που συνήθως δεν έχουν. Που εκφράζει τις αξίες και τα ιδανικά της σύγχρονης Αριστεράς, χωρίς ιδεολογικές περιχαράκωσεις, αλλά με τη δυναμική που δημιουργεί μια ισχυρή κοινωνική συμμαχία. Νέοι που παλεύουν, γυναίκες που διεκδικούν, άνθρωποι της καθημερινότητας με όρεξη και ιδέες για τις αλλαγές που έχει ανάγκη η κοινωνία.

Ενδεικτικό της φιλοσοφίας αυτής είναι και το γεγονός ότι η συμμετοχή της Κοινωνικής Συμμαχίας στα ψηφοδέλτια του ΑΚΕΛ ανέρχεται γύρω στο 20%, δίνοντας συνέχεια στην πλατιά συμμετοχή που καταγράφηκε και στις εκλογές Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τα ψηφοδέλτια συνδυάζουν τη γνώση της εμπειρίας με τον ενθουσιασμό της νέας γενιάς: ο μέσος όρος ηλικίας είναι τα 43 χρόνια, ενώ το 70% των υποψηφίων (39 από τους 56) διεκδικούν για πρώτη φορά. Παράλληλα, η συμμετοχή των γυναικών αγγίζει το 38% (21 από τις 56), σημειώνοντας σαφή βελτίωση σε σχέση με το 23% των προηγούμενων εκλογών. Τα στοιχεία αυτά αποδεικνύουν ότι για το ΑΚΕΛ η ανανέωση δεν είναι σύνθημα, αλλά πράξη.

ΜΕ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ

Μια ανανέωση την οποία το ΑΚΕΛ διεκδικεί, παρμβαίνοντας με ξεκάθαρη πολιτική πρόταση και σαφή κοινωνικό προσανατολισμό, με σχέδιο και ευθύνη, για την κοινωνία. Αντιλαμβάνεται τις βουλευτικές εκλογές ως μια ουσιαστική ευκαιρία αλλαγής

Το ΑΚΕΛ παρουσιάζει ένα ολοκληρωμένο σύνολο θέσεων που εδράζονται σε πραγματικά δεδομένα και στοχεύουν στη βελτίωση της ζωής των πολιτών.

κατεύθυνσης και όχι ως μια απλή εκλογική διαδικασία. Με το σύνθημα «Για την κοινωνία», παρουσιάζει ένα ολοκληρωμένο σύνολο θέσεων που εδράζονται σε πραγματικά δεδομένα και στοχεύουν στη βελτίωση της ζωής των πολιτών.

Ένας από τους κεντρικούς πυλώνες αυτής της πρότασης είναι η εργασία. Σε μια οικονομία που παράγει πλούτο, είναι αδιανόητο οι εργαζόμενοι να μην απολαμβάνουν αξιοπρεπείς όρους απασχόλησης και κατοχυρωμένα δικαιώματα. Το ΑΚΕΛ θέτει ως βασικό στόχο την επαναφορά και επέκταση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, ιδιαίτερα στον ιδιωτικό τομέα, ως το πιο αποτελεσματικό εργαλείο προστασίας των εργαζομένων. Παράλληλα, προτείνει τη σύνδεση της κρατικής χρηματοδότησης και των δημόσιων συμβάσεων με τον σεβασμό των εργασιακών δικαιωμάτων, στέλνοντας ξεκάθαρο μήνυμα ότι το δημόσιο χρήμα δεν μπορεί να καταλήγει σε εργοδότες που καταπατούν την εργασία.

Αντίστοιχα, ξεκάθαρη είναι και η προσέγγιση στο συνταξιοδοτικό. Σήμερα, χιλιάδες συνταξιούχοι αδυνατούν να καλύψουν βασικές ανάγκες, ενώ πολλοί εξαναγκάζονται να παραμείνουν στην αγορά εργασίας. Το ΑΚΕΛ αντιμετωπίζει το ζήτημα ως θέμα κοινωνικής δικαιοσύνης και όχι απλής δημοσιονομικής εξίσωσης. Η κατάργηση της μείωσης 12% για

αφυπηρέτηση στο 63ο έτος, η παραχώρηση σύνταξης χρείας και σε άνδρες, αλλά και η ουσιαστική ενίσχυση του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αποτελούν βασικά στοιχεία μιας πολιτικής που θέτει την αξιοπρέπεια στο επίκεντρο.

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται και στο οξύ στεγαστικό πρόβλημα. Η συνεχής αύξηση των ενοικίων και των τιμών αγοράς κατοικίας, έχει μετατρέψει τη στέγη σε άπιαστο όνειρο για μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού. Το ΑΚΕΛ

Το ψηφοδέλτιο του ΑΚΕΛ εκφράζει τις αξίες και τα ιδανικά της σύγχρονης Αριστεράς, χωρίς ιδεολογικές περιχαράκωσεις, αλλά με τη δυναμική που δημιουργεί μια ισχυρή κοινωνική συμμαχία.

εισηγείται μια συνεκτική στεγαστική στρατηγική, με ενεργή συμμετοχή του κράτους στην ανάπτυξη κοινωνικής κατοικίας, μέσω αξιοποίησης κρατικής γης και συνεργασιών με θεσμικούς φορείς. Ταυτόχρονα, προτείνει αυστηρότερους κανόνες για την αγορά ακινήτων από ξένα κεφάλαια, ώστε να διαφυλαχθεί η πρόσβαση των Κυπρίων στη στέγη.

Στο ίδιο κοινωνικό πλαίσιο εντάσσονται και οι προτάσεις για στήριξη των νέων οικογενειών. Η απόφαση για δημιουργία οικογένειας δεν μπορεί να αφήνεται αποκλειστικά

στις αντοχές των νοικοκυριών. Τα επιδόματα γέννησης που προτείνει το ΑΚΕΛ, με κλιμακωτή στήριξη ανάλογα με τον αριθμό παιδιών, αποτελούν συγκεκριμένα, κοστολογημένα μέτρα, που απαντούν σε υπαρκτές ανάγκες και ενισχύουν τη δημογραφική προοπτική της χώρας. Ταυτόχρονα, το κόμμα θέτει στο επίκεντρο την ανάγκη αντιμετώπισης της τραπεζικής αυθαιρεσίας και της ενεργειακής φτώχειας. Η φορολόγηση των υπερκερδών τραπεζών και εταιρειών ενέργειας, η προστασία της πρώτης κατοικίας και η μείωση του κόστους ηλεκτρισμού για τα νοικοκυριά, συνιστούν πολιτικές επιλογές που αποκαθιστούν τη στοιχειώδη κοινωνική δικαιοσύνη και ενισχύουν τη συνοχή.

Το μήνυμα προς τους πολίτες, σαφές: στις Βουλευτικές Εκλογές του Μαΐου, η ψήφος τους μπορεί να πάρει τη μορφή καίριας πολιτικής παρέμβασης. Μπορεί να σηματοδοτήσει τη ρήξη με πολιτικές που ευνοούν τους λίγους εις βάρος της κοινωνίας. Ενισχύοντας δυναμικά μια πολιτική με καθαρό κοινωνικό πρόσημο. Μια πρόταση που βάζει στο επίκεντρο τους πολίτες, την καθημερινότητά τους, τις πραγματικές τους ανάγκες, την αξιοπρέπεια ενός εκάστου. Αξιοποιώντας τη δύναμη της ψήφου τους, μπορούν να ενισχύσουν την προοπτική που θα δώσει ανάσα στην κοινωνία. Με σχέδιο και ευθύνη. Για την κοινωνία που προχωρά, που τολμά, που διεκδικεί.

Δήμος Γεωργιάδης

Προτεραιότητά μου είναι τα προσφυγικά ζητήματα

Ο Δημοκρατικός Συναγερμός υπήρξε διαχρονικά η παράταξη των μεγάλων μεταρρυθμίσεων και των υπεύθυνων αποφάσεων. Είναι η δύναμη ευθύνης που όταν έρθει η ώρα των δύσκολων αποφάσεων, επιλέγει το σωστό.

Ο κ. Δήμος Γεωργιάδης είναι υποψήφιος βουλευτής Κερύνειας με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Ο Δήμος Γεωργιάδης είναι δικηγόρος και κατάγεται από την κατεχόμενη Κερύνεια. Είναι πρόεδρος της Νεολαίας του Δημοκρατικού Συναγερμού και πρόεδρος της ποδοσφαιρικής ΠΑΕΕΚ Κερύνειας. Είναι πτυχιούχος Νομικής (University of Derby) και κάτοχος μεταπτυχιακού στις Πολιτικές Επιστήμες (University of Manchester). Διαθέτει επαγγελματικά διπλώματα στη Χρηματοοικονομική Τεχνολογία (Harvard University) και στις πρακτικές καταπολέμησης της διαφθοράς (University of Pennsylvania). Διετέλεσε νομικός σύμβουλος του JCI Cyprus, ηγείται της Πράσινης Συμφωνίας του ΔΗΣΥ «1 εκατομμύριο δέντρα» και είναι ο ιδρυτής της φιλανθρωπικής ομάδας «Be a Hero Foundation».

Ποιες θεωρείτε τις τρεις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Κύπρος και πως σκοπεύετε να συμβάλετε στην αντιμετώπισή τους;

Η μεγαλύτερη πρόκληση παραμένει το Κυπριακό. Η πατρίδα μας εξακολουθεί να βρίσκεται υπό κατοχή και αυτό δεν είναι μόνο ένα πολιτικό ζήτημα, αλλά μία καθημερινή αδικία. Η Βουλή δεν είναι το αρμόδιο όργανο για την επίλυση του Κυπριακού, αλλά μέσω των αποφάσεών της μπορεί να κρατήσει ζωντανό τον αγώνα για λύση και επιστροφή. Αυτό σημαίνει ουσιαστική στήριξη των προσφύγων, με νομοθετικές πρωτοβουλίες που προστατεύουν τα δικαιώματά τους, δημιουργούν προγράμματα αληθινής στήριξης και αποτρέπουν τον εξαναγκασμό τους να ξεπουλήσουν τις περιουσίες τους λόγω οικονομικών αδιεξόδων. Έδη έχω παρουσιάσει συγκεκριμένη πρόταση προς αυτή την κατεύθυνση, με στόχο την ουσιαστική ενίσχυση των προσφύγων και την αποκατάσταση των σοβαρών ανισοτήτων που βιώνουμε. Θεωρώ ότι οι νομικές μου γνώσεις μπορούν να συμβάλουν ουσιαστικά.

Η δεύτερη πρόκληση είναι η ακρίβεια και το στεγαστικό. Πρόκειται για ένα σύνθετο πρόβλημα που επηρεάζει άμεσα τη ζωή των νέων και συνδέεται με το δημογραφικό και την υπογεννητικότητα. Δεν μπορούμε να αγνοούμε ότι η αύξηση των μεταναστευτικών ροών. Σε συνδυασμό με τη μείωση των γεννήσεων, επηρεάζει τη συνολική κοινωνική και πληθυσμιακή ισορροπία της χώρας. Όταν η απόκτηση ή ενοικίαση κατοικίας καθίσταται απρόσιτη, η δημιουργία οικογένειας γίνεται πολύ δύσκολη. Και όταν οι πολίτες δεν μπορούν να σχεδιάσουν το μέλλον τους, το πρόβλημα γίνεται βαθύτερο. Οι λύσεις

απαιτούν ολοκληρωμένο σχεδιασμό: συνεργασία κράτους και ιδιωτικού τομέα, αξιοποίηση κρατικής και χαλίτικης γης και στοχευμένη χρήση ευρωπαϊκών κονδυλίων. Έχουμε ήδη καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις ως ΝΕΔΗΣΥ και στόχος μου είναι να συμβάλω ώστε να αποκτήσουν πρακτική εφαρμογή.

Η τρίτη πρόκληση είναι η γραφειοκρατία. Επιβραδύνει την ανάπτυξη, αποθαρρύνει τους πολίτες και δημιουργεί συνθήκες δυσπιστίας απέναντι στο κράτος και τους θεσμούς, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις αφήνει περιθώρια για φαινόμενα διαφθοράς. Δεν είναι αποδεκτό το 2026 να απαιτούνται μήνες ή και χρόνια για βασικές διαδικασίες, όπως η έκδοση αδειών, η αξιολόγηση αιτήσεων ή η πρόσβαση σε σχέδια στήριξης. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα πολίτες να μη διεκδικούν όσα δικαιούνται, επενδύσεις να καθυστερούν ή να χάνονται και συνολικά η κοινωνία να λειτουργεί σε αργούς ρυθμούς. Το πρόβλημα επηρεάζει ιδιαίτερα και τους πρόσφυγες, καθώς η πολυπλοκότητα των διαδικασιών συχνά λειτουργεί αποτρεπτικά στη διεκδίκηση δικαιωμάτων και προγραμμάτων, διαιωνίζοντας έτσι μια κατάσταση άνισης μεταχείρισης. Η λύση είναι σαφής: ψηφιοποίηση, απλοποίηση διαδικασιών και πλήρης διαφάνεια. Ένα σύγχρονο κράτος οφείλει να εξυπηρετεί τον πολίτη, όχι να τον ταλαιπωρεί. Και αυτή η αλλαγή μπορεί να λειτουργήσει ως καταλύτης για ανάπτυξη, εμπιστοσύνη και δικαιοσύνη στην πράξη.

Πώς αξιολογείτε τη θέση και το ρόλο του κόμματός σας απέναντι στα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες;

Ο ΔΗΣΥ υπήρξε διαχρονικά η παράταξη των μεγάλων μεταρρυθμίσεων και των υπεύθυνων αποφάσεων. Σε κρίσιμες στιγμές για τη χώρα απέδειξε ότι

«Το Κυπριακό, η ακρίβεια και το στεγαστικό και η γραφειοκρατία, είναι οι μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Κύπρος».

μπορεί να διαχειριστεί δύσκολες καταστάσεις με σοβαρότητα και ρεαλισμό. Δεν επενδύει σε εύκολα συνθήματα, ή επιφανειακές αποφάσεις. Γι' αυτό θεωρώ ότι είναι απαραίτητο να διαθέτει ισχυρή κοινοβουλευτική παρουσία. Για να μπορεί να εφαρμόζει πολιτικές χωρίς εκπτώσεις και χωρίς να σύρεται σε λαϊκιστικές προσεγγίσεις. Ο Δημοκρατικός Συναγερμός είναι ο «ενήλικας του δωματίου» - η δύναμη ευθύνης που, όταν έρθει η ώρα των δύσκολων αποφάσεων, επιλέγει το σωστό και όχι αυτό που ακούγεται ωραίο.

Σε ποιους τομείς σκοπεύετε να επικεντρωθείτε ως βουλευτής και ποιο είναι το προσωπικό σας κίνητρο για να υπηρετήσετε στη Βουλή;

Η κύρια προτεραιότητά μου είναι τα προσφυγικά ζητήματα. Τα τελευταία χρόνια έχω αφιερώσει χρόνο για να κατανοήσω τις ανάγκες των προσφύγων, ιδιαίτερα των Κερυνειωτών, και να προετοιμαστώ ώστε να τους εκπροσωπήσω ουσιαστικά. Το κίνητρό μου είναι οι ίδιοι οι άνθρωποι. Να δώσουμε στην Κερύνεια μια πιο δυνατή φωνή, να ενισχύσουμε την πίστη στην επιστροφή και να διαμορφώσουμε τις συνθήκες ώστε, όταν έρθει η ευλογημένη στιγμή της

επιστροφής, να είμαστε έτοιμοι να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας με σοβαρότητα και πλάνο.

Ποια διαφορετική προοπτική ή αξία πστεύετε ότι φέρνετε στο πολιτικό σύστημα;

Πάντα λέω πως το όραμα μου για την Κερύνεια είναι να αναδείξουμε όσα μας ενώνουν και να φέρουμε τους Κερυνειώτες πιο κοντά. Η Κερύνεια χρειάζεται σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, τον κόσμο της ενωμένο και δυ-

Η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης περνά μέσα από τρεις βασικούς άξονες: ειλικρίνεια, διαφάνεια και πρότυπα. Οι πολίτες χρειάζονται καθαρό λόγο και υπεύθυνη ενημέρωση.

ναμικό. Αυτό προσπαθώ να κάνω τα τελευταία χρόνια, από κάθε ρόλο που υπηρέτησα, και αυτό θέλω να συνεχίσω και μέσα από τη Βουλή. Να δώσω μια νέα πνοή ελπίδας και ενέργειας στην Κερύνεια μας. Θέλω να φέρω τους νέους πιο κοντά στην Κερύνεια, να διασφαλίσουμε ότι αυτή η επαρχία θα έχει συνέχεια τα επόμενα χρόνια, και ότι τα δικαιώματά μας θα υπερασπίζονται με συνέπεια τόσο σε κοινωνικό όσο και σε νομικό επίπεδο.

Τι θεωρείτε ότι χρειάζεται να αλλάξει, ώστε να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτική και τους θεσμούς;

Η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης περνά μέσα από τρεις βασικούς άξονες: ειλικρίνεια, διαφάνεια και πρότυπα. Οι πολίτες χρειάζονται καθαρό λόγο και υπεύθυνη ενημέρωση, χωρίς ωραιοποιήσεις. Παράλληλα, η αξιοποίηση της τεχνολογίας μπορεί να διασφαλίσει διαφάνεια σε κάθε διαδικασία. Η πολιτική χρειάζεται ανθρώπους που λειτουργούν με συνέπεια και ήθος, ώστε να αποτελούν πρότυπα για τις επόμενες γενιές.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Κύπρο της επόμενης δεκαετίας;

Οραματίζομαι μια Κύπρο ελεύθερη, απαλλαγμένη από κατοχικά στρατεύματα. Μια χώρα σύγχρονη, με ισχυρή οικονομία που δημιουργεί ευκαιρίες και όχι εξαρτήσεις. Μια κοινωνία που στηρίζει την οικογένεια, δίνει προοπτική στους νέους και σέβεται τους μεγαλύτερους. Με απλά λόγια, μια χώρα που επιτρέπει στους ανθρώπους της να προχωρήσουν, να δημιουργήσουν και να ονειρεύονται. Μια πιο ανθρώπινη Κύπρο.

Δημήτρης Μ. Δημητρίου

Το κίνητρό μου εστιάζεται στον άνθρωπο και την κοινωνία

Πιστεύω στην κοινωνική κινητικότητα. Τη δυνατότητα που έχει το άτομο και ομάδες ατόμων να αναπτύσσονται κοινωνικά σε σχέση με τα εισοδήματα, το επάγγελμα, τη μόρφωση και την οικονομική κατάσταση.

Ο κ. Δημήτρης Μ. Δημητρίου είναι πρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών και υποψήφιος βουλευτής Λευκωσίας με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Ο Δημήτρης Μ. Δημητρίου γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1981. Είναι απόφοιτος της τεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, με μεταπτυχιακές σπουδές στη Διοίκηση Επιχειρήσεων στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Διετέλεσε πρόεδρος της ΦΠΚ Πρωτοπορία Πάτρας και αντιπρόεδρος της Νεολαίας του Δημοκρατικού Συναγερμού (ΝΕΔΗΣΥ). Υπηρέτησε ως πρόεδρος της Οργάνωσης Νέων Επιστημόνων (ΟΝΕ) του ΔΗΣΥ (2013-2017) και ως εκπρόσωπος τύπου του ΔΗΣΥ (2018-2023). Εξελέγη βουλευτής Λευκωσίας το 2016 και στην τρέχουσα θητεία του είναι πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Θεσμών. Το προσωπικό του κίνητρο εστιάζεται στον άνθρωπο και την κοινωνία.

Ποιες θεωρείτε τις τρεις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Κύπρος και πώς σκοπεύετε να συμβάλετε στην αντιμετώπισή τους;

Η κυπριακή κοινωνία αντιμετωπίζει πολλά και σύνθετα προβλήματα. Τα τρία σημαντικότερα, που χωρίς σωστή αντιμετώπιση θα καταστρέψουν τον κοινωνικό ιστό, είναι τα προβλήματα που έχουν να κάνουν με την ακρίβεια, τη στεγαστική κρίση και το κυκλοφοριακό. Για την ακρίβεια χρειάζεται να αναθεωρήσουμε συνολικά τους μηχανισμούς τιμαριθμικής αναπροσαρμογής, αφού το σύστημα βρίσκεται στο σημείο που δεν καλύπτει τους ευάλωτους ενώ προσφέρεται ως προνόμιο στους υψηλόμισθους. Για τη στεγαστική κρίση χρειάζεται να αυξηθεί η προσφορά προσιτής στέγης σε νέα ζευγάρια και ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού. Η προσιτή στέγη θα εξευρεθεί μέσα από την επωφελή σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για αξιοποίηση του ανενεργού οικιστικού αποθέματος των πόλεων, εφαρμόζοντας κίνητρα και αντικίνητρα προς τους ιδιοκτήτες. Για το κυκλοφοριακό χρειάζεται να αξιοποιήσουμε περισσότερο τις δημόσιες μεταφορές που χρειάζονται ενίσχυση μέσω αύξησης του μήκους των λεωφορειολωρίδων, ένταξης της τεχνολογίας για προσωποποιημένες μεταφορές και επίλυση του πιεστικού ζητήματος με την έλλειψη επαγγελματιών οδηγών.

Πώς αξιολογείτε τη θέση και το ρόλο του κόμματός σας απέναντι στα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες;

Ο Δημοκρατικός Συναγερμός αποτελεί σημαντικό πυλώνα στην κομματική ζωή, έχοντας καθοριστικές παρεμβάσεις σε σημαντικές στιγμές της ιστορίας της Κύπρου. Σημαντικότερη όλων η ένταξη της Κύ-

πρου στην ΕΕ, η οποία λειτούργησε κομβικά στη μέ-
τέπειτα εξέλιξη της οικονομίας και της κοινωνίας. Η Κύπρος βρίσκεται μεταξύ των χωρών που πέτυχαν μέγιστη αξιοποίηση της ευρωπαϊκής ιδιότητας για οικονομική ανάπτυξη. Δεν θα πρέπει, επίσης, να ξεχνάμε τη σημαντική συνεισφορά του Δημοκρατικού Συναγερμού για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης της περιόδου 2011-2013, ενέργειες που αν δεν γίνονταν δεν θα μας επέτρεπαν να έχουμε σήμερα υγιή οικονομικά στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Σε ποιους τομείς σκοπεύετε να επικεντρωθείτε ως βουλευτής και ποιο είναι το προσωπικό σας κίνητρο για να υπηρετήσετε στη Βουλή;

Έχω υπηρετήσει τη Βουλή των Αντιπροσώπων για δύο θητείες και διεκδικώ επανεκλογή στις προσεχές εκλογές. Είμαι πρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών που είναι επιφορτισμένη με τη λειτουργία τους κράτους, τη δημόσια διοίκηση και την ηθική στη δημόσια ζωή και τους ανεξάρτητους αξιωματούχους. Το προσωπικό μου κίνητρο εστιάζεται στον άνθρωπο και την κοινωνία. Έμαθα να ζω ανάμεσα στον κόσμο και να ακούω τις απόψεις, την κριτική και τις προσδοκίες των ανθρώπων. Αποστολή μου είναι να μεταφέρω τη δική τους φωνή στη Βουλή και αυτό σκοπεύω να συνεχίσω να κάνω εφόσον επανεκλεγώ.

Ποια διαφορετική προοπτική ή αξία πιστεύετε ότι φέρντε στο πολιτικό σύστημα;

Πιστεύω στην κοινωνική κινητικότητα που δεν είναι άλλο από τη δυνατότητα που έχει το άτομο και ομάδες ατόμων να αναπτύσσονται κοινωνικά σε σχέση με τα εισοδήματα, το επάγγελμα, τη μόρφωση και την οικονομική κατάσταση. Αυτό επιτυγχάνεται με ουσιαστικές αλλαγές στην εκπαίδευση, τις οικονομικές ευκαιρίες που δημιουργούνται, τις κοινωνικές

«Τα τρία σημαντικότερα προβλήματα, που χωρίς σωστή αντιμετώπιση θα καταστρέψουν τον κοινωνικό ιστό, έχουν να κάνουν με την ακρίβεια, τη στεγαστική κρίση και το κυκλοφοριακό».

παροχές που προσφέρονται και την αξιοκρατία. Όσον αφορά στο τελευταίο, θεωρώ πως ένα μη αξιοκρατικό περιβάλλον ναρκοθετεί και συνθλίβει την προσωπική προσπάθεια, το ταλέντο και τη σκληρή δουλειά του ατόμου. Όλα αυτά είναι σημαντικά γιατί κρίνουν σε μεγάλο βαθμό τη σταθερότητα του κράτους, για να μπορεί να προωθή την κοινωνική συνοχή και τις ίσες ευκαιρίες.

Τι θεωρείτε ότι χρειάζεται να αλλάξει, ώστε να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτική και τους θεσμούς;

Βρισκόμαστε ίσως στο χαμηλότερο σημείο που έχουν βρεθεί ποτέ οι θεσμοί, σε σχέση με την αξιολόγηση που κάνει η κοινωνία. Οι θεσμοί όμως είναι απαραίτητοι και αν δεν είναι ισχυροί προκαλούν την αποτυχία του κράτους. Η σημαντικότητα των θεσμών βρίσκεται στη δημιουργία του αναγκαίου πλαισίου λογοδοσίας και λειτουργίας ως αντίβαρο σε όσους ασκούν εξουσία. Για να βγούμε από τη δύσκολη κατάσταση, θα πρέπει να ξεκινήσει μια θεσμική μεταρρύθμιση που να καλύψει ευρύ πεδίο. Χρειάζεται να ξαναδούμε τους ρόλους, το εύρος αρμοδιοτήτων και την υπερσυγκέντρωση εξουσίας στο πρόσωπο ενός αν-

θρώπου, του προέδρου της Δημοκρατίας. Το κράτος του 1960 που ήταν η επισφράγιση της κυπριακής ανεξαρτησίας, έχει φτάσει σε οριακά επίπεδα σε σχέση με τις απαιτήσεις του σήμερα και της νέας εποχής που επιτάσσει τη διαρκή αλλαγή. Δεν θα πρέπει όμως να επικεντρωθούμε αποκλειστικά στη διόρθωση των υφιστάμενων θεσμών, αλλά και στη δη-

Η πολυπλοκότητα που φέρνει η νέα εποχή, θα πρέπει να μας βρει θεσμικά προετοιμασμένους για να θέσουμε τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου σε μέγιστη αξιοποίηση.

μιουργία νέων που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της νέας εποχής που είναι ως επί το πλείστο ψηφιακή. Τέλος, χρειάζεται να ανανεώσουμε και ενισχύσουμε το πολιτικό προσωπικό στη χώρα μας, συζητώντας εναλλακτικούς τρόπους προσέλκυσης και αξιοποίησης πολιτικών.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Κύπρο της επόμενης δεκαετίας σε οικονομικό, κοινωνικό και θεσμικό επίπεδο;

Βρισκόμαστε σε μια μεταβατική περίοδο που το παλιό έχει πεθάνει αλλά το νέο δεν

έχει ακόμη γεννηθεί. Οι εξελίξεις όμως είναι ραγδαίες και όπως φαίνεται δεν θα απαιτηθεί μια δεκαετία για να δούμε τον κόσμο να αλλάζει σημαντικά, φέρνοντας νέα δεδομένα και συσσωρεύοντας προβλήματα σε όσες χώρες δεν θα έχουν καλά προετοιμαστεί. Η νέα εποχή θα απαιτήσει φθηνή ενέργεια για κάθε δραστηριότητα, κάτι όμως που αποτε-

λεί τεράστιο ζήτημα οπισθοδρόμησης για τη χώρα μας. Τα περιβαλλοντικά ζητήματα θα συνεχίσουν να μας επηρεάζουν τόσο κοινωνικά όσο και οικονομικά. Και σε αυτό τον τομέα θα χρειαστεί να καλυφθεί πολλή έδαφος για να κάνουμε τις πόλεις μας πιο πράσινες,

να βελτιώσουμε την ποιότητας ζωής και να διασφαλίσουμε βασικούς οικονομικούς κλάδους, όπως είναι ο τουρισμός. Η πολυπλοκότητα που φέρνει η νέα εποχή, αν και δεν είναι τόσο μακριά όσο πιστεύουμε, θα πρέπει να μας βρει θεσμικά προετοιμασμένους για να θέσουμε τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου σε μέγιστη αξιοποίηση. Τα επόμενα χρόνια οι νέες τεχνολογίες θα φέρουν τέτοιες αλλαγές που θα απαιτηθεί ενίσχυση του κοινωνικού κράτους που άμεσα χρειάζεται επανασχεδιασμό και στόχευση.

Δρ. Νεόφυτος Ζαμπάς

Η πολιτική χρειάζεται περισσότερη ακρίβεια και συνέπεια

Λιγότερη ρητορική σύγκρουσης, περισσότερη τεκμηρίωση. Αυτή η στάση μπορεί να συμβάλει στη σταδιακή αποκατάσταση ενός πιο νηφάλιου και παραγωγικού δημόσιου διαλόγου.

Ο Δρ. Νεόφυτος Ζαμπάς είναι υποψήφιος βουλευτής Λευκωσίας με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Ο Δρ. Νεόφυτος Ζαμπάς γεννήθηκε το 1976. Έλκει την καταγωγή του από το Πρασσιό Μόρφου και το Νέο Λιβάδι. Είναι εκλεγμένο μέλος του ΠΓ του ΔΗΣΥ. Στα φοιτητικά του χρόνια διετέλεσε Πρόεδρος του Συλλόγου Φοιτητών Ιατρικής του ΑΠΘ. Είναι αγγειοχειρουργός, διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής ΑΠΘ και κλινικός καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας. Έχει εξειδικευτεί στη δημόσια πολιτική (LSE) και στη στρατηγική δημόσιας ηγεσίας (Harvard Business School). Διετέλεσε Πρόεδρος της Κυπριακής Εταιρείας Αγγειακής και Ενδαγγειακής Χειρουργικής. Παραμένει ενεργός έφεδρος ανθυπολοχαγός καταδρομών. Είναι παντρεμένος και πατέρας ενός γιου.

Ποιες θεωρείτε τις τρεις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Κύπρος και πώς σκοπεύετε να συμβάλετε στην αντιμετώπισή τους;

Η πρώτη πρόκληση είναι η κρίση εμπιστοσύνης προς την πολιτική και τους θεσμούς. Χωρίς θεσμική αξιοπιστία καμία πολιτική δεν έχει διάρκεια. Η δεύτερη αφορά την κοινωνική και οικονομική ανασφάλεια, η οποία εντείνει τις ανισότητες και διαβρώνει την κοινωνική συνοχή. Η τρίτη είναι η στασιμότητα στο Κυπριακό, όχι ως διαπραγματευτικό ζήτημα αλλά ως πρόβλημα στρατηγικής κόπωσης και εθνικής ανθεκτικότητας. Η δική μου συμβολή εστιάζει στη σοβαρή κοινοβουλευτική δουλειά, στην τεκμηρίωση και στη θεσμική σταθερότητα, χωρίς υπερβολές και χωρίς επικοινωνιακές υποσχέσεις. Δεν υπάρχουν εύκολες απαντήσεις.

Πώς αξιολογείτε τη θέση και τον ρόλο του κόμματός σας απέναντι στα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες, σε μια περίοδο έντονης σύγκρουσης παλαιού και νέου;

Το δίλημμα παλαιό ή νέο είναι υπαρκτό, αλλά δεν είναι από μόνο του απάντηση. Οι πολίτες σήμερα δεν αναζητούν απλώς αλλαγή, αλλά αξιοπιστία και αποτέλεσμα. Τα παραδοσιακά κόμματα κρίνονται για το αν μπορούν να ανανεώνονται ουσιαστικά και να παράγουν πολιτική με περιεχόμενο. Τα νέα κόμματα κρίνονται για το αν μπορούν να μετατρέψουν τη δυναμική τους σε υπεύθυνη διακυβέρνηση. Η ωριμότητα βρίσκεται στη σύνθεση εμπειρίας και ανανέωσης, όχι στη σύγκρουση για τη σύγκρουση. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να σπρώξουμε την πολιτική πιο μακριά από απλουστευτικές αντιπαραθέσεις και να επαναφέρουμε τον ουσιαστικό διάλογο

που να απαντά στα πραγματικά προβλήματα των πολιτών.

Σε ποιους τομείς σκοπεύετε να επικεντρωθείτε ως βουλευτής και ποιο είναι το προσωπικό σας κίνητρο;

Οι βασικοί τομείς είναι η υγεία, η κοινωνική συνοχή και τα ζητήματα ασφάλειας με θεσμική διάσταση. Ως γιατρός γνωρίζω ότι τα προβλήματα δεν λύνονται με αποσπασματικές παρεμβάσεις αλλά με πρόληψη, σωστή διάγνωση και συνέπεια. Το προσωπικό μου κίνητρο είναι η πεποίθηση ότι η πολιτική μπορεί να λειτουργεί ως πεδίο ευθύνης και σταθερότητας, όχι διαρκούς έντασης. Η εμπειρία μου στον χώρο της υγείας λειτουργεί ως φίλτρο ρεαλισμού και ευθύνης

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΑΝΕΥΘΥΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η πραγματική σύγκρουση στις Βουλευτικές Εκλογές 2026 είναι μεταξύ υπεύθυνης και ανεύθυνης πολιτικής. Η κοινωνία έχει κουρασθεί από συνθήματα χωρίς συνέχεια. Αυτό που ζητά είναι πολιτική με βάθος, γνώση και θεσμική σοβαρότητα. Όποιος μπορεί να το προσφέρει, ανεξαρτήτως ηλικίας ή κομματικής ταυτότητας, θα κριθεί θετικά. Συχνά κάνουμε το λάθος, όταν βλέπουμε κάποιο νεαρό σε ηλικία, να θεωρούμε πως θα φέρει και νέες ιδέες. Για αυτό λέω ότι η συζήτηση γύρω από το παλιό και το νέο συχνά λειτουργεί αποπροσανατολιστικά. Δεν αρκεί η ηλικιακή ή οργανωτική ανανέωση, αν δεν συνοδεύεται από αλλαγή στον τρόπο σκέψης και άσκησης πολιτικής.

Ο Δρ. Νεόφυτος Ζαμπάς οραματίζεται μια Κύπρο με ισχυρούς θεσμούς, κοινωνική συνοχή και οικονομία ποιότητας. Μια χώρα που επενδύει στην πρόληψη, στη γνώση και στη συνεργασία.

απέναντι στις πολιτικές αποφάσεις.

Ποια διαφορετική προοπτική ή αξία πιστεύετε ότι φέρνετε στο πολιτικό σύστημα;

Φέρνω μια προσέγγιση που δίνει προτεραιότητα στη σκέψη πριν τη δήλωση και στη θεσμική συνέπεια. Η ιατρική σε μαθαίνει να αποφεύγεις τον πανικό, να αξιολογείς δεδομένα και να αντιμετωπίζεις τον άνθρωπο ως σύνολο. Αυτή η λογική μπορεί να μειώσει τον τοξικό λόγο και να οδηγήσει σε πιο ισορροπημένες πολιτικές αποφάσεις.

Σε ένα πολιτικό περιβάλλον που συχνά λειτουργεί υπό πίεση εντυπώσεων και στιγμιαίων αντιδράσεων, θεωρώ κρίσιμο να επανέλθει η έννοια της ψύχραιμης αξιολόγησης. Η πολιτική δεν χρειάζεται περισσότερη ένταση, αλλά περισσότερη ακρίβεια και συνέπεια. Η διαφορετική προοπτική που επιδιώκω να εισφέρω, αφορά και τον τρόπο άσκησης πολιτικής. Λιγότερη ρητορική σύγκρουσης, περισσότερη τεκμηρίωση. Πιστεύω ότι αυτή η στάση μπορεί να συμβάλει στη σταδιακή αποκατάσταση ενός πιο νηφάλιου και παραγωγικού δημόσιου διαλόγου.

Τι χρειάζεται να αλλάξει για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών;

Η εμπιστοσύνη αποκαθίσταται μόνο με σταθερή συμπεριφορά στον χρόνο. Χρειάζονται κανόνες που εφαρμόζονται, πραγματική λογοδοσία και διαφάνεια χωρίς εξαιρέσεις. Όταν οι θεσμοί λειτουργούν προβλέψιμα και δίκαια, η κοινωνία γίνεται πιο ανθεκτική και λιγότερο ευάλωτη σε κρίσεις. Την εμπιστοσύνη δεν θα

την επαναφέρει καμία μεμονωμένη μεταρρύθμιση ή νόμος. Είναι ένας δείκτης που οι πολίτες αξιολογούν καθημερινά. Όλοι μας παρακολουθούμε όχι μόνο τι λέγεται, αλλά κυρίως τι εφαρμόζεται. Όταν οι ίδιες αρχές ισχύουν για όλους και όταν η λογοδοσία δεν ενεργοποιείται επιλεκτικά, τότε σταδιακά αποκαθίσταται η σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ κοινωνίας και πολιτείας. Οι προηγούμενες βουλευτικές εκλογές έδειξαν ότι οι πολίτες δεν διστάζουν να ανατρέψουν

Η κοινωνία έχει κουραστεί από συνθήματα χωρίς συνέχεια. Αυτό που ζητά είναι πολιτική με βάθος, γνώση και θεσμική σοβαρότητα. Όποιος μπορεί να το προσφέρει, θα κριθεί θετικά.

ισορροπίες όταν αισθάνονται ότι δεν εκπροσωπούνται. Οι ανατροπές δεν ήταν τυχαίες: ήταν αποτέλεσμα συσσωρευμένης δυσπιστίας. Οι πολίτες έστειλαν το μήνυμά τους και κατέδειξαν τις ανησυχίες τους. Για αυτό σήμερα βλέπουμε παραδοσιακά κόμματα να κινδυνεύουν να μείνουν εκτός Βουλής. Θεωρώ όμως ότι στον Δημοκρατικό Συναγερμό, παρά τα διάφορα που συνέβησαν και ταλαιπώρησαν το κόμμα από το 2023, βρισκόμαστε στις ράγες της ανανέωσης και του αφουγκρασμού των πραγματικών αναγκών της Κύπρου και των ανθρώπων της. Το μήνυμα είναι πως, όποιος δεν αφουγκράζεται την κοινωνία και δεν προ-

σαρμόζεται θεσμικά, κινδυνεύει να μείνει πίσω.

Βλέπετε εξελίξεις ώστε το Κυπριακό να βρίσκεται ψηλά στην ατζέντα;

Δεν υπάρχουν εξελίξεις με την έννοια της διαπραγματευτικής προόδου. Υπάρχει όμως ποιοτική μεταβολή στο περιβάλλον ασφάλειας. Η Τουρκία επενδύει στη σταδιακή παγίωση τετελεσμένων και στην κανονικοποίηση της παρανομίας μέσω υβριδικών τακτικών. Αυτό καθιστά το Κυπριακό ζήτημα εθνικής ανθεκτικότητας και όχι απλώς διπλωματικό φάκελο. Σε αυτό το πλαίσιο, το Κυπριακό επανέρχεται στην πολιτική ατζέντα ως ζήτημα στρατηγικής σοβαρότητας και όχι επικοινωνιακής διαχείρισης.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Κύπρο της επόμενης δεκαετίας;

Οραματίζομαι μια Κύπρο με ισχυρούς θεσμούς, κοινωνική συνοχή και οικονομία ποιότητας. Μια χώρα που επενδύει στην πρόληψη, στη γνώση και στη συνεργασία. Πιστεύω βαθιά ότι μια ισορροπημένη κοινωνία είναι και μια πιο ασφαλής κοινωνία.

Οραματίζομαι μια Κύπρο που πέραν από τους δείκτες της ανάπτυξης, θα διασφαλίζει την ποιότητα ζωής των πολιτών της. Μια ποιοτική οικονομία που μεταφράζεται σε θέσεις εργασίας με προοπτική, ένα κοινωνικό κράτος που λειτουργεί και ευέλικτες δημόσιες υπηρεσίες και που ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες των πολιτών. Η επένδυση στην πρόληψη -στην υγεία, στην παιδεία, στην κοινωνική πολιτική- αποτελεί βασικό πυλώνα αυτού του οράματος.

Από την κυριαρχία των παρατάξεων στον κατακερματισμό

Το πραγματικό διακύβευμα των εκλογών είναι πώς το πολιτικό σύστημα, σε επίπεδο διακυβέρνησης και θεσμικής λειτουργίας, θα αντέξει τη μετάβαση από ένα μοντέλο σταθερών πυλώνων σε ένα μοντέλο ρευστότητας.

Του ΒΑΣΙΛΗ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ο κ. Βασίλης Πρωτοπαπάς είναι Διδάκτωρ Πολιτικής Επιστήμης / πολιτικός και εκλογικός αναλυτής.

Οι βουλευτικές εκλογές της 24ης Μαΐου 2026 πλησιάζουν και το κομματικό σύστημα βρίσκεται σε τροχιά βαθιάς και, πιθανόν, μη αναστρέψιμης ανασύνθεσης. Η προδιαγραφόμενη ανατροπή δεν είναι μόνο εκλογική αλλά ταυτόχρονα κοινωνική, πολιτισμική και θεσμική. Τα παραδοσιακά κόμματα σε όλες τις δυτικές δημοκρατίες αποδυναμώνονται διότι έχουν χάσει τη συναισθηματική και ταυτοτική σχέση που διατηρούσαν επί δεκαετίες με μεγάλα τμήματα της κοινωνίας.

Από τις βουλευτικές εκλογές του 1981 έως και τις αρχές της δεκαετίας του 2010, δύο παρατάξεις, ο Δημοκρατικός Συναγερμός (ΔΗΣΥ) και το Ανορθωτικό Κόμμα Εργαζόμενου Λαού (ΑΚΕΛ), κυριαρχούσαν στο πολιτικό σύστημα, συγκεντρώνοντας αθροιστικά ποσοστά που συνήθως ξεπερνούσαν τα δύο τρίτα του εκλογικού σώματος. Παράλληλα, το Δημοκρατικό Κόμμα (ΔΗΚΟ) και η Ενιαία Δημοκρατική Ένωση Κέντρου (ΕΔΕΚ) συγκροτούσαν έναν ισχυρό «ενδιάμεσο χώρο» με ρυθμιστικό ρόλο, καθιστώντας σχεδόν αδύνατη την εκλογή Προέδρου ή τη διαμόρφωση κυβερνητικής πλειοψηφίας χωρίς τη συμμετοχή ή την ανοχή τους. Το κομματικό σύστημα είχε σαφείς πυλώνες, ιδεολογικές αναφορές και κοινωνικές ρίζες. Η ένταξη σε κόμμα σήμαινε, για πολλούς, ένταξη σε μια αξιακή και πολιτισμική οικογένεια.

ΚΡΙΣΗ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Οι βουλευτικές εκλογές του 2011 αποτέλεσαν το τελευ-

ταίο ορόσημο αυτής της περιόδου σχετικής σταθερότητας. Έκτοτε, μια αλληλουχία κρίσεων -πρώτα το τραγικό συμβάν στο Μαρί και αμέσως μετά η κατάρρευση του τραπεζικού συστήματος- κλόνισαν βαθιά την εμπιστοσύνη των πολιτών. Η διακυβέρνηση του Δημήτρη Χριστόφια και το ΑΚΕΛ στιγματίστηκαν από την αδυναμία διαχείρισης της οικονομικής κρίσης, ενώ η δεκαετής διακυβέρνηση Νίκου Αναστασιάδη και ΔΗΣΥ ενίσχυσε αντί να ανακόψει τη δυναμική αμφισβήτησης και απαξίωσης. Η εφαρμογή σκληρών μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής, σε συνδυασμό με μεταγενέστερα σκάνδαλα -με πιο εμβληματικό το πρόγραμμα των «χρυσών διαβατηρίων»- ενίσχυσαν την αίσθηση διαπλοκής/διαφθοράς και οριζόντιας ευθύνης του παραδοσιακού κομματικού συστήματος.

Η κρίση εμπιστοσύνης αποτυπώθηκε τόσο στην άνοδο της αποχής όσο και στη συρρίκνωση των παραδοσιακών κομμάτων. Το 2016 και ακόμη περισσότερο το 2021, οι τέσσερις παραδοσιακές δυνάμεις κατέγραψαν ιστορικό χαμηλό. Το άθροισμα ΔΗΣΥ και ΑΚΕΛ περιορίστηκε σε επίπεδα κοντά στο 50%, ενώ το ΔΗΚΟ και η ΕΔΕΚ απώλεσαν δυνάμεις και μαζί τη ρυθμιστική τους ισχύ. Το παλαιό κομματικό σύστημα, που το 2011 συγκέντρωνε άνω του 90% των ψήφων, υποχώρησε δραματικά μέσα σε μία δεκαετία. Η εκλογική επιρροή τραυματίστηκε ηθικά και κατέρρευσε αριθμητικά.

Σε αυτό το περιβάλλον ρευστότητας, αναδύθηκαν νέοι παίκτες. Σημαντικότερο και ανθεκτικότερο όλων το ακροδεξιό Εθνικό Λαϊκό Μέτωπο (ΕΛΑΜ), που κεφαλαιοποίησε

τη δυσaréσκεια και παγιώθηκε ως αυτοτελής πολιτική δύναμη, καταγράφοντας διαδοχικές αυξήσεις ποσοστών. Η παρουσία του δεν αποτελεί πλέον συγκυριακή εκτροπή στο εσωτερικό της Δεξιάς, αλλά σταθερό και υπολογίσιμο παράγοντα του πολιτικού ανταγωνισμού με κυβερνητικές φιλοδοξίες (2028).

ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΕΔΑΦΟΣ ΓΙΑ ΝΕΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

Κάποια νέα σχήματα που αρχικά μπήκαν στη Βουλή αποδείχθηκαν βραχύβια (βλ. Αλληλεγγύη και Συμμαχία Πολιτών), οι Οικολόγοι είχαν τις ευκαιρίες τους αλλά παραμένουν εκλογικά στάσιμοι, ενώ η ΔΗΠΑ δείχνει να έχει ξεμείνει από πολιτικό «καύσιμο». Η συγκρότηση όμως ενός μεγάλου μέρους του εκλογικού σώματος που δεν αυτοπροσδιορίζεται μέσα από τις παραδοσιακές ιδεολογικές διαίρεσεις και αναζητεί οτιδήποτε εναλλακτικό, δημιουργεί πρόσφορο έδαφος για νέα σχήματα.

Η εκλογή του ανεξάρτητου ευρωβουλευτή Φειδία Παναγιώτου το 2024, με ποσοστό σχεδόν 20%, ανέδειξε τη δύναμη ενός απλού αλλά ισχυρού αφηγήματος: την αποδοκιμασία της κομματοκρατίας. Το «φαινόμενο Φειδίας» βασίστηκε στην εικόνα του άφθαρτου και αυθεντικού νεαρού προσώπου, σε αντιδιαστολή με τους φθαρμένους, ανειλικρινείς και «ξύλινους» επαγγελματίες της πολιτικής. Η πρόσφατη συγκρότηση του κόμματος Άμεση Δημοκρατία επιχειρεί να μετατρέψει αυτή τη δυναμική σε οργανωμένη ισχυρή κοινοβουλευτική παρουσία με καλές προοπτικές επιτυχίας. Αντίστοιχα, το ΑΛΜΑ του Οδυσσέα Μιχαηλίδη και, σε μικρότερο βαθμό, το ΒΟΛΤ, διεκδικούν χώρο σε ένα ακροατήριο χωρίς κομματικές δεσμεύσεις, με σαφείς πολιτικές θέσεις και αντιπολιτευτικό προσανατολισμό. Με διαφορετικές αφετηρίες και αφηγήματα, αυτά τα σχήματα και ορισμένα άλλα που βρίσκονται χαμηλά στις δημοσκοπήσεις, συναντώνται σε ένα κοινό αίτημα: ανανέωση, λογοδοσία, ρήξη με το παλιό.

Η ανασύνθεση του κυπριακού κομματικού συστήματος εντάσσεται σε μια ευρύτερη κρίση αντιπροσώπευσης που χαρακτηρίζει τις σύγχρονες δημοκρατίες εδώ και μισό αιώνα. Οι εργασιακές συνθήκες είναι πιο ευέλικτες και επισφαλείς, οι κοινωνικές διαδρομές πιο ατομοκεντρικές, πολλοί πολίτες με ικανότητες και ποιότητα επιλέγουν την ιδιώτευση και αποφεύγουν την ανάμιξη στην κομματική ζωή. Από άποψη στελεχιακού δυναμικού το κομματικό σύστημα δεν ήταν ποτέ φτωχότερο.

Επιπλέον, η παγκοσμιοποίηση και η ευρωπαϊκή ενοποίηση περιορίζουν την αυτονομία της εθνικής πολιτικής. Σε ένα επίπεδο σύστημα διακυβέρνησης, όπου σημαντικές αποφάσεις λαμβάνονται σε υπερεθνικό επίπεδο, τα εθνικά κόμματα εμφανίζονται ως διαχειριστές περιορισμένων επιλογών. Τα μεγάλα διακυβεύματα και η δραματικότητα που κινητοποιούσε συναισθηματικά τους πολίτες έχει ατονήσει. Την ίδια στιγμή, η επικοινωνία φιλτράρεται από

τον αλγόριθμο των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης που ευνοεί τη ρηχότητα, τον τοξικό λόγο και το λαϊκισμό. Ακόμη κι όταν τα κόμματα διαθέτουν όραμα και συγκροτημένες προτάσεις, αντιμετωπίζουν μεγάλη δυσκολία να προσελκύσουν την προσοχή του κοινού και ιδιαίτερα των νέων.

ΚΕΡΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΒΟΥΛΗ

Στο δρόμο προς τις κάλπες, όλα δείχνουν ότι η επόμενη Βουλή θα είναι η πιο κερματισμένη στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Τα δύο παραδοσιακά μεγάλα κόμματα αδυνατούν να ανακτήσουν τη χαμένη ηγεμονία τους, τα μεσαία παλεύουν για επιβίωση, ενώ νέα σχήματα διεκδικούν δυναμικά μερίδιο ισχύος. Ένα μεγάλο τμήμα του εκλογικού σώματος -υπολογίζεται στο 40% όσων ψηφίζουν- δεν διαθέτει πλέον καμία σταθερή κομματική ταύτιση και αναζητεί εναλλακτικές επιλογές. Η ψήφος του είναι ρευστή, απρόβλεπτη και συχνά τιμωρητική. Ένας στους πέντε αποφασίζει κυριολεκτικά πάνω από την κάλπη.

Το πραγματικό διακύβευμα των εκλογών δεν είναι ποιος θα κερδίσει ή θα χάσει μερικές μονάδες, ούτε ποιος θα έρθει πρώτος ή δεύτερος. Είναι πώς το πολιτικό σύστημα, σε επίπεδο διακυβέρνησης και θεσμικής λειτουργίας, θα αντέξει τη μετάβαση από ένα μοντέλο σταθερών πυλώνων σε ένα μοντέλο ρευστότητας. Σε κάθε περίπτωση, το αποτέλεσμα, πέρα από τις κομματικές ισορροπίες στη Βουλή, αφορά την ικανότητα της κυπριακής πολιτικής να παράγει νόημα, εμπιστοσύνη και προοπτική, σε μια κοινωνία βαθιά απογοητευμένη και θυμωμένη.

Η προδιαγραφόμενη ανατροπή δεν είναι μόνο εκλογική, αλλά ταυτόχρονα κοινωνική, πολιτισμική και θεσμική.

Πόλυς Κουρουσίδης

Στη δίνη της ανακύκλωσης προσώπων και του λαϊκισμού η κοινωνία ζητά ελπίδα

Η χώρα χρειάζεται ανθρώπους που μπορούν να σταθούν και να πετύχουν και εκτός πολιτικής. Ανθρώπους που έχουν μάθει να εργάζονται, να αναλαμβάνουν ευθύνη και να κρίνονται καθημερινά από το αποτέλεσμα της δουλειάς τους.

Ο κ. Πόλυς Κουρουσίδης είναι υποψήφιος βουλευτής Λευκωσίας με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Ο Πόλυς Κουρουσίδης γεννήθηκε το 1979 στη Λεμεσό από γονείς πρόσφυγες. Είναι απόφοιτος της Σχολής Διοίκησης Επιχειρήσεων και Οικονομικών του Πανεπιστημίου Κύπρου (1999-2003), με μεταπτυχιακές σπουδές Real Estate (Property Valuation and Law) στο City University του Λονδίνου. Με έδρα τη Λευκωσία, είναι εγκεκριμένος εκτιμητής ακινήτων, πρόεδρος του Συνδέσμου Επιστημόνων Εκτιμητών Ακινήτων Κύπρου από το 2022 και μέλος του πολιτικού γραφείου του ΔΗΣΥ από το 2023. Είναι ενεργός στον δημόσιο διάλογο, αναδεικνύοντας ζητήματα και προτείνοντας λύσεις για θέματα όπως το στεγαστικό, μεταναστευτικό και προσφυγικό. Επίσης, είναι πατέρας δύο κοριτσιών.

Η κυπριακή κοινωνία βρίσκεται σήμερα μπροστά σε μια βαθιά πολιτική αντίφαση. Από τη μία πλευρά βλέπουμε την ανακύκλωση των ιδίων προσώπων και των ιδίων νοοτροπιών που κυριαρχούν εδώ και δεκαετίες στο πολιτικό σύστημα. Από την άλλη πλευρά εμφανίζεται ένας νέος τύπος πολιτικής, ο λαϊκισμός των εντυπώσεων, που τρέφεται από τα social media, τα βίντεο και τα εύκολα συνθήματα. Ανάμεσα σε αυτά τα δύο άκρα, η κοινωνία αναζητά κάτι πολύ πιο ουσιαστικό. Αναζητά σοβαρότητα, αξιοπιστία και πραγματική προοπτική.

Η πολιτική δεν μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί ως ένας κλειστός κύκλος προσώπων που μετακινούνται από θέση σε θέση. Οι ίδιοι άνθρωποι που υπήρξαν υπουργοί, αξιωματούχοι ή κομματικά στελέχη για δεκαετίες, εμφανίζονται ξανά και ξανά ως «νέα λύση». Η κοινωνία γνωρίζει ότι δεν μπορεί να υπάρξει πραγματική ανανέωση όταν ανακυκλώνονται οι ίδιες αντιλήψεις και οι ίδιες λογικές.

Η ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΠΟΥ ΚΟΥΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Για χρόνια το πολιτικό σύστημα λειτούργησε με μια λογική κλειστού κύκλου. Πρόσωπα που ολοκληρώνουν μια θητεία αναζητούν αμέσως την επόμενη θέση. Δημιουργείται έτσι μια μόνιμη πολιτική τάξη που δύσκολα αποσυνδέεται από την εξουσία. Για δεκαετίες ένα μέρος της πολιτικής ζωής της χώρας περιστρεφόταν γύρω από τα γνωστά αστικά τζάκια. Οικογένειες που θεωρούν σχεδόν αυτονόητη τη δημόσια παρουσία τους, σαν να πρόκειται για φυσική συνέχεια της κοινωνικής ή οικονομικής τους επιρροής. Η δημοκρατία όμως δεν είναι κληρονομιά. Η

πολιτική δεν είναι οικογενειακή υπόθεση. Η χώρα χρειάζεται ανθρώπους που μπορούν να σταθούν και να πετύχουν και εκτός πολιτικής. Ανθρώπους που δεν έχουν ανάγκη την πολιτική για να επιβιώσουν επαγγελματικά ή για να καλύψουν προσωπικές φιλοδοξίες. Ανθρώπους που έχουν μάθει να εργάζονται, να αναλαμβάνουν ευθύνη και να κρίνονται καθημερινά από το αποτέλεσμα της δουλειάς τους.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΕΝΤΥΠΩΣΕΩΝ

Την ίδια στιγμή που η κοινωνία κουράστηκε από την ανακύκλωση των ιδίων προσώπων, εμφανίστηκε και ένα άλλο φαινόμενο. Η πολιτική των εντυπώσεων.

Στην εποχή των social media κάποιοι επέλεξαν να μετατρέψουν την πολιτική σε θέαμα. Βίντεο, ατάκες, εύκολες καταγγελίες και συνεχής προσπάθεια να δημιουργηθεί η εικόνα του δήθεν αντισυστημικού επαναστάτη. Στην πραγματικότητα όμως αποφεύγεται το πιο ουσιαστικό στοιχείο της πολιτικής. Η κατάθεση συγκεκριμένων προτάσεων. Είναι πολύ πιο εύκολο να συγκεντρώνεις likes παρά να καταθέτεις πολιτική. Πολύ πιο εύκολο να κάνεις βίντεο παρά να γράψεις μια πρόταση νόμου. Γιατί τη στιγμή που μια πρόταση κατατίθεται, κρίνεται, συζητείται και αναλαμβάνεται ευθύνη. Η κοινωνία δεν έχει ανάγκη από επαναστάτες των clicks. Έχει ανάγκη από ανθρώπους που μπορούν να παράγουν πολιτική και αποτέλεσμα.

Ο ΛΑΪΚΙΣΜΟΣ ΩΣ ΕΥΚΟΛΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Με την πολιτική των εντυπώσεων, ένα άλλο φαινόμενο κερδίζει έδαφος. Ο λαϊκισμός. Κόμματα που κάποτε εμφανίζονταν ως αντισυστημικά, μετατρέπονται σταδιακά σε μέρος του ίδιου συστήματος που

«Η κοινωνία δεν έχει ανάγκη από επαναστάτες των clicks. Έχει ανάγκη από ανθρώπους που μπορούν να παράγουν πολιτική και αποτέλεσμα».

υποτίθεται ότι πολεμούσαν. Η πολιτική τους βασίζεται κυρίως σε εύκολα συνθήματα, υπεραπλουστευμένες λύσεις και συχνά επικίνδυνες προσεγγίσεις σε κρίσιμα ζητήματα όπως η οικονομία και το μεταναστευτικό. Ο λαϊκισμός υπόσχεται τα πάντα χωρίς να εξηγεί πώς θα γίνουν. Απευθύνεται στον θυμό της κοινωνίας χωρίς να προσφέρει πραγματικές λύσεις. Η ιστορία όμως δείχνει ότι ο λαϊκισμός δεν οδηγεί σε πρόοδο. Οδηγεί σε αδιέξοδο και τελικά σε απογοήτευση.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ

Ενώ η πολιτική συχνά εγκλωβίζεται σε επικοινωνιακές αντιπαραθέσεις, η πραγματική ζωή των πολιτών γίνεται ολοένα πιο δύσκολη. Οικογένειες παλεύουν με τα δάνεια και τα αυξανόμενα ενοίκια. Νέα ζευγάρια εργάζονται σκληρά αλλά δυσκολεύονται να αποκτήσουν δικό τους σπίτι. Η ακρίβεια εξαφανίζει το εισόδημα πριν καν τελειώσει ο μήνας. Το κυκλοφοριακό μετατρέπει την καθημερινή μετακίνηση σε χαμένο χρόνο ζωής. Αυτή είναι η πραγματικότητα που ζει η κοινωνία. Και αυτή η πραγματικότητα δεν αλλάζει με συνθήματα.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ

Η πολιτική κρίνεται από τις προτάσεις και το αποτέλεσμα, όχι από την εικόνα. Γι' αυτό καταθέτω συγκεκριμένες πολιτικές προτάσεις για τα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν την κοινωνία. Για τη διαφθορά, ενίσχυση της Αρ-

χής κατά της Διαφθοράς με ουσιαστικές εξουσίες διερεύνησης και πραγματικούς ελέγχους. Αναβάθμιση των μηχανισμών ελέγχου ασυμβίβαστου και σύγκρουσης συμφερόντων, ώστε η διαφάνεια να μην είναι επικοινωνιακή άσκηση αλλά θεσμική πραγματικότητα. Για το μεταναστευτικό, ταχύτερες διαδικασίες εξέτασης αιτήσεων ασύλου, ξεκάθαρους κανόνες και αποτελεσματικές επιστροφές για όσους δεν δικαιούνται διεθνή προστασία, με παράλληλη διεκδίκηση ουσιαστικής ευρωπαϊκής στήριξης.

Η κοινωνία δεν ζητά άλλα συνθήματα. Ζητά προοπτική, υπευθυνότητα και πραγματικές λύσεις. Ζητά ελπίδα για το μέλλον του τόπου, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε πολύ καλύτερα.

Για το κυκλοφοριακό, εθνικό σχέδιο βιώσιμης κινητικότητας με σύγχρονες δημόσιες μεταφορές, έξυπνα συστήματα διαχείρισης κυκλοφορίας και κίνητρα για νέες μορφές μετακίνησης. Για την ακρίβεια, μέτρα που προστατεύουν το εισόδημα των πολιτών, ενίσχυση της Επιτροπής Ανταγωνισμού και εργαλεία διαφάνειας στις τιμές. Για το στεγαστικό, αξιοποίηση κρατικής γης για προσιτή κατοικία και ουσιαστική στήριξη των νέων ζευγαριών ώστε να μπορούν να αποκτήσουν σπίτι. Αυτή είναι πολιτική, όχι συνθήματα.

ΑΝ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ακούω συχνά να γίνεται λόγος για «σύστημα». Για την αδυναμία του πολιτικού κόσμου να αλλάξει πραγματικά τα πράγματα. Η αλήθεια είναι απλή. Αν σύστημα σημαίνει ανακύκλωση προσώπων, πολιτική καριέρας και εύκολες υποσχέσεις χωρίς ευθύνη, τότε ναι, ευθαρσώς δηλώνω αντισυστημικός. Όχι με βίντεο και συνθήματα. Με προτάσεις, δουλειά και αποτέλεσμα. Η κοινωνία δεν χρειάζεται άλλους επαγγελματίες της πολιτικής. Χρειάζεται ανθρώπους που μπήκαν στην πολιτική για να προσφέρουν και όχι για να βολετούν.

ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ ΖΗΤΑ ΕΛΠΙΔΑ

Η Κύπρος βρίσκεται σε μια περίοδο μεγάλων προκλήσεων. Οι οικονομικές πιέσεις, οι κοινωνικές ανάγκες και οι γεωπολιτικές εξελίξεις, απαιτούν σοβαρότητα και σταθερότητα. Αν η πολιτική συνεχίσει να κινείται ανάμεσα στην ανακύκλωση προσώπων και στον λαϊκισμό των εντυπώσεων, τότε θα απομακρύνεται ολοένα περισσότερο από την κοινωνία.

Οι πολίτες δεν ζητούν πολιτικούς που απλώς θέλουν να είναι αρεστοί. Ζητούν πολιτικούς που μπορούν να είναι χρήσιμοι. Η κοινωνία δεν ζητά άλλα συνθήματα. Ζητά προοπτική, υπευθυνότητα και πραγματικές λύσεις.

Ζητά ελπίδα για το μέλλον του τόπου, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε πολύ καλύτερα.

Έλενα Κούσιου Χατζηδημητρίου

Πολιτική που παράγει λύσεις και βελτιώνει μετρήσιμα την καθημερινότητα των πολιτών

Ένα κράτος που λειτουργεί με συνέπεια και ουσία, που εμπνέει εμπιστοσύνη μέσα από την αποτελεσματικότητά του.

Η κα Έλενα Κούσιου Χατζηδημητρίου είναι υποψήφια βουλευτής με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ

Η Έλενα Κούσιου Χατζηδημητρίου είναι δικηγόρος με ετή εμπειρία στη μάχιμη δικηγορία, την επίλυση διαφορών και τη συμβολή, με ισχυρό υπόβαθρο στο Ποινικό, Ιατρικό και Εργατικό Δίκαιο. Κάτοχος πτυχίου Νομικής από το University of Leicester και μεταπτυχιακού στο Medical Law and Ethics από το Queen Mary University of London. Υπήρξε συνέτακτος στη δικηγορική εταιρεία Koushos Korfiotis Papacharalambous LLC. Είναι πιστοποιημένη διαμεσολαβήτρια και διαιτητής. Είναι παντρεμένη, μητέρα δύο παιδιών και συμμετέχει ενεργά στην κοινωνική και δημόσια ζωή. Διετέλεσε Πρόεδρος του Δ.Σ. του ΚΟΑΓ από το 2021 έως τον Φεβρουάριο 2026.

Ποιες θεωρείτε τις τρεις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Κύπρος και πώς σκοπεύετε να συμβάλετε στην αντιμετώπισή τους;

Παρότι η κυπριακή οικονομία εμφανίζει σημάδια σταθερότητας σε μακροοικονομικό επίπεδο, η πραγματική εικόνα για μεγάλο μέρος της κοινωνίας είναι πιο σύνθετη. Συχνά εστιάζουμε στους αριθμούς και χάνουμε τη συνολική εικόνα: τις κοινωνικές πιέσεις που συσσωρεύονται και επηρεάζουν άμεσα τη βιωσιμότητα της ανάπτυξης. Η πρώτη και πιο άμεση πρόκληση είναι το στεγαστικό ζήτημα σε συνδυασμό με το αυξανόμενο κόστος ζωής. Για πολλούς πολίτες, ιδιαίτερα για νέους επαγγελματίες και νέες οικογένειες, η απόκτηση ή ακόμη και η ενοικίαση κατοικίας καθίσταται όλο και πιο δύσκολη. Αυτό δεν είναι απλώς ένα οικονομικό πρόβλημα· έχει επιπτώσεις στη δημογραφική εξέλιξη της χώρας, στην υπογεννητικότητα και στη δυνατότητα των ανθρώπων να επενδύσουν τη ζωή και το μέλλον τους στην Κύπρο. Η δεύτερη μεγάλη πρόκληση αφορά την εξέλιξη της χώρας μας σε σχέση με τη γήρανση του πληθυσμού, αλλά και τον βαθμό κοινωνικής ωριμότητας που επιδεικνύουμε ως κράτος. Ο τρόπος με τον οποίο μια κοινωνία αντιμετωπίζει τους ανθρώπους που τη στηρίζαν και τη διαμόρφωσαν αποτελεί βασικό κριτήριο αξιολόγησής της. Παράλληλα, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι η κοινωνική συμπεριληψη παραμένει ζητούμενο. Συμπολίτες μας που χρησιμοποιούν τροχόκαθισμα, άτομα με προβλήματα όρασης ή ακοής, καθώς και άτομα με νοητικές ή αναπτυξιακές αναπηρίες, εξακολουθούν να συναντούν εμπόδια στην καθημερινότητά τους. Η συμπεριληψη δεν μπορεί να περιορίζεται στα λόγια αλλά απαιτεί συγκεκριμένες πράξεις και ουσιαστικές υποδομές. Η τρίτη πρόκληση είναι η φυγή νέων ανθρώπων στο

εξωτερικό. Πολλοί νέοι αναζητούν ευκαιρίες αλλού και συχνά δεν επιστρέφουν. Αν θέλουμε να αναστρέψουμε αυτή την τάση, πρέπει να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον που να προσφέρει πραγματικές προοπτικές επαγγελματικής εξέλιξης, σταθερότητα και λόγους για μακροπρόθεσμη εγκατάσταση στη χώρα. Πιστεύω ότι οι λύσεις δεν προκύπτουν απλώς μέσα από τη συζήτηση, αλλά μέσα από συνεργασία, συνέπεια και αποφασιστικότητα, σε άμεση και ουσιαστική επαφή με την κοινωνία. Στόχος μου είναι να συμβάλω με ρεαλισμό και πρακτικότητα στη διαμόρφωση πολιτικών που έχουν πραγματικό αποτέλεσμα και δημιουργούν ουσιαστική προοπτική για τους πολίτες.

Πώς αξιολογείτε τη θέση και το ρόλο του κόμματός σας απέναντι στα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες;

Ο Δημοκρατικός Συναγερμός διαχρονικά διατηρεί έναν ρεαλιστικό και υπεύθυνο ρόλο στο πολιτικό σύστημα της Κύπρου. Στηρίζει μεταρρυθμίσεις που ενισχύουν την ανάπτυξη και τη θεσμική σταθερότητα, ενώ ταυτόχρονα γνωρίζει πότε πρέπει να ασκεί τεκμηριωμένη και υπεύθυνη αντιπολίτευση.

Σημαντικό στοιχείο είναι η δυνατότητα αυτοκριτικής και ανανέωσης. Η συνεχής επαφή με την κοινωνία, η ενδοσκόπηση και η προσαρμογή στις νέες συνθήκες είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για να παραμένει ένα κόμμα ουσιαστικά χρήσιμο στους πολίτες.

Σε ποιους τομείς σκοπεύετε να επικεντρωθείτε ως βουλευτής και ποιο είναι το προσωπικό σας κίνητρο για να υπηρετήσετε στη Βουλή;

Η επαγγελματική μου διαδρομή στη δικηγορία, στη διαμεσολάβηση και στη διαιτησία, καθώς και η εμπλοκή μου στην εκπαίδευση μέσω σεμιναρίων, μου έδωσαν τη δυνατότητα να κατανοήσω σε βά-

Η Έλενα Κούσιου Χατζηδημητρίου θα επικεντρωθεί στο στεγαστικό, στην υγεία, στην παιδεία, την ενίσχυση λειτουργίας των θεσμών και τη στήριξη της τρίτης ηλικίας και της νεότερης γενιάς.

θος πώς λειτουργούν -ή δεν λειτουργούν- οι θεσμοί στην πράξη. Οι βασικοί τομείς στους οποίους θέλω να επικεντρωθώ είναι το στεγαστικό, η υγεία με έμφαση τόσο στη σωματική όσο και στην ψυχική υγεία, η παιδεία, η ενίσχυση της λειτουργίας των θεσμών και η στήριξη τόσο της τρίτης ηλικίας όσο και της νεότερης γενιάς. Μια κοινωνία που σέβεται εκείνους που τη διαμόρφωσαν, αλλά και επενδύει συνειδητά στη νέα γενιά, θέτει τις βάσεις για βιώσιμη ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή. Το προσωπικό μου κίνητρο είναι απλό και ουσιαστικό. Θέλω να συμβάλω σε μια πολιτική που παράγει λύσεις και βελτιώνει μετρήσιμα την καθημερινότητα των πολιτών. Η πολιτική οφείλει να λειτουργεί ως εργαλείο επίλυσης πραγματικών προβλημάτων και ενίσχυσης της εμπιστοσύνης στους θεσμούς και όχι ως μηχανισμός που τα αναπαράγει.

Ποια διαφορετική προοπτική ή αξία πιστεύετε ότι φέρνετε στο πολιτικό σύστημα;

Κάθε άνθρωπος φέρνει τη δική του εμπειρία και οπτική. Μέσα από τη δική μου επαγγελματική και προσωπική πορεία, θεωρώ ότι μπορώ να συμβάλω με ψυχραιμία,

ρεαλισμό και διάθεση σύνθεσης. Η καθημερινή επαφή με πολίτες και πραγματικά προβλήματα, με έχει βοηθήσει να βλέπω την πολιτική όχι θεωρητικά αλλά ως εργαλείο εξεύρεσης πρακτικών λύσεων. Παράλληλα, πιστεύω βαθιά στη συνεργασία καθώς καμία ουσιαστική πρόοδος δεν μπορεί να

Στόχος μου να συμβάλω με ρεαλισμό και πρακτικότητα στη διαμόρφωση πολιτικών που έχουν πραγματικό αποτέλεσμα και δημιουργούν ουσιαστική προοπτική για τους πολίτες.

επιτευχθεί χωρίς διάλογο, ανταλλαγή απόψεων και συλλογική προσπάθεια.

Τι θεωρείτε ότι χρειάζεται να αλλάξει, ώστε να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτική και τους θεσμούς;

Η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης δεν είναι υπόθεση ενός προσώπου ή μιας παράταξης. Απαιτεί συλλογική προσπάθεια και, κυρίως, ειλικρίνεια. Οι πολίτες έχουν δικαίωμα να γνωρίζουν την πραγματικότητα, ακόμη

και όταν αυτή δεν είναι ευχάριστη. Ιδιαίτερη σημασία έχει η ουσιαστική ακρόαση, ειδικά των νέων ανθρώπων. Ακόμη και όταν οι ιδέες δεν είναι άμεσα εφαρμόσιμες, ο διάλογος και η συμμετοχή ενισχύουν τη δημοκρατική συνείδηση και τη σχέση εμπιστοσύνης με τους θεσμούς.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Κύπρο της επόμενης δεκαετίας σε οικονομικό, κοινωνικό και θεσμικό επίπεδο;

Θα ήθελα να δω μια Κύπρο που προχωρά με αυτοπεποίθηση, με μια οικονομία που βασίζεται στην καινοτομία, στις επενδύσεις και στις ίσες ευκαιρίες. Μια κοινωνία που επενδύει στην παιδεία, ενισχύει τη σωματική και ψυχική υγεία και σέβεται όλους τους πολίτες της. Σε θεσμικό επίπεδο, θέλουμε ένα κράτος που λειτουργεί με συνέπεια και ουσία, χωρίς την ανάγκη παρεμβάσεων ή προσωπικών διασυνδέσεων, και που εμπνέει εμπιστοσύνη μέσα από την αποτελεσματικότητά του. Πάνω απ' όλα, μια Κύπρος που κρατά τους νέους της, τους δίνει λόγο να επιστρέψουν και τους επιτρέπει να συμμετέχουν ενεργά στη διαμόρφωση του μέλλοντός της.

Ανδρέας Κωνσταντίνου

Απάντηση στην κρίση εμπιστοσύνης με πράξεις και δράσεις

Ο Δημοκρατικός Συναγερμός πρέπει να είναι ισχυρός και πρωταγωνιστής και στη νέα Βουλή των Αντιπροσώπων.

Ο κ. Ανδρέας Κωνσταντίνου είναι ο Αντιδήμαρχος Αγλαντζιάς και υποψήφιος βουλευτής Λευκωσίας με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Γεννήθηκε στην Αγλαντζιά στις 21 Μαΐου 1982 και έχει καταγωγή από την Αγκαστίνα και την Έγκωμη Αμμοχώστου. Είναι παντρεμένος με την Αίγλη Μάτση και πατέρας τριών παιδιών. Είναι Certified Account Technician, εργάστηκε στη Συνεργατική Τράπεζα και ακολούθησε στην Ελληνική Τράπεζα. Το 2016 εξελέγη Δημοτικός Σύμβουλος Αγλαντζιάς με το ψηφοδέλτιο του Δημοκρατικού Συναγερμού. Το 2020 εξελέγη Δήμαρχος Αγλαντζιάς. Το 2024, στις πρώτες εκλογές μετά τη μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εξελέγη αντιδήμαρχος Αγλαντζιάς. Είναι μέλος του Επαρχιακού Οργανισμού Αυτοδιοίκησης και Πρόεδρος της Επιτροπής Προσφορών του ΕΟΑ.

Η Κύπρος οδεύει προς τις Βουλευτικές Εκλογές σε ένα ιδιαίτερα τοξικό πολιτικό κλίμα, με τη σκανδαλολογία να κυριαρχεί. Η δημόσια συζήτηση εξαντλείται σε υπονοούμενα και αλληλοκατηγορίες και χώρος για ουσιαστική συζήτηση για αυτά που πρέπει να αλλάξουν για να πάει η χώρα μπροστά, μοιάζει να μην υπάρχει. Στην πραγματικότητα, η κρίση εμπιστοσύνης προς τα πολιτικά πρόσωπα αλλά και τους θεσμούς δείχνει να γίνεται όλο και βαθύτερη, με τις δημοσκοπήσεις να καταγράφουν την απογοήτευση της κοινωνίας. Σε μία περίοδο που η σταθερότητα θα έπρεπε να είναι το ζητούμενο, δυστυχώς ο κίνδυνος να μπει η χώρα σε άγνωστα και δύσβατα μονοπάτια είναι κάτι περισσότερο από ορατός. Οι πολίτες έστειλαν τα μηνύματά τους και σε προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις. Ας είμαστε ειλικρινείς. Αυτά είτε δεν εισακούστηκαν είτε δεν έγιναν πλήρως κατανοητά.

Σήμερα, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τεράστιους κινδύνους. Μια σειρά από αμφιλεγόμενα πρόσωπα και ευκαιριακούς σχηματισμούς, χωρίς κανένα πραγματικό πολιτικό υπόβαθρο, επιχειρούν να μετατρέψουν τη λαϊκή δυσαρέσκεια σε σημαία ευκαιρίας. Διεκδικούν να γίνουν ρυθμιστές και πρωταγωνιστές στον δημόσιο βίο, χωρίς να έχουν την παραμικρή πρόταση και λύση για τα πραγματικά προβλήματα των πολιτών.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι έγιναν λάθη. Ότι και οι θεσμοί και το ίδιο το πολιτικό σύστημα έδωσαν δικαιώματα και αφορμές. Με κακές αποφάσεις και πρακτικές, αλλά και αδιαφάνεια, στην ουσία έστρωσαν το χαλί στον λαϊκισμό.

Από την άλλη όμως, η επιβράβευση της δημαγωγίας δεν μπορεί να αποτελεί την απάντηση και τη λύση στα προβλήματα που ταλανίζουν τον τόπο.

Αντίθετα, μία τέτοια προσέγγιση θα αποτελέσει με μαθηματική ακρίβεια συνταγή για την καταστροφή, οδηγώντας τη χώρα στην αποσταθεροποίηση και στον εκτροχιασμό.

ΤΟ ΔΙΑΚΥΒΕΥΜΑ

Στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές δεν κρίνεται απλώς ο νέος κομματικός χάρτης. Ή ο συσχετισμός δυνάμεων ενόψει των προεδρικών εκλογών που ακολουθούν. Το διακύβευμα είναι πολύ μεγαλύτερο. Το ερώτημα στο οποίο καλούμαστε να δώσουμε απάντηση μπροστά στην κάλπη είναι τι πολιτική και τι είδους πολιτικούς θέλουμε να έχουμε. Αλλά και πόσο λειτουργική θα είναι η νέα Βουλή. Αλήθεια, σκεφτήκαμε ποτέ τι σημαίνει δυσλειτουργική Βουλή; Μια Βουλή που θα αδυνατεί να λάβει αποφάσεις;

Όσοι βρισκόμαστε στο δημόσιο βίο έχουμε καθήκον να επικοινωνήσουμε σωστά στους πολίτες το πραγματικό διακύβευμα των εκλογών και να ανακόψουμε μία πορεία που οδηγεί σε περιπέτειες. Είμαστε υποχρεωμένοι να συστηθούμε ξανά στους πολίτες, με τις πράξεις μας. Με πρωτοβουλίες και δράσεις να αποδείξουμε ότι αυτή τη φορά έχουμε ακούσει τους προβληματισμούς και πήραμε τα μηνύματά τους. Προχωρώντας σε αναγκαίες θεσμικές μεταρρυθμίσεις και προωθώντας πολιτικές με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις καθημερινές του ανάγκες. Με υπεύθυνες και τολμηρές πολιτικές πρωτοβουλίες που θα διορθώνουν τις στρεβλώσεις και τις παθογένειες του παρελθόντος. Που θα καταπολεμούν τη διαφθορά στη ρίζα της και θα αποκαθιστούν την αξιοπιστία των θεσμών, της πολιτικής και του κράτους. Με πλήρη διαφάνεια, έλεγχο και μηδενική ανοχή σε φαινόμενα διαφθοράς.

Η εμπειρία μου στην Τοπική Αυτοδιοίκηση με δίδαξε ότι οι λύσεις δεν μπορεί να περιμένουν. Οι πο-

Ο Ανδρέας Κωνσταντίνου στοχεύει στη διαμόρφωση μιας πολιτικής που θέτει στο επίκεντρο τον άνθρωπο και τις καθημερινές του ανάγκες.

λίτες κρίνουν με βάση τα αποτελέσματα. Χρειάζονται λύσεις απέναντι στο υψηλό κόστος ζωής. Για το κυκλοφοριακό που έχει γίνει αβάσταχτο, με χιλιάδες εργατοώρες να χάνονται στους δρόμους. Έχουν ανάγκη να αισθάνονται ασφαλείς στην ίδια τους τη χώρα.

Με αυτό το σκεπτικό αποφάσισα να διεκδικήσω εκλογή στη Βουλή των Αντιπροσώπων. Από τη θέση του δημάρχου και του αντιδημάρχου δεν θα μπορούσα να επιφέρω τις αλλαγές που χρειάζεται να γίνουν στη χώρα μας ή να προωθήσω νομοθετικές πρωτοβουλίες που θα απαντούν στα πραγματικά προβλήματα και θα επηρεάζουν θετικά τις ζωές περισσότερων συμπολιτών μου.

Με την πεποίθηση ότι έχω περισσότερα να προσφέρω ως βουλευτής, έκρινα σκόπι-

Έχουμε καθήκον να επικοινωνήσουμε σωστά στους πολίτες το πραγματικό διακύβευμα των εκλογών και να ανακόψουμε μία πορεία που οδηγεί σε περιπέτειες.

μο να διεκδικήσω έδρα με το ψηφοδέλτιο του Δημοκρατικού Συναγερμού. Στοχεύοντας στη διαμόρφωση μιας πολιτικής που θέτει στο επίκεντρο τον άνθρωπο και τις καθημερινές του ανάγκες. Πριν από μερικά χρόνια συστήθηκα στην κυπριακή κοινωνία ως ενεργός πολίτης στην υπηρεσία του πολίτη. Με αυτόν τον τρόπο θα συνεχίσω να πορεύομαι. Ως άνθρωπος των πράξεων και

των λύσεων. Με τόλμη και αποφασιστικότητα.

ΕΓΓΥΗΣΗ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ

Σε αυτή τη χρονική συγκυρία, η διατήρηση της χώρας σε τροχιά σταθερότητας θα πρέπει να είναι η κορυφαία προτεραιότητα όλων. Ο Δημοκρατικός Συναγερμός πρέπει να είναι ισχυρός και πρωταγωνιστής και στη νέα Βουλή των Αντιπροσώπων. Όπως και στο παρελθόν, μπορεί να λειτουργήσει ως εγγυητής της σταθερότητας και της ασφάλειας στη χώρα μας και να πρωταγωνιστήσει στην προώθηση των αναγκαίων αλλαγών και μεταρρυθμίσεων. Ο Δημοκρατικός Συναγερμός έχει δώσει διαπιστευτήρια ως κόμμα ευθύνης, ως η δύναμη που αναλαμβάνει το βάρος δύσκολων αποφάσεων.

Πανίκος Λεωνίδου

Η πολιτική χρειάζεται γνώση, σοβαρότητα και διάθεση συνεργασίας

Το προσωπικό μου κίνητρο είναι να συνεχίσω να υπηρετώ τους πολίτες με αίσθημα ευθύνης, με γνώση, σοβαρότητα και αποτελεσματικότητα, ώστε η πολιτική να δίνει πραγματικές λύσεις στα προβλήματα της κοινωνίας.

Ο κ. Πανίκος Λεωνίδου είναι κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος ΔΗΚΟ, υποψήφιος βουλευτής Λεμεσού με το Δημοκρατικό Κόμμα.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Ο Πανίκος Λεωνίδου γεννήθηκε στην Πάνα το 1959. Είναι πτυχιούχος Νομικής, Δημόσιας Διοίκησης και Πολιτικών Επιστημών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και Ελληνικού Πολιτισμού του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου. Το 2016 και το 2021 εκλέχθηκε βουλευτής Λεμεσού με το Δημοκρατικό Κόμμα. Είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου και της Κεντρικής Επιτροπής του ΔΗΚΟ. Διετέλεσε αντιπρόεδρος και προεδρεύων του Συμβουλίου του ΤΕΠΑΚ (2011-2016). Το 2025 χειροθετήθηκε Αρχοντας-Νομοφύλακας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Είναι νυμφευμένος με την Ελένη Παπαϊωάννου και έχουν τρία παιδιά.

Ποιες θεωρείτε τις τρεις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Κύπρος και πώς σκοπεύετε να συμβάλετε στην αντιμετώπισή τους;

Πιστεύω ότι η πρώτη πρόκληση αφορά την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών στους θεσμούς. Τα σκάνδαλα των προηγούμενων χρόνων, η αίσθηση ατιμωρησίας και η αδυναμία του συστήματος να λειτουργήσει προληπτικά, έχουν τραυματίσει την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος και του κράτους. Χρειαζόμαστε ισχυρότερες θεσμικές άμυνες, περισσότερη διαφάνεια και πραγματική λογοδοσία. Η δεύτερη είναι η οικονομική πίεση που βιώνουν πολλά νοικοκυριά. Παρά τους θετικούς μακροοικονομικούς δείκτες, η ακρίβεια και το κόστος ζωής εξακολουθούν να πιέζουν τη μεσαία τάξη, τους νέους που αναζητούν στέγη και αξιοπρεπή εργασία, τους χαμηλοσυνταξιούχους, αλλά και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Και πολύ φοβάμαι ότι οι εξελίξεις με τον πόλεμο στο Ιράν θα οδηγήσουν σε ένα νέα κύμα ακρίβειας, γι' αυτό πιστεύω ότι έγκαιρα πρέπει η Πολιτεία να δράσει. Η τρίτη αφορά τις αναγκαιές μεταρρυθμίσεις στο κράτος, ιδιαίτερα στη Δικαιοσύνη, που φαίνεται ότι δυστυχώς δεν έχει ανταποκριθεί στις προσδοκίες των πολιτών, καθώς και τη δημόσια διοίκηση, ώστε να δημιουργήσουμε ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος.

Η δική μου προσπάθεια είναι να συνεχίσω να εργάζομαι και να πολιτεύομαι με σοβαρότητα και συνέπεια για την προώθηση, μέσα από διάλογο και συνεννόηση, τεκμηριωμένων πολιτικών και προτάσεων που απαντούν σε πραγματικές ανάγκες των πολιτών.

Πώς αξιολογείτε τη θέση και το ρόλο του κόμμα-

τός σας απέναντι στα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες;

Το Δημοκρατικό Κόμμα έχει διαχρονικά αποδείξει ότι μπορεί να λειτουργεί ως δύναμη σταθερότητας, σύνθεσης απόψεων και υπεύθυνης πολιτικής. Στη σημερινή συγκυρία, που η πολιτική αντιπαράθεση συχνά διολισθαίνει είτε στον λαϊκισμό είτε στη στείρα αντιπαράθεση, θεωρώ ότι ο ρόλος του ΔΗΚΟ καθίσταται ακόμα πιο σημαντικός. Το κόμμα μας επιδιώκει τον διάλογο, τη συνεννόηση και την προώθηση ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων, με γνώμονα το συμφέρον του τόπου και των πολιτών. Έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις για την κοινωνική πολιτική, την αντιμετώπιση του στεγαστικού προβλήματος, τη στήριξη της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας, τη βελτίωση του ΓεΣΥ, την ενεργειακή στρατηγική. Στόχος μας είναι πολιτικές που έχουν βάθος και διάρκεια, όχι κινήσεις εντυπωσιασμού.

Σε ποιους τομείς σκοπεύετε να επικεντρωθείτε ως βουλευτής και ποιο είναι το προσωπικό σας κίνητρο για να υπηρετήσετε στη Βουλή;

Οι τομείς στους οποίους θέλω να επικεντρωθώ, έχουν σχέση με τις προκλήσεις που ανέφερα πιο πάνω. Στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, με ιδιαίτερη έμφαση στο στεγαστικό, στο κόστος ζωής και στη στήριξη της μεσαίας τάξης. Στις θεσμικές μεταρρυθμίσεις, ιδιαίτερα στη δικαιοσύνη και στη δημόσια διοίκηση, ώστε το κράτος να λειτουργεί πιο αποτελεσματικά, με διαφάνεια και αξιοκρατία. Εννοείται πως πάντα στις προτεραιότητές μου θα είναι η Λεμεσός και τα διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συμπολίτες μας που διαμένουν στις αστικές περιοχές της πόλης και στην ύπαιθρο. Το προσωπικό μου κίνη-

«Ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, με ιδιαίτερη έμφαση στο στεγαστικό, στο κόστος ζωής και στη στήριξη της μεσαίας τάξης».

τρο είναι να συνεχίσω να υπηρετώ τους πολίτες με αίσθημα ευθύνης, με γνώση, σοβαρότητα και αποτελεσματικότητα, ώστε η πολιτική να δίνει πραγματικές λύσεις στα προβλήματα της κοινωνίας.

Ποια διαφορετική προοπτική ή αξία πιστεύετε ότι φέρνετε στο πολιτικό σύστημα;

Πιστεύω σε μια πολιτική που βασίζεται στη μετριοπάθεια, στον διάλογο και στη σύνθεση απόψεων. Πιστεύω σε μια πολιτική που δεν επενδύει στον θυμό, αλλά στη δημιουργία προοπτικής για τη χώρα. Σε μια περίοδο όπου συχνά κυριαρχεί η ένταση, η πόλωση και ο εύκολος καταγγελτικός λόγος, θεωρώ ότι η κοινωνία έχει ανάγκη από πολιτικούς που ακούν την κοινωνία, μπορούν να γεφυρώνουν διαφορές και εργάζονται με συνέπεια για πρακτικές λύσεις. Η πολιτική δεν πρέπει να λειτουργεί με όρους εντυπώσεων ή εύχων συνθημάτων. Χρειάζεται γνώση, σοβαρότητα και διάθεση συνεργασίας. Πιστεύω σε μια πολιτική κουλτούρα που επενδύει στη συνεννόηση και στην παραγωγή αποτελεσμάτων, όχι στην όξυνση των διαφορών. Αυτή είναι η αξία που προσπαθώ να υπηρετώ διαχρονικά:

μια υπεύθυνη, νηφάλια και αποτελεσματική πολιτική στάση.

Τι θεωρείτε ότι χρειάζεται να αλλάξει, ώστε να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτική και τους θεσμούς;

Η εμπιστοσύνη δεν αποκαθίσταται με λόγια, αλλά με πράξεις. Χρειάζεται να διαμορφώσουμε μια νέα σχέση ανάμεσα στο κράτος και τον πολίτη. Με θεσμούς που λειτουργούν αποτελεσματικά, πολιτικούς που λογοδοτούν, δη-

Θα συνεχίσω να εργάζομαι και να πολιτεύομαι με σοβαρότητα και συνέπεια για την προώθηση τεκμηριωμένων πολιτικών και προτάσεων που απαντούν σε πραγματικές ανάγκες των πολιτών.

μόσια διοίκηση, δικαιοσύνη, που υπηρετούν με αξιοκρατία, διαφάνεια και συνέπεια. Κατανοώ απόλυτα την απογοήτευση που αισθάνονται πολλοί πολίτες. Όπως ήδη ανέφερα, τα γεγονότα των προηγούμενων ετών έχουν τραυματίσει την εμπιστοσύνη προς την πολιτική και τους θεσμούς. Όμως η απάντηση σε αυτή την απογοήτευση δεν μπορεί να είναι ούτε η αποχή ούτε η ενίσχυση των ακραίων φωνών και του

λαϊκισμού. Οι εύκολες και απλοϊκές απαντήσεις δεν δίνουν λύσεις σε σύνθετα προβλήματα. Η πραγματική απάντηση είναι περισσότερη υπευθυνότητα, σοβαρές μεταρρυθμίσεις και συνέπεια λόγων και έργων.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Κύπρο της επόμενης δεκαετίας σε οικονομικό, κοινωνικό και θεσμικό επίπεδο;

Το όραμά μου είναι μια οικονομία που θα συνεχίσει να αναπτύσσεται, αλλά με τρόπο που να δημιουργεί ευκαιρίες για όλους και να στηρίζει ιδιαίτερα τη μεσαία τάξη, τους νέους και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Είναι, επίσης, μια κοινωνία με ισχυρή παιδεία, βιώσιμο σύστημα υγείας και ουσιαστικές πολιτικές κοινωνικής συνοχής. Και, φυσικά, ένα κράτος με θεσμούς που λειτουργούν με διαφάνεια, αποτελεσματικότητα και αξιοπιστία. Εάν καταφέρουμε να συνδυάσουμε οικονομική πρόοδο, κοινωνική συνοχή και θεσμική αξιοπιστία, είμαι σίγουρος ότι θα μπορέσουμε να διεκδικήσουμε με καλύτερες προϋποθέσεις και την απελευθέρωση της πατρίδας μας, μέσα από μια δίκαιη και βιώσιμη λύση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο μεγάλος θυμός

Η Κύπρος τον Ιούνιο θα είναι μια άλλη χώρα και για πρώτη φορά από την ίδρυση του κράτους του '60 θα συμβούν θεμελιακές αλλαγές οι οποίες θα επικυρωθούν με τη σύνθεση της νέας Βουλής.

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ο κ. Σταύρος Χριστοδούλου είναι Σύμβουλος Επικοινωνίας - Whiteboard Communication Consultants.

Μια καμπή είναι κάποτε αρκετή για ν' αλλάξει ο κόσμος. Όπως ο χαμαιλέοντας που αλλάζει χρώμα. Το είδαμε να συμβαίνει άλλωστε ξανά στην παγκόσμια Ιστορία: σε μια απότομη στροφή γειτονιές του πλανήτη ν' αλλάζουν ρότα. Με τελευταίο παράδειγμα την αυγή της δεκαετίας του 1990. Μια θρυαλλίδα χρειάστηκε μονάχα για να τιναχτεί το οικοδόμημα του υπαρκτού σοσιαλισμού στον αέρα. Κι έπειτα, σαν domino effect, η ανατολική Ευρώπη άλλαξε δέρμα.

Αυτό που συμβαίνει σήμερα είναι μια τέτοια ιστορική συγκυρία. Οδηγούμαστε με φόρα προς τις βουλευτικές εκλογές του Μαΐου και πιάνουμε ξυστά την κρίσιμη στροφή. Η Κύπρος τον Ιούνιο θα είναι μια άλλη χώρα. Για πρώτη φορά από την ίδρυση του κράτους του '60 θα συμβούν θεμελιακές αλλαγές οι οποίες θα επικυρωθούν με τη σύνθεση της νέας Βουλής. Όχι μόνο επειδή η Κύπρος, ως κοινωνία κυρίως, αλλάζει δραματικά. Αλλά επειδή ο κόσμος αλλάζει με ρυθμούς φρενήρεις.

Αν βγούμε για μια στιγμή από τον μικρόκοσμό μας και αντικρίσουμε τη μεγάλη εικόνα, θα αντιληφθούμε ότι η χώρα μας δεν είναι παρά ένας κρίκος σε μια σειρά αλυσιδωτών αλλαγών. Από την Αμερική που παραδόθηκε στη χυδαιότητα της διακυβέρνησης Τραμπ μέχρι την άνοδο της ακροδεξιάς στην Ευρώπη και την έξαρση του λαϊκισμού. Με κινητήριο δύναμη τη σαρωτική επίδραση των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης, μια κοινωνική επανάσταση εξαπλώνεται σε διαφορετικά σημεία του πλανήτη. Άνθρωποι που μέχρι προχθές ασφυκτιούσαν μέσα στην

ανωνυμία τους απέκτησαν φωνή. Κι όταν κατάλαβαν πως ο απόηχος μπορεί να φτάσει ως το περικλειστο δωμάτιο της εξουσίας, η φωνή τους έγινε κραυγή εκφράζοντας το κυρίαρχο κοινωνικο-πολιτικό ρεύμα της εποχής μας: τον μεγάλο θυμό.

ΤΑ «ANTI-ΣΥΣΤΗΜΙΚΑ» ΚΟΜΜΑΤΑ

Οι επερχόμενες εκλογές είναι λοιπόν το σύμπτωμα αυτής της ιστορικής συγκυρίας. Γι' αυτό θα δούμε ν' αποκτά ο μεγάλος θυμός διακριτά χαρακτηριστικά με προμετωπίδα τα λεγόμενα «αντι-συστημικά» κόμματα. Η εκλογή του Φειδία Παναγιώτου στις Ευρωκλογές, με το εκπληκτικό ποσοστό του 20%, ήταν η πρόγευση μιας βαθιάς κοινωνικής αλλαγής η οποία αποκτά πλέον πολιτικά χαρακτηριστικά. Ο θυμός γεννά την απαξίωση προς ό,τι εκφράζει τον παλιό κόσμο: τα παραδοσιακά κόμματα, τα κατεστημένα media, τους ίδιους τους θεσμούς. Πρόκειται για μια νέα κοινωνική συνθήκη που καίει όπως ο λίβας τα σπαρτά τα κάθε λογής τοτέμ: κομματικά, θεσμικά, ακόμα και πολιτισμικά.

Στο νέο κομματικό τοπίο που δημιουργείται αυτά που καίγονται πιο εύκολα είναι τα πιο αναλώσιμα μικρά κόμματα. Οι δημοσκοπήσεις συμφωνούν ότι κόμματα όπως η ΕΔΕΚ, η ΔΗΠΑ ή οι Οικολόγοι, κινδυνεύουν να κλείσουν τον ιστορικό τους κύκλο αδυνατώντας να ανταποκριθούν στα αιτήματα της νέας εποχής. Σημαντική ζημιά υφίστανται και οι δύο πόλοι του κομματικού μας συστήματος, ΔΗΣΥ και ΑΚΕΛ, αν και φαίνεται ότι παρά τις τρομακτικές πιέσεις θα καταφέρουν να σταθούν πάνω από

Στις επερχόμενες εκλογές θα δούμε ν' αποκτά ο μεγάλος θυμός διακριτά χαρακτηριστικά, με προμετωπίδα τα λεγόμενα «αντι-συστημικά» κόμματα.

το ψυχολογικό φράγμα του 20%. Η μεγάλη μάχη για τα δύο μεγάλα κόμματα δίνεται για να περιοριστούν οι διαρροές προς το αντι-συστημικό ΑΛΜΑ και την εξόχως αντι-συστημικότερη Άμεση Δημοκρατία. Ο Συναγερμός έχει ένα επιπλέον μπελά: το αυτοπροσδιοριζόμενο ως αντι-συστημικό ΕΛΑΜ που αντλεί κατευθείαν από τη δεξαμενή της ακροδεξιάς ψήφου.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Οι βουλευτικές του 2026 θα μείνουν στην ιστορία ως οι εκλογές που «κανονικοποίησαν» το κυπριακό αδελφάκι της Χρυσής Αυγής σε ένα εθνικιστικό δεξιό κόμμα. Το ΕΛΑΜ κλειδώνει την τρίτη θέση στηριζόμενο στη «σκληρή» ψήφο απογοητευμένων ψηφοφόρων που αντλούν ελπίδα από το πάλαι ποτέ τρίπτυχο «πατρίς - θρησκεία - οικογένεια». Αυτή είναι και η βασική διαφοροποίηση από τα δύο άλλα κόμματα που εισέρχονται δυναμικά στην πολιτική σκηνή για να καταλάβουν την τέταρτη και πέμπτη θέση.

Τόσο το ΑΛΜΑ όσο και η Άμεση Δημοκρατία γιγαντώνονται μεν αλλά σε ένα έδαφος που θυμίζει κινούμενη άμμο. Το κόμμα του Οδυσσέα Μιχαηλίδη αποτελεί την πιο κλασική περίπτωση πολιτικού σχηματισμού με μονοθεματική ατζέντα: τη διαπλοκή - διαφθορά. Επιχειρεί να κεφαλαιοποιήσει τη δυσφορία των πολιτών για την έλλειψη λογοδοσίας και το επιτυγχάνει αντλώντας ψήφους τόσο από δεξιά όσο και από αριστερά. Το κόμμα του Φειδία από την άλλη, με ένα πολύ πιο απλοϊκό σκεπτικό και σχεδόν ανύπαρκτη πολιτική ατζέντα, απλώς επενδύει

στην απαξίωση. Με επιχείρημα «όλοι αποτυχημένοι - όλοι ίδιοι» μπαίνει σφήνα στο κομματικό σκηνικό κεφαλαιοποιώντας την ψήφο διαμαρτυρίας. Σε σχέση με τη «σκληρή» ψήφο του ΕΛΑΜ, το ΑΛΜΑ και η Άμεση Δημοκρατία μειονεκτούν καθώς η δική τους εκλογική βάση χαρακτηρίζεται από ρευστότητα.

Το «φαινόμενο» δεν είναι καινούριο κι ούτε βεβαίως κυπριακό. Το είδαμε να συμβαίνει την τελευταία δεκαετία σε άλλες χώρες, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το Κίνημα Πέντε Αστέρων του Μπέμπε Γκρίλο στην Ιταλία. Ο δημοφιλής κωμικός ηθοποιός κατέγραψε το 2013 ποσοστό 25% και πέντε χρόνια αργότερα έγινε πρώτο κόμμα με 32%. Το 2022 όμως έκανε μια βουτιά στο 15% αποδεικνύοντας ότι ο λαϊκισμός ως πολιτικό ρεύμα δεν είναι συγκυριακός μεν, πλην όμως χαρακτηρίζεται από ρευστότητα καθώς στον πυρήνα του βρίσκεται φωλιασμένο το θυμικό των πολιτών. Η πολιτική εξίσωση των πιο πάνω καταλήγει σε μια «φωτογραφία» των επόμενων εκλογών στην οποία διατηρούνται στην κορυφή τα δυο παραδοσιακά μεγάλα κόμματα, «κλειδώνει» το ΕΛΑΜ στην τρίτη θέση και αναδιαμορφώνουν τον νέο κομματικό χάρτη δυο νέοι «παίχτες» που καθιερώθηκε να τους αποκαλούμε με τα μικρά τους ονόματα: Οδυσσέας και Φειδίας. Έπειτα από 800 λέξεις η μη αναφορά στο άλλοτε επιδραστικό (και με ρυθμιστικό ρόλο) ΔΗΚΟ δεν είναι φυσικά διόλου τυχαία. Ο ορατός κίνδυνος να καταλήξει στην έκτη θέση σηματοδοτεί όχι μόνο το τέλος του παραδοσιακού Κέντρου αλλά και το τέλος μιας ολόκληρης εποχής.

Χριστάκης Μελετιές

Μαζί με την πατρίδα που μας ενώνει, για την Κύπρο που μας αξίζει

Στόχος μου είναι μια οικονομία που να λειτουργεί για τον πολίτη και όχι σε βάρος του πολίτη.

Ο κ. Χριστάκης Μελετιές, είναι υποψήφιος βουλευτής Λευκωσίας με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Ο Χριστάκης Μελετιές γεννήθηκε στους Αγίους Ομολογητές το 1962. Απόφοιτος του τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης (1986) με μεταπτυχιακές σπουδές στη Διοίκηση Επιχειρήσεων (MBA) στο Πανεπιστήμιο του Άρκανσα. Ιδρυτικό μέλος του Συνδέσμου Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Κύπρου (ΣΗΜΚ), στον οποίο διετέλεσε Πρόεδρος, υπήρξε μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του ΕΤΕΚ και Πρόεδρος της Επιτροπής Ηλεκτρολογικών του ΕΤΕΚ. Είναι Πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου Κοκκινотριμιθιάς, Πρόεδρος του συμπλέγματος κοινοτήτων Εξάπολις και μέλος της Επιτροπής των Περιφερειών της Ευρώπης. Είναι παντρεμένος και πατέρας ενός γιου και δραστηριοποιείται ως Σύμβουλος Ηλεκτρολόγος Μηχανικός με έδρα την Κοκκινотριμιθιά.

ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ. Προσπαθείά μας είναι η εξεύρεση λύσης με στόχο τη δημιουργία ενός σύγχρονου κράτους χωρίς ξένα στρατεύματα, χωρίς εγγυήσεις και επεμβατικά δικαιώματα, βασισμένο στα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές και τις αξίες πάνω στις οποίες ιδρύθηκε και οικοδομήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΣΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Υποστηρίζω την περαιτέρω ενίσχυση των στρατηγικών συνεργασιών της Κύπρου με τις Ηνωμένες Πολιτείες, το Ισραήλ και όλες τις χώρες της ευρύτερης περιοχής. Πιστεύω ότι η στενότερη γεωστρατηγική και ενεργειακή συνεργασία ενισχύει τον ρόλο της Κύπρου στην Ανατολική Μεσόγειο, θωρακίζει την ασφάλεια και δημιουργεί νέες προοπτικές ανάπτυξης και σταθερότητας για τον τόπο μας.

ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Προκρίνω μια φιλελεύθερη προσέγγιση που ενθαρρύνει την επιχειρηματικότητα, την καινοτομία και την επενδυτική δραστηριότητα που θα συνεπικουρούνται από την τεχνητή νοημοσύνη. Στοχεύω στη δημιουργία φιλικού επενδυτικού περιβάλλοντος, στη μείωση γραφειοκρατικών εμποδίων και την προώθηση πολιτικών που θα ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα, θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας και θα δώσουν στους πολίτες περισσότερες ευκαιρίες για προσωπική και οικονομική ανάπτυξη.

ΣΤΗΝ ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Προτάσσω την ενίσχυση της αποτρεπτικής ισχύος της Εθνικής Φρουράς, την επαναφορά ενός ενιαίου αμυντικού δόγματος μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου και τη συνεχή ενίσχυση της στρατιωτικής συνεργασίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες και το Ισραήλ. Στόχος μου είναι η διασφάλιση της ασφάλειας της Κύπρου, η προστασία της κυριαρχίας της και η δημιουργία σταθερών

συμμαχιών που θωρακίζουν τον τόπο μας απέναντι σε κάθε απειλή.

ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ. Θα επιμείνω στην προώθηση της περαιτέρω ενίσχυσης των εξουσιών και των αρμοδιοτήτων της, με στόχο πιο αποτελεσματική και άμεση διαχείριση των τοπικών υποθέσεων. Πιστεύω ότι οι κοινότητες πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παίρνουν αποφάσεις που αφορούν άμεσα τους πολίτες τους, ενισχύοντας τη δημοκρατική συμμετοχή και την ευθύνη στην καθημερινή λειτουργία των δήμων και κοινοτήτων.

ΣΤΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ. Μια σταθερή και αυστηρή πολιτική, με στόχο την αποτελεσματική αντιμετώπιση των συνεχών ροών και την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης. Η Κύπρος οφείλει να προστατεύσει τα σύνορά της, να διαφυλάξει την κοινωνική της συνοχή και να στηρίξει τους πολίτες που επηρεάζονται άμεσα από το πρόβλημα, εφαρμόζοντας ταυτόχρονα πολιτικές που σέβονται το ευρωπαϊκό και διεθνές δίκαιο.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΨΗΛΟ ΚΟΣΤΟΣ ΖΩΗΣ. Δεσμεύομαι να στηρίξω πολιτικές που θα μειώσουν τις πιέσεις στα νοικοκυριά, θα ενισχύσουν την αγοραστική δύναμη των πολιτών και θα επιβάλουν διαφάνεια και δικαιοσύνη στις τιμές βασικών αγαθών και υπηρεσιών. Στόχος μου είναι μια οικονομία που να λειτουργεί για τον πολίτη και όχι σε βάρος του πολίτη.

ΣΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΑ ΨΗΛΑ ΕΝΟΙΚΙΑ. Πρέπει να τεθούν στο επίκεντρο των προτεραιοτήτων μας. Πιστεύω ότι κάθε νέος, κάθε οικογένεια και κάθε εργαζόμενος δικαιούται πρόσβαση σε προσιτή και αξιοπρεπή στέγη. Δεσμεύομαι να στηρίξω πολιτικές που θα περιορίσουν το κόστος ενοικίασης, θα ενισχύσουν τα στεγαστικά σχέδια και θα δώσουν πραγματικές, βιώσιμες λύσεις σε όσους δυσκολεύονται να ανταποκριθούν στις ανάγκες της καθημερινότητας.

Πάρις Μάρκου

Άμυνα και ασφάλεια απαιτούν μακροχρόνια στρατηγική, οργάνωση και συντονισμό

Προτίθεται να προωθήσω πολιτικές που να ενισχύουν την εργασία, τη στέγαση και την κοινωνική προστασία για την εξομάλυνση των σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η νεολαία μας.

Ο κ. Πάρις Μάρκου είναι αριστίνδην υποψήφιος βουλευτής Αμμοχώστου με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Ο Πάρις Μάρκου είναι ταξίαρχος ε.α.. Αποφοίτησε από την Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων. Ολοκλήρωσε σπουδές στη Σχολή Επιτελών, στην Ανώτατη Διακλαδική Σχολή Πολέμου και στη Σχολή Εθνικής Άμυνας. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος στη Διοίκηση Επιχειρήσεων (MBA). Υπηρέτησε σε μονάδες εκστρατείας και σε κρίσιμες επιτελικές θέσεις στο Υπουργείο Άμυνας, στο ΓΕΕΦ και στην ΚΥΠ. Διετέλεσε διευθυντής της Εθνικής Αρχής Ασφαλείας, της ΚΥΠΣΕΑ, του Επιτελικού Γραφείου του Υπουργού Άμυνας και ακόλουθος Άμυνας Ελλάδας και Βαλκανίων.

Ποιες θεωρείτε τις τρεις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Κύπρος και πώς σκοπεύετε να συμβάλετε στην αντιμετώπισή τους;

Ενώσω παραμένει άλυτο το Κυπριακό, πάντα η μεγαλύτερη πρόκληση θα είναι η απελευθέρωση της πατρίδας μας. Υπάρχει, παράλληλα, μεγάλη πρόκληση στον τομέα της άμυνας και της ασφάλειας. Η Κύπρος, όπως αποδείχθηκε για άλλη μία φορά από τα γεγονότα στη Μέση Ανατολή, έχει μία πολύ ιδιαίτερη γεωγραφική θέση. Βρισκόμαστε σε ένα περιβάλλον που οι ισορροπίες μεταβάλλονται γρήγορα και οι κίνδυνοι είναι ασύμμετροι, ταχύτατοι και απρόβλεπτοι. Γι' αυτό και η άμυνα και η ασφάλειά μας απαιτούν μακροχρόνια στρατηγική, καθώς και οργάνωση και συντονισμό σε όλα τα επίπεδα. Λόγω κάποιων σημαντικών θέσεων στις οποίες υπηρετήσα στην Εθνική Φρουρά, θεωρώ ότι μπορώ να συμβάλω θετικά προς αυτή την κατεύθυνση.

Ταυτόχρονα, είναι ξεκάθαρο πως αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα η νεολαία μας. Οι νέοι διστάζουν να δημιουργήσουν οικογένεια, αντιμετωπίζονται με την οικονομική αβεβαιότητα, το κόστος της στέγασης, την έλλειψη σταθερότητας, κάποιους επιλέγοντας το εξωτερικό. Προτίθεται να προωθήσω πολιτικές που να ενισχύουν την εργασία, τη στέγαση και την κοινωνική προστασία για εξομάλυνση αυτής της κατάστασης. Συναφή με τους νέους είναι και τα θέματα παιδείας, καθώς διαμορφώνουν το μέλλον της κοινωνίας μας. Είναι σημαντικό τα παιδιά μας να αποκτούν ιστορική μνήμη, ώστε να αναπτύσσουν κριτική συνείδηση, αλλά κυρίως να βρίσκονται σε ένα σύστημα που τους δημιουργεί ευκαιρίες και

προοπτικές. Θεωρώ ότι η Βουλή μπορεί να συμβάλει αποτελεσματικά στη βελτίωση της παιδείας μας σε όλα τα επίπεδα.

Πώς αξιολογείτε τη θέση και το ρόλο του κόμματός σας απέναντι στα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες;

Επέλεξα να κατέλθω ως αριστίνδην υποψήφιος με τον Δημοκρατικό Συναγερμό, επειδή είναι μία διαχρονικά υπεύθυνη πολιτική δύναμη που χαρακτηρίζεται από σοβαρότητα. Διασφαλίζει την οικονομική σταθερότητα της Κύπρου, πρωταγωνιστεί στη θεσμική μεταρρύθμιση και αντιμετωπίζει πάντοτε εποικοδομητικά και μακριά από λαϊκισμούς τα ζητήματα της καθημερινότητας.

Μεταρρυθμίσεις που συνέβαλαν στην αντιμετώπιση προβλημάτων δεκαετιών, φέρουν την υπογραφή του ΔΗΣΥ. Να αναφέρω κάποιες από τις πιο σημαντικές, όπως ήταν το ΓεΣΥ, το ΕΕΕ και βεβαίως να θυμίσω ότι επί διακυβέρνησής του δαπανήθηκαν τα περισσότερα κονδύλια σε εξοπλιστικά προγράμματα της τελευταίας εικοσαετίας. Με την ίδια υπευθυνότητα και χωρίς ποτέ να συμβιβάζεται ως θεατής των εξελίξεων, θα πρωταγωνιστήσει στην επίλυση προβλημάτων και στη νέα Βουλή.

Σε ποιους τομείς σκοπεύετε να επικεντρωθείτε ως βουλευτής και ποιο είναι το προσωπικό σας κίνητρο για να υπηρετήσετε στη Βουλή;

Οι κύριοι τομείς που προτίθεται να δραστηριοποιηθώ είναι τα ζητήματα άμυνας και ασφάλειας και βεβαίως θέματα που άπτονται της πολιτικής προστασίας αλλά και του μεταναστευτικού. Τα θέματα παιδείας και νεολαίας είναι οπωσδήποτε στις θεματικές ενασχόλησής μου, κυρίως στο επίπεδο που αφορά τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης.

«Το προσωπικό μου κίνητρο είναι να δώσω ένα δημόσιο πλαίσιο στον αγώνα μου για το θέμα των αγνοουμένων. Θα αγωνιστώ για τους πρόσφυγες, τους εγκλωβισμένους και τα προβλήματά τους».

Το κύριο θέμα ενεργοποίησής μου -και αυτό είναι το προσωπικό μου κίνητρο- είναι να δώσω ένα δημόσιο πλαίσιο στον αγώνα μου για το θέμα των αγνοουμένων. Μεγάλωσα σε ένα σπίτι σε μόνιμη κατάσταση αναμονής. Είμαι ο γιος ενός ήρωα, αλλά είμαι και ο γιος ενός αγνοουμένου. Οφείλω στον πατέρα μου, Τάσο Μάρκου, και στη μητέρα μου, Μαίρη, που έφυγε νωρίς με τον πόνο της αναμονής, αλλά και σε όλους τους αγνοούμενους της Κύπρου και τις οικογένειές τους, να προωθήσω ακόμη περισσότερο το θέμα. Κατέβαλα πολλές προσπάθειες με την επαγγελματική μου ιδιότητα και πλέον είμαι έτοιμος να καταθέσω συγκεκριμένες προτάσεις και από το πολιτικό βήμα. Παράλληλα, ως βουλευτής Αμμοχώστου θα αγωνιστώ για τους πρόσφυγες, τους εγκλωβισμένους και τα προβλήματά τους. Βεβαίως θα είμαι στην πρώτη γραμμή και για όλα τα τοπικά ζητήματα, με στόχο την ευημερία των ανθρώπων, των επιχειρήσεων και της ελεύθερης περιοχής Αμμοχώστου.

Ποια διαφορετική προοπτική ή αξία πιστεύετε ότι φέρνετε στο πολιτικό σύστημα;

Ανέκαθεν πρέσβευα τις αρχές και τις αξίες με τις οποίες μεγάλωσα, μέσα σε ένα σπίτι

που είναι συνυφασμένο με τη σύγχρονη κυπριακή ιστορία, λόγω της θυσίας του πατέρα μου. Στο επίκεντρό τους βρίσκεται η πατρίδα, η θρησκεία, η οικογένεια και ο τρόπος που μεγαλώνουν τα παιδιά. Αυτές οι αξίες θα είναι η πυξίδα μου. Ταυτόχρονα, οι προσεγγίσεις μου εκ των πραγμάτων διαμορφώθηκαν από το γεγονός πως υπηρετούσα στις ένοπλες δυνάμεις. Ως στρατιωτικός εκπαιδεύτηκα να είμαι

Θα είμαι στην πρώτη γραμμή για όλα τα τοπικά ζητήματα της ελεύθερης περιοχής Αμμοχώστου, με στόχο την ευημερία των ανθρώπων και των επιχειρήσεών της.

πειθαρχημένος, αποφασιστικός και να αναπτύσσω γρήγορα αντανakλαστικά την στιγμή της κρίσης.

Τι θεωρείτε ότι χρειάζεται να αλλάξει, ώστε να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτική και τους θεσμούς;

Μέχρι τη στιγμή που αποφάσισα να κατέλθω ως υποψήφιος ήμουν απλώς ένας ενεργός πολίτης. Ως εκ τούτου, έβλεπα και εγώ τη μεγάλη εικόνα της πολιτικής από την πλευρά της κοινωνίας. Αντιλαμβάνομαι τον θυμό του

κόσμου για τις διαχρονικές αδυναμίες του κράτους. Η απάντηση σε όλα αυτά δεν είναι ούτε η αποστροφή, ούτε η εκδίκηση. Είναι να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της πολιτικής μας άνθρωποι που κατανοούν το βάρος της ευθύνης που ανέλαβαν. Άνθρωποι με όραμα, που πολιτεύονται με αρχές και αξίες και που είναι πρόθυμοι να αναλάβουν πρωτοβουλίες και να ασκήσουν τον απαραίτητο έλεγχο. Έτσι θα αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Κύπρο της επόμενης δεκαετίας σε οικονομικό, κοινωνικό και θεσμικό επίπεδο;

Οραματίζομαι μια Κύπρο που προχωρά μόνο μπροστά, με σχέδιο και συνέπεια. Μια κοινωνία που θέλει να παραδώσει στα παι-

διά της έναν κόσμο καλύτερο από αυτόν που παρέλαβε. Ένα κράτος δίκαιο, ανθρώπινο και διαφανές, που να προσφέρει ίσες ευκαιρίες χωρίς αποκλεισμούς και να στέκεται δίπλα σε όσους το έχουν ανάγκη. Μια πολιτεία που δεν μιλά αφ' υψηλού αλλά ακούει, σέβεται και λογοδοτεί. Αυτή είναι η βάση πάνω στην οποία μπορούμε να αναπτύξουμε περισσότερο την οικονομία μας, να καταστήσουμε πιο δίκαιη την κοινωνία μας και να αποκτήσουμε πιο αποτελεσματικούς θεσμούς.

Σάβια Ορφανίδου

Σταθερή οικονομία, αναβάθμιση υπηρεσιών υγείας, στήριξη της οικογένειας και της μητρότητας

Χρειάζεται σοβαρότητα, ετοιμότητα και υπεύθυνες πολιτικές. Χρειάζεται η προοπτική και η ασφάλεια που προσφέρει ο Δημοκρατικός Συναγερμός στον τόπο.

Η κα Σάβια Ορφανίδου είναι υποψήφια βουλευτής Λευκωσίας με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ

Η Σάβια Ορφανίδου είναι αντιπρόεδρος και βουλευτής ΔΗΣΥ Λευκωσίας. Με καταγωγή από Ακάκι και Κάτω Δρυ, είναι απόφοιτη της Αγγλικής Σχολής. Σπούδασε οικονομικά και πολιτικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο του Warwick. Υπήρξε στέλεχος του υπουργείου Οικονομικών και εργάστηκε για την αναστήλωση της κυπριακής οικονομίας τα χρόνια της κρίσης. Πρωτοστάτησε σε θέματα διευκόλυνσης της μητρότητας και της συμφιλίωσης της επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής, σε θέματα ενίσχυσης της γυναίκας, σε θέματα σταθερότητας και ενίσχυσης της κυπριακής οικονομίας και σε θέματα διασφάλισης της ποιότητας των υπηρεσιών υγείας.

Ποιες θεωρείτε τις τρεις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Κύπρος και πώς σκοπεύετε να συμβάλετε στην αντιμετώπισή τους;

Η Κύπρος βρίσκεται αντιμέτωπη με κρίσιμες προκλήσεις ιδίως σε μια περίοδο γεωπολιτικών ανακατατάξεων, όπως βλέπουμε να διαδραματίζεται τώρα στη Μέση Ανατολή και επηρεάζουν, δυστυχώς άμεσα, και τη δική μας περιοχή. Πρώτη και διαχρονική πρόκληση παραμένει το Κυπριακό και η ασφάλεια. Συνεχίζουμε να εργαζόμαστε συστηματικά για μια βιώσιμη και λειτουργική λύση, εντός του συμφωνημένου πλαισίου και στη βάση των αρχών και αξιών της ΕΕ. Αξιοποιώντας τη θέση μας στην ΕΕ και ενισχύοντας τις στρατηγικές μας συμμαχίες, μπορούμε να ενδυναμώσουμε τη διεθνή μας παρουσία και να επιδιώξουμε μια λύση χωρίς κατοχικά στρατεύματα, εγγυήσεις και επεμβατικά δικαιώματα που να διασφαλίζει το μέλλον και την ασφάλεια του κυπριακού ελληνοισμού.

Δεύτερη μεγάλη πρόκληση είναι η οικονομική ανασφάλεια. Στις σημερινές συνθήκες, η ακρίβεια, η στέγαση και η ενέργεια αποτελούν καθημερινό βάρος για τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις. Με υπευθυνότητα και τεκμηριωμένες προτάσεις, ιδιαίτερα μέσα από τη συμμετοχή μου στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, συμβάλλουμε στη διαμόρφωση πολιτικών που έχουν ουσιαστικά αποτελέσματα για τη σταθερότητα της οικονομίας, για την επιχειρηματικότητα και για τους συμπολίτες μας. Με την οικονομία δεν παίζουμε. Το έχουμε αποδείξει όλα αυτά τα χρόνια, το πράξαμε και πρόσφατα μέσα από τη φορολογική μεταρρύθμιση όπου με τις τροπολογίες μας στηρίξαμε αποφασιστικά τη μεσαία τάξη, τις οικογένειες με παιδιά και φοιτητές, τους πολύτεκνους και τις επιχει-

ρήσεις, αφού πρώτα μετρήσαμε το δημοσιονομικό περιθώριο.

Τρίτη σημαντική πρόκληση είναι τα θέματα υπογεννητικότητας, τα οποία έχουν μακροπρόθεσμες εθνικές και οικονομικές συνέπειες. Είναι πρόβλημα που αφορά την επιβίωση του ελληνοισμού στον τόπο μας, τον ιερό θεσμό της οικογένειας, αλλά και τη βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού και τη στήριξη των μελλοντικών γενεών. Δεν μπορώ βέβαια να μην αναφερθώ και στα θέματα της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ΓΕΣΥ, ως Αναπληρώτρια Πρόεδρος της Επιτροπής Υγείας, στο μεταναστευτικό αλλά και στο υδατικό, ως τρεις επιπρόσθετες προκλήσεις που απαιτούν πρωτοβουλίες.

Πώς αξιολογείτε τη θέση και το ρόλο του κόμματός σας απέναντι στα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες;

Οι συμπολίτες μας γνωρίζουν πως η σοβαρότητα και η υπευθυνότητα του Δημοκρατικού Συναγερμού είναι απολύτως αναγκαία. Με τις πολιτικές μας, σε καθημερινή βάση, διασφαλίζουμε ότι η οικονομία της χώρας θα συνεχίσει να βαδίζει στον σωστό δρόμο. Αυτό κάναμε πάντα, στην πράξη και όχι στα λόγια, γιατί όλοι έχουν βιώσει τα θετικά αποτελέσματα των πολιτικών μας. Η παράταξή μας διαθέτει θεσμοθετημένες δομές που αφογκράζονται και επεξεργάζονται το σύνολο των ζητημάτων που απασχολούν τους πολίτες. Μιλώ για την Κοινοβουλευτική Ομάδα, το Συμβούλιο Παρακολούθησης Κυβερνητικού Έργου, τις Ομάδες Παραγωγής Πολιτικής και συνεργάτες σε πολύ εξειδικευμένα ζητήματα. Συνεπώς απαιτείται έγκαιρη και σωστή ανάγνωση των προκλήσεων της κάθε εποχής. Αυτό πράττουμε καθημερινά: ακούμε, αναλύουμε και καταθέτουμε προτάσεις. Στις σημε-

«Ανήκω σε μια γενιά που απαιτεί διαφάνεια, αξιοκρατία και αποτελεσματικότητα. Και εργάζομαι για τις αρχές και τις αξίες μου χωρίς εκπώσεις», λέει η Σάβια Ορφανίδου.

ρινές συνθήκες χρειάζεται όσο ποτέ άλλοτε σοβαρότητα, ετοιμότητα και υπεύθυνες πολιτικές. Χρειάζεται η προοπτική και η ασφάλεια που προσφέρει ο ΔΗΣΥ στον τόπο.

Σε ποιους τομείς σκοπεύετε να επικεντρωθείτε ως βουλευτής και ποιο είναι το προσωπικό σας κίνητρο;

Προτεραιότητές μου είναι η σταθερότητα στην οικονομία, η αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας, η στήριξη της οικογένειας και της μητρότητας. Θέματα με τα οποία έχω ασχοληθεί για χρόνια, με αφοσίωση και πολλές φορές με πολιτικό κόστος. Η σταθερότητα στην οικονομία, χωρίς συνθήματα και λαϊκίστικες προτάσεις, είναι βασική μου αρχή για να μπορέι η χώρα μας να εξελίσσεται και να προοδεύει. Είναι επίσης περιττό να εξηγήσω πόσο σημαντικό θέμα είναι η βελτίωση της ποιότητας και της αποδοτικότητας του ΓΕΣΥ. Παράλληλα, καθημερινός μου αγώνας υπήρξε η διευκόλυνση της κάθε γυναίκας στη μεγαλύτερη ευλογία που υπάρχει, αυτή της μητρότητας. Τα τελευταία χρόνια πετύχαμε πολλά: σπάσαμε ταμπού, ανοίξαμε δρόμους, δώσαμε δύναμη και δυνατότητα στην κάθε γυναίκα να διεκδικήσει τις επιθυμίες και τα θέλω της.

Είναι πολύ σημαντικό για μία πολιτικό να

βλέπει τη δουλειά της να επηρεάζει θετικά τους συμπολίτες του και τον τόπο του. Αυτό είναι άλλωστε και το προσωπικό μου κίνητρο το οποίο πηγάζει από την πεποίθηση ότι η πολιτική πρέπει να παράγει απτά αποτελέσματα.

Ποια διαφορετική προοπτική ή αξία πιστεύετε ότι φέρνετε στο πολιτικό σύστημα;

Πορεύομαι στην πολιτική με αίσθημα ευθύνης, σοβαρότητας και αξιοπιστίας. Για μένα τα αξιώματα δεν είναι αυτοσκοπός, είναι το εργα-

Στηρίξαμε αποφασιστικά τη μεσαία τάξη, τις οικογένειες με παιδιά και φοιτητές, τους πολύτεκνους και τις επιχειρήσεις, αφού πρώτα μετρήσαμε το δημοσιονομικό περιθώριο.

λείο για να υπηρετώ τον πολίτη και τον τόπο μου. Ανήκω σε μια γενιά που απαιτεί διαφάνεια, αξιοκρατία και αποτελεσματικότητα. Και εργάζομαι για τις αρχές και τις αξίες μου χωρίς εκπώσεις, αλλά με συνέπεια λόγων και έργων. Πάντοτε με κοινωνική ευαισθησία και ειλικρίνεια στέκομαι δίπλα στους συμπολίτες. Πάντα για να είμαι ωφέλιμη και όχι αρεστή. Αυτό αποτελεί τη βάση της πολιτικής μου διαδρομής.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Κύπρο της επόμενης δεκαετίας;

Η Κύπρος δεν είναι μια «σάπια» χώρα. Αυτό δήλωσε και η Πρόεδρός του ΔΗΣΥ Αννίτα Δημητρίου στο πρόσφατο παγκύπριο συνέδριο και το προσυπογράψω. Η Κύπρος είναι ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος, μέλος της ΕΕ και της Ευρωζώνης, με σημαντικά επιτεύγματα από το 1960 μέχρι σήμερα. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπήρξαν αποτυχίες. Υπάρχουν και σήμερα αδυναμίες που πρέπει να αντιμετωπιστούν με θάρρος και όραμα.

Το όραμά μου είναι μια ισχυρή Κύπρος με στρατηγικές συμμαχίες που ενισχύουν το αίσθημα ασφάλειας και σταθερότητας. Οφείλουμε συνεπώς να επενδύσουμε περισσότερα στον τομέα της άμυνας και της ασφάλειας. Μια χώρα με ευέλικτη και ανταγωνιστική οικονομία που δημι-

ουργεί ποιοτικές θέσεις εργασίας, με κοινωνική συνοχή και αποτελεσματικό κράτος πρόνοιας. Μια χώρα που αντιμετωπίζει αποφασιστικά το οργανωμένο έγκλημα και ενισχύει το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών. Με ποιοτικές υπηρεσίες υγείας και παιδείας και με σεβασμό στο περιβάλλον. Μια Κύπρο που προοδεύει σταθερά, με αυτοπεποίθηση και προοπτική για όλους. Μια Κύπρο ελεύθερη, επανενωμένη, για να ζούμε όλοι σε συνθήκες ασφάλειας, ειρήνης και ευημερίας.

Γιώργος Π. Παμπορίδης

Η ώρα της ευθύνης για την Κύπρο και τον Δημοκρατικό Συναγερμό

Ο Συναγερμός που χρωστάμε στην κοινωνία.

Ο Δρ Γιώργος Π. Παμπορίδης είναι υποψήφιος βουλευτής Λευκωσίας με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Ο Δρ Γιώργος Π. Παμπορίδης γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1969 και είναι απόφοιτος της Αγγλικής Σχολής. Είναι διδάκτωρ Διεθνούς και Ναυτικού Δικαίου, απόφοιτος της Νομικής Αθηνών, με μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Southampton και στο London School of Economics. Είναι ιδρυτής του δικηγορικού οίκου Pambouridis LLC. Διετέλεσε Υπουργός Υγείας (2015-2018), προωθώντας τη μεγαλύτερη μεταρρύθμιση στη δημόσια υγεία με την εφαρμογή του ΓΕΣΥ. Διαχρονικό και ενεργό στέλεχος του Δημοκρατικού Συναγερμού από την ηλικία των 13 ετών. Είναι παντρεμένος και πατέρας τριών παιδιών.

Υπάρχουν στιγμές στην ιστορία ενός τόπου που δεν επιτρέπουν ούτε σιωπή ούτε υπεκφυγές. Στιγμές που απαιτούν καθαρή σκέψη, καθαρές κουβέντες και κυρίως καθαρές επιλογές. Η Κύπρος βρίσκεται σήμερα σε μια τέτοια στιγμή. Και μαζί της, σε μια κρίσιμη καμπή, βρίσκεται και ο Δημοκρατικός Συναγερμός.

Ο κόσμος γύρω μας αλλάζει με ταχύτητα και σκληρότητα. Η εποχή της συνεργασίας και της σχετικής σταθερότητας υποχωρεί και στη θέση της επανέρχεται η ωμή ισχύς, η αβεβαιότητα και ο νόμος του ισχυρού. Η ευρωπαϊκή ασφάλεια, αυτό που για δεκαετίες θεωρούσαμε δεδομένο, δοκιμάζεται. Και μέσα σε αυτό το περιβάλλον, η μικρή μας πατρίδα προσπαθεί να ισορροπήσει, ενώ ταυτόχρονα βιώνει μια βαθιά εσωτερική κρίση. Μια κρίση θεσμική, πολιτική και ηθική.

Δεν είναι ώρα να κρυφτούμε πίσω από δικαιολογίες. Τα ιστορικά κόμματα, και ο Δημοκρατικός Συναγερμός μέσα σε αυτά, φέρουμε ευθύνη για όσα δεν έγιναν, για όσα καθυστέρησαν, για όσα επιτρέψαμε να διολισθήσουν. Όταν τα «θέλω» άρχισαν να υπερισχύουν των «πρέπει», όταν η πολιτική άρχισε να μοιάζει περισσότερο με διαχείριση πελατειακών σχέσεων παρά με συλλογικό όραμα, τότε άνοιξε ο δρόμος για την απογοήτευση. Και η απογοήτευση, όταν δεν βρίσκει διέξοδο, μετατρέπεται σε θυμό. Σε ψήφο διαμαρτυρίας. Σε λαϊκισμό. Κι όλα αυτά οδηγούν στη διχόνοια.

Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΔΙΧΑΣΜΟΣ

Αυτός είναι και ο μεγαλύτερος κίνδυνος σήμερα για την πατρίδα μας: ο εσωτερικός διχασμός. Η δημαγωγία που ποτίζει την κοινωνία με δηλητήριο, υπονομεύοντας τον διάλογο και μετατρέποντας την πολιτική σε πεδίο πόλωσης. Το έχουμε πληρώσει ξανά αυτό το τμήμα στο παρελθόν. Δεν έχουμε την

τέλεια να το πληρώσουμε ξανά.

Ο Δημοκρατικός Συναγερμός δεν γεννήθηκε για να υπηρετεί τη μετριότητα ούτε για να λειτουργεί ως μηχανισμός εξουσίας. Ανθίζει μόνο όταν παραμένει πιστός στις αξίες του. Όταν βάζει το συλλογικό πάνω από το ατομικό, όταν υπηρετεί μεγάλα και ρεαλιστικά οράματα, όταν έχει το θάρρος των μεταρρυθμίσεων και την εντιμότητα της αυτοκριτικής. Δεν μπορεί να μηδενίσει κανείς τη διαχρονική προσφορά του Συναγερμού στον τόπο: από τη σταθερή ευρωπαϊκή πορεία της Κύπρου μέχρι τη διάσωση της οικονομίας από την καταστροφή, από την υπεράσπιση των ατομικών ελευθεριών και της επιχειρηματικότητας μέχρι μεγάλες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις με επίκεντρο τον άνθρωπο, όπως το ΓΕΣΥ. Αυτή η προσφορά δεν διαγράφεται, όσο κι αν κάποιοι επιχειρούν εργολαβικά να την αμαυώσουν για πρόσκαιρα πολιτικά οφέλη.

Το ερώτημα, όμως, δεν είναι τι κάναμε χθες. Είναι τι κάνουμε τώρα. Σήμερα, το πιο άμεσο και απτό πρόβλημα που βιώνουν χιλιάδες νοικοκυριά είναι η ακρίβεια και η σταδιακή συρρίκνωση της αγοραστικής τους δύναμης. Το κόστος ζωής αυξάνεται με ρυθμούς που πολλοί συμπολίτες μας αδυνατούν πλέον να ακολουθήσουν, δημιουργώντας ένα αίσθημα ανασφάλειας και αδικίας. Για πολλές οικογένειες, το ενοίκιο, ο λογαριασμός του ρεύματος και το βασικό καλάθι του σούπερ μάρκετ, απορροφούν πλέον το μεγαλύτερο μέρος του διαθέσιμου εισοδήματος περιορίζοντας τη δυνατότητα αποταμίευσης και σχεδιασμού για το μέλλον. Η πίεση αυτή δεν είναι μόνο οικονομική· είναι βαθιά κοινωνική, γιατί επηρεάζει άμεσα την αίσθηση ασφάλειας και προοπτικής των πολιτών.

Η ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΔΕΝ ΔΙΑΧΥΘΗΚΕ ΙΣΟΡΡΟΠΑ

Η ευημερία που αποτυπώνεται στους μακροοικονομικούς δείκτες δεν έχει αξία αν δεν μεταφράζεται

«Για τις μεγάλες αλλαγές που έχει ανάγκη η κοινωνία και η χώρα, οφείλουμε να ξεκινήσουμε από τα θεμέλια. Από την αλήθεια, τη συλλογικότητα και την ευθύνη», λέει ο Δρ Γιώργος Π. Παμπορίδης.

σε πραγματική βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών. Η ευημερία που δημιουργήθηκε τα προηγούμενα χρόνια δεν διαχύθηκε ισόρροπα σε όλη την κοινωνία. Όταν η εργασία δεν εγγυάται αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, τότε υπονομεύεται η εμπιστοσύνη προς τους θεσμούς και ενισχύονται οι φωνές της απογοήτευσης και του λαϊκισμού.

Η πολιτεία οφείλει να επαναφέρει στο επίκεντρο την καθημερινότητα του πολίτη και να διασφαλίσει ότι η ανάπτυξη θα μεταφράζεται σε πραγματικές ευκαιρίες και αξιοπρεπές επίπεδο ζωής για όλους. Η απάντηση δεν βρίσκεται σε εύκολες υποσχέσεις ούτε σε πρόσκαιρες παρεμβάσεις αλλά σε σοβαρές, στοχευμένες πολιτικές που θα διασφαλίζουν υγιή ανταγωνισμό, αποτελεσματικό κράτος και δίκαιη κατανομή των ευκαιριών.

Χρειαζόμαστε μια Κύπρο ελεύθερη και επανενωμένη, χωρίς ξένους στρατούς και εξαρτήσεις. Μια Κύπρο πραγματικά ευρω-

παϊκή, ισότιμο εταίρο, με δυτικές αξίες ενσωματωμένες όχι μόνο στους θεσμούς αλλά και στην πολιτική μας κουλτούρα. Μια Κύπρο όπου η επιχειρηματικότητα θα αντιμετωπίζεται ως ατμομηχανή της οικονομίας και το κράτος ως υπηρέτης του πολίτη, όχι ως δυνά-

Η ευημερία που αποτυπώνεται στους μακροοικονομικούς δείκτες δεν έχει αξία αν δεν μεταφράζεται σε πραγματική βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών.

στης. Χρειαζόμαστε ένα κράτος δικαίου που να λειτουργεί, μια δικαιοσύνη που να απονέμεται και να εμπνέει, μια πολιτεία που να προστατεύει τον αδύναμο, να επενδύει στην παιδεία, στην υγεία, στην καινοτομία, στο περιβάλλον και στην κοινωνική συνοχή. Μια Κύπρο που θα μας κάνει ξανά υπερήφανους.

Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΠΟΥ ΧΡΩΣΤΑΜΕ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Σε αυτή την προσπάθεια, ο Δημοκρατικός Συναγερμός οφείλει να επαναποθετηθεί δίπλα στην κοινωνία, όχι απέναντί της. Να μιλήσει ξανά με ειλικρίνεια, να πράξει με συνέπεια, να εμπνεύσει με αξιοπρέπεια. Αυτός είναι ο λόγος που αποφάσισα να είμαι υποψήφιος με τον Δημοκρατικό Συναγερμό: γιατί πιστεύω στις αξίες του, στη μεταρρυθμιστική του δύναμη και στην ανάγκη να προχωρήσουμε, όχι με εύκολες υποσχέσεις, αλλά με δύσκολες διορθώσεις και ουσιαστικές αλλαγές για τον τόπο.

Αν θέλουμε να ανοίξουμε τον δρόμο για τις μεγάλες αλλαγές που έχει ανάγκη η κοινωνία και η χώρα, οφείλουμε να ξεκινήσουμε από τα θεμέλια. Από την αλήθεια, τη συλλογικότητα και την ευθύνη. Ο Δημοκρατικός Συναγερμός μπορεί και πρέπει να σταθεί ξανά στο ύψος της ιστορίας του και να γίνει η πολιτική δύναμη που ενώνει και υπηρετεί την κοινωνία.

Δεν αγγίζει το Κυπριακό όπως παλιότερα το νέο πολιτικό σύστημα

Ενώ δεν απασχολεί άμεσα τον κόσμο εγγράφεται περισσότερο στον προεκλογικό «για χάριν αυτού» και για σκοπούς συσπείρωσης ακροατηρίων, όπως ακριβώς τείνει να συμβεί και στη διαδικασία του.

Του ΓΙΑΝΝΗ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ο κ. Γιάννης Ιωάννου είναι δημοσιογράφος, διεθνολόγος.

Το πως διαμορφώνεται η ατζέντα των επερχόμενων βουλευτικών εκλογών του Μαΐου δημιουργεί μια ιδιαίτερα ανθεκτική εγγενή αντίφαση. Ενώ, θεωρητικά και όχι επί του τραπέζιού, υπάρχει εδώ και σχεδόν ένα χρόνο κινητικότητα στο Κυπριακό (συναντήσεις ηγετών και διαπραγματευτών, προοπτική μιας νέας διεθνούς διάσκεψης, κοκ), η συζήτηση για το Κυπριακό στη δημόσια σφαίρα του προεκλογικού δεν αγγίζει το υπό διαμόρφωση πολιτικό σύστημα και κατ' επέκταση τον προεκλογικό, όπως παλιότερα.

Διαχρονικά το Κυπριακό υπήρξε ένα ζήτημα με κορυφαία θέση στην ατζέντα της πολιτικής, σε βαθμό που την τελευταία τριακονταετία διαμόρφωνε τον πολιτικό διαχωρισμό των κομμάτων μεταξύ φιλολυσικών, απορριπτικών και των κομμάτων του λεγόμενου ενδιάμεσου χώρου. Με τις εξελίξεις την τελευταία δεκαετία, μετά το 2017 και την κατάρρευση των συνομιλιών στο Κρανς Μοντανά, η διάχυσή του στην προεκλογική ατζέντα έχει αλλάξει άρδην. Το Κυπριακό γίνεται πλέον -όπως και το ίδιο στη φύση του ως προς τις διαπραγματεύσεις- ένα αντικείμενο που ενώ δεν απασχολεί άμεσα τον κόσμο εγγράφεται περισσότερο στον προεκλογικό «για χάριν αυτού» και για σκοπούς συσπείρωσης ακροατηρίων. Όπως ακριβώς τείνει να συμβεί και στη διαδικασία του. Διαδικασία για χάριν της διαδικασίας, με βολικά χαρακτηριστικά για όλους, παρά για την επίτευξη σοβαρής προοπτικής για επίλυση του.

ΤΑ ΑΦΗΓΗΜΑΤΑ

Τα τρία αφηγήματα που διαμορφώνουν το πώς το Κυπριακό θα σπιναριστεί και θα λάβει ανάλυσης και συζήτησης στον τρέχοντα προεκλογικό έχουν πλέον καθιερωθεί.

Για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και το πώς ο ίδιος προσλαμβάνει τις εκλογές το Κυπριακό, είναι το αντικείμενο μιας επιτυχούς διαχείρισης με το συνεχώς επαναλαμβανόμενο αφήγημα ότι είναι οι ενέργειες της δικής του κυβέρνησης που έφεραν την κινητικότητα για τον διορισμό ειδικής απεσταλμένου του ΓΓ του ΟΗΕ και την έναρξη κινητικότητας. Για τα δύο μεγάλα κόμματα, ΔΗΣΥ και ΑΚΕΛ, το Κυπριακό για διαφορετικούς λόγους αποτελεί -πάλι αντιφατικά- πηγή άσκησης κριτικής προς την κυβέρνηση για μη επαρκείς χειρισμούς και ατολμία, αλλά και στήριξης της διαδικασίας εφόσον υπάρχει κινητικότητα.

Για τον ενδιάμεσο χώρο και το υπό διαμόρφωση νέο πόλο τριών κομμάτων που μπορεί τον προσεχή Μάιο να εισέλθουν στη Βουλή των Αντιπροσώπων, συνδιαμορφώνοντας μια νέα πολιτική ταυτότητα στην ιστορία του σύγχρονου κυπριακού κοινοβουλευτισμού το Κυπριακό, είναι «παρακείμενη ατζέντα» αλλά και αχαρτογράφητα νερά. Ο ενδιάμεσος χώρος (ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ, ΔΗΠΑ, Οικολόγοι) παλεύει για την πολιτική του επιβιωσιμότητα, λαμβάνοντας ουσιαστικά αποδυνάμωση εξαιτίας των εξελίξεων στο Κυπριακό (π.χ. η ΕΔΕΚ στηρίζει τον Πρόεδρο Χριστόδουλιδη και επίσημα έχει απορρίψει τη λύση ΔΔΟ). Για το ΕΛΑΜ το Κυπριακό αποτελεί ένα όπλο αποδυνάμωσης

Το Κυπριακό, μαζί με το ιστορικό του κλείσιμο ως διαδικασία, ίσως κλείνει και ως ζήτημα πολιτικής ατζέντας μεταξύ των νέων διαμορφωτών πολιτικής στο νησί.

της Δεξιάς (ΔΗΣΥ) αλλά και πολιτικού εκβιασμού προς την κυβέρνηση Χριστοδουλίδη, αν και εφόσον αυτός επιδιώξει στήριξη εκ μέρους τους για το 2028.

Για το ΑΛΜΑ και το κόμμα του Φειδία, το Κυπριακό είναι πραγματικά αχαρτογράφητα νερά και με αμφότερες τις πολιτικές δυνάμεις να μην έχουν ξεκάθαρη πολιτική ατζέντα, θα εγγράψει περίξ του. Στο ΑΛΜΑ συνυπάρχουν φωνές υπέρ και κατά της λύσης, ενώ ο Φειδίας λογικά θα... θέσει σε δημοψήφισμα τη θέση του κόμματός του ως προς τα βήματα και τη μορφή της λύσης του Κυπριακού.

ΝΕΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

Αυτό που πλέον δείχνει να παγιώνεται στην Κύπρο είναι ένας νέος πολιτικός χάρτης. Με τα κόμματα του ενδιαμέσου χώρου (ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ, ΔΗΠΑ, Οικολόγοι) να συρρικνώνονται στα όρια της απώλειας του όποιου ρόλου διαμορφωτή και τα δύο μεγάλα κόμματα να αποδυναμώνονται περαιτέρω. Το ΕΛΑΜ, παρά την ενίσχυσή του, διαμορφώνεται ως ένα πλήρως συστημικό κόμμα στον χώρο «δεξιότερα της Δεξιάς» αλλά όχι με την αρχική ακροδεξιά ακτιβιστική του σύνδεση με τον νεοναζιστικό χώρο της

Ελλάδος (Χρυσή Αυγή). Παράλληλα, το πολιτικό εγχείρημα του Φειδία Παναγιώτου αποκτά μιμητές, ενώ η κανονικοποίηση του ΕΛΑΜ αφήνει περιθώριο για εκτόνωση της συντήρησης (εντός κι εκτός οριοθέτησης της ακροδεξιάς) σε μια νέα πολιτικά αχαρτογράφητη περιοχή που θα μπορούσε να εγκολπωθεί από νέα κόμματα.

Σε αυτό το σκηνικό, ο λαϊκισμός και η αντικατάσταση της λογοδοσίας διαμέσου της ψήφου διαμαρτυρίας από τον ψηφιακό κανιβαλισμό γίνονται νόρμα. Ο άκρατος δικαιωματισμός εγγράφεται ανεπιστρεπτί στην πολιτική ατζέντα και η παραγωγή πολιτικής γίνεται παραγωγή περιεχομένου για σημαντικό καιρό μέχρι αυτό να αλλάξει. Μέσα σε αυτή τη σκληρή πολιτική πραγματικότητα, αναπόφευκτα, εντάσσεται και το Κυπριακό. Το κορυφαίο διαχρονικά ζήτημα της εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής του τόπου, αποκτά νέα μορφή και νόημα ως προς το «πολιτεύεσθε» των κομμάτων και η ανάδυση του ζητήματος δεν αποτελεί την κορυφαία προτεραιότητα του νέου κομματικού χάρτη. Το Κυπριακό, μαζί με το ιστορικό του κλείσιμο ως διαδικασία, ίσως κλείνει και ως ζήτημα πολιτικής ατζέντας μεταξύ των νέων διαμορφωτών πολιτικής στο νησί.

Γιώργος Πεννηταξ

Επιδίωξή μου να προσφέρω προοπτική στον κόσμο που έχει απογοητευθεί

Επικεντρώνομαι περισσότερο σε θέματα που έχουν σχέση με την υγεία, την κοινωνική πρόνοια, την εργασία και την παιδεία. Προσωπικό μου κίνητρο είναι να υπηρετήσω όσο το δυνατό καλύτερα τον συνάνθρωπό μου.

Ο κ. Γιώργος Πεννηταξ είναι υποψήφιος βουλευτής Λευκωσίας με τη Δημοκρατική Παράταξη.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Ο Γιώργος Πεννηταξ γεννήθηκε στην Αλάμπρα το 1956 και είναι βουλευτής της Δημοκρατικής Παράταξης (ΔΗΠΑ). Σπούδασε δημοσιογραφία και Δημόσιες Σχέσεις στο Middlesex University Λονδίνου και στο Διεθνές Ινστιτούτο Δημοσιογραφίας Βελιγραδίου. Διετέλεσε διευθυντής του Κυπριακού Πρακτορείου Ειδήσεων, είναι εθελοντής πρόεδρος του Συνδέσμου για παιδιά με καρκίνο «Ένα Όνειρο Μια Ευχή» και εθελοντής γενικός γραμματέας του Καραϊσκάκειου Ιδρύματος. Είναι παντρεμένος με την πρωταθλήτρια στίβου Έφη Μούζουρου και πατέρας δύο παιδιών.

Ποιες θεωρείτε τις τρεις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Κύπρος και πώς σκοπεύετε να συμβάλετε στην αντιμετώπισή τους;

α) Κυπριακό ζήτημα. Είμαι υπέρ μιας δίκαιης και διαρκούς λύσης, σε ένα μοντέλο που θα διασφαλίζει την απελευθέρωση και την ενοποίηση της πατρίδας μας, χωρίς ξένα στρατεύματα και επεμβατικά δικαιώματα. **β) Οικονομία.** Είμαι υπέρ μιας δίκαιης κατανομής του πλούτου, μιας ισότιμης κατανομής των οικονομικών βαρών, μέσα από σχεδιασμούς και προγράμματα που θα ανεβάσουν το βιοτικό επίπεδο των ασθενέστερων οικονομικά συμπολιτών μας. **γ) Διαφθορά.** Είμαι υπέρ της καθολικής καταπολέμησης της διαφθοράς από όπου και αν προέρχεται και ιδιαίτερα από αυτούς που κατέχουν υψηλές θέσεις σε δημόσια αξιώματα. Το κουκούλωμα υποθέσεων που δεν φθάνουν στα δικαστήρια είναι μια άλλη μάστιγα που θα πρέπει να καταπολεμηθεί, και η δικαιοσύνη να απονέμεται σωστά και γρήγορα χωρίς διακρίσεις.

Πώς αξιολογείτε τη θέση και το ρόλο του κόμματός σας απέναντι στα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες;

Το κόμμα μου, η Δημοκρατική Παράταξη, πιστεύει στις αρχές της δικαιοσύνης, της ισοπολιτείας, της ευνομίας και της ίσης αντιμετώπισης όλων των πολιτών σε όλα τα επίπεδα. Καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια μέσω πολιτικών παρεμβάσεων, προτάσεων και υποδείξεων για δίκαιη επίλυση των προβλημάτων που απασχολούν τον πολίτη. Επίσης, μέσω του νομοθετικού σώματος, όπου εκπροσωπείται, συμβάλλει στον μέγιστο βαθμό στη διαμόρφωση στρατηγικών και πολιτικών προς όφελος του κυπριακού λαού. Υποβάλλει προτάσεις νόμου, εισηγείται τροποποιήσεις

και εμβολιάζει νομοθετήματα, με γνώμονα πάντοτε το καλώς νοούμενο συμφέρον όλων των συμπολιτών μας. Είναι σε ανοικτή γραμμή και τείνει ευήκοον ους προς κάθε πολίτη που αδικείται και προς κάθε κοινωνική και επαγγελματική ομάδα που προωθεί δίκαια αιτήματα. Η ουσία έγκειται στο ότι η Δημοκρατική Παράταξη προωθεί αυτά τα αιτήματα στις αρμόδιες κυβερνητικές και δημόσιες υπηρεσίες, παρακολουθεί την εξέλιξή τους, μέχρι την επίτευξη τελικών λύσεων.

Σε ποιους τομείς σκοπεύετε να επικεντρωθείτε ως βουλευτής και ποιο είναι το προσωπικό σας κίνητρο για να υπηρετήσετε στη Βουλή;

Λόγω της μακρόχρονης συμμετοχής και προσφοράς μου στο εθελοντικό κίνημα ως Πρόεδρος του Συνδέσμου για παιδιά με καρκίνο «Ένα Όνειρο Μια Ευχή», Γενικός Γραμματέας του Καραϊσκάκειου Ιδρύματος, μέλος των διοικητικών συμβουλίων της Ομοσπονδίας Συνδέσμων Ασθενών Κύπρου (ΟΣΑΚ) και του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού (ΠΣΣΕ), επικεντρώνομαι περισσότερο σε θέματα που έχουν σχέση με την υγεία, την κοινωνική πρόνοια, την εργασία και την παιδεία.

Προσωπικό μου κίνητρο για να συνεχίσω ως βουλευτής είναι να υπηρετήσω όσο το δυνατό καλύτερα τον συνάνθρωπό μου, έτσι και αλλιώς αυτό κάνω εδώ και δεκαετίες, και ιδιαίτερα τις ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, τους ασθενείς μας, τις φτωχότερες τάξεις, τους δυσπραγούντες, τους παθόντες και αναπήρους του πολέμου, τη νεολαία μας, τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας και γενικά θέλω να υπηρετήσω τα μέλη της κοινωνίας που δεν έχουν φωνή και κανείς δεν τους λαμβάνει υπόψη.

Ποια διαφορετική προοπτική ή αξία πιστεύετε ότι φέρνετε στο πολιτικό σύστημα;

«Θέλω να υπηρετήσω τα μέλη της κοινωνίας που δεν έχουν φωνή και κανείς δεν τους λαμβάνει υπόψη».

Ένεκα της δικής μου διαδρομής στα καθημερινά δρώμενα και ζώντας από κοντά τα προβλήματα, τις έγνοιες και τις αγωνίες των συμπολιτών μου, επιθυμία και επιδίωξή μου είναι να εμβολιάσω με το δικό μου τρόπο το πολιτικό γίγνεσθαι, να προσφέρω προοπτική στον κόσμο μας που έχει απογοητευθεί και να επαναφέρω αδιαπραγμάτευτες και διαχρονικές αξίες και τις οποίες ο ίδιος πρεσβεύω. Γνωρίζω ότι δεν είναι εύκολο εγχείρημα, όμως η προσπάθεια θα πρέπει να είναι συνεχής, με επιμονή και υπομονή μέχρι τον καλύτερο δυνατό και επιθυμητό στόχο.

Τι θεωρείτε ότι χρειάζεται να αλλάξει, ώστε να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτική και τους θεσμούς;

Δικαιολογημένα οι συμπολίτες μας έχουν χάσει την εμπιστοσύνη τους στο πολιτικό σύστημα και αυτό πρώτιστα φαίνεται οι ίδιοι οι πολιτικοί. Στη διαδρομή μερικοί που κάνουν τη μεγάλη ζημιά, χάνουν τον προσανατολισμό τους και πολλές φορές υπηρετούν τα συμφέροντα των ολίγων και των κρατούντων και αδιαφορούν για τη μεγάλη μάζα του λαού.

Ένας πολιτικός πρέπει να γνωρίζει τρία βασικά πράγματα: α) εκλέγεται από τον λαό και θα πρέπει να υπηρετεί τον λαό και όχι μόνο τους ολίγους και εκλεκτούς, β) να υπηρετεί και να εφαρμόζει το σύνταγμα και τους νόμους και όχι να τους καταπατεί και να βρίσκει παραθυράκια για να ξεφεύγει, και γ) να θυμάται καθημερινά όπως μπήκε στην πολιτική,

Σωστή και δίκαιη λύση στο Κυπριακό που θα κρατήσει στον χρόνο, δίκαιο οικονομικό μοντέλο που θα ευημερεί ολόκληρος ο λαός και ένα κοινωνικό σύστημα με τους πολίτες να νιώθουν ίσοι, με ισότιμη κατανομή βαρών.

θα φύγει κάποια μέρα, δεν θα μείνει εκεί για πάντα. Δυστυχώς η απογοήτευση και απαξίωση στην πολιτική και στους θεσμούς έχουν παγιωθεί στη συνείδηση του κόσμου και θα χρειαστεί πολύς χρόνος και πολλή προσπάθεια για να αλλάξει η κατάσταση αυτή. Πολύ φοβάμαι πως δεν θα αλλάξει εύκολα, εκτός και αν γίνουν ριζικές αλλαγές, εισαχθούν νέες νοοτροπίες και οι πολιτικοί και οι θεσμοί δεί-

ξουν εμπράκτως ότι κινούνται προς την ορθή κατεύθυνση. Οι ψηφοφόροι έχουν και αυτοί το μερίδιο της ευθύνης. Είναι στα χέρια τους να φέρουν την αλλαγή, εμπιστευόμενοι αυτούς που πιστεύουν πως θα τους αντιπροσωπεύσουν καλύτερα.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Κύπρο της επόμενης δεκαετίας - σε οικονομικό, κοινωνικό και θεσμικό επίπεδο;

Μια σωστή και δίκαιη λύση στο Κυπριακό πρόβλημα που θα κρατήσει στον χρόνο, μια ελεύθερη πατρίδα απαλλαγμένη από ξένα στρατεύματα και επεμβατικά δικαιώματα. Ένα δίκαιο οικονομικό μοντέλο που θα ευημερεί ολόκληρος ο κυπριακός λαός και όχι να υπάρχουν χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών, να ευημερούν οι λίγοι και να υποφέρουν οι πολλοί. Ένα κοινωνικό σύστημα μέσα στο οποίο οι πολίτες να νιώθουν ίσοι, με ισότιμη κατανομή βαρών, και όχι να το επωφελούνται μόνο οι κρατούντες και οι εκλεκτοί. Οι θεσμοί θα πρέπει να εγκύψουν στους λιγότερο τυχερούς και αδικημένους της κοινωνίας μας, ώστε να ισοσκελιστεί το επίπεδο όλου του πληθυσμού.

Χαράλαμπος Πετρίδης

Αποτελεσματικό κράτος με διαφάνεια, λογοδοσία και κανόνες για όλους

Προτεραιότητές μου στη Βουλή θα είναι η άμυνα και η ασφάλεια της χώρας, η πολιτική στέγασης και το κόστος ζωής, η τοπική αυτοδιοίκηση και η καθημερινότητα των πολιτών.

Ο κ. Χαράλαμπος Πετρίδης είναι υποψήφιος βουλευτής Λευκωσίας με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ

Ο Χαράλαμπος Πετρίδης γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1974. Είναι απόφοιτος στο Estate Management του Πανεπιστημίου Oxford Brookes και διαθέτει Master στο Land Economics and Finance (MPhil) από το Wolfson College του Πανεπιστημίου του Cambridge Αγγλίας. Διετέλεσε Υπουργός Άμυνας (2020-2023) και Δήμαρχος Αγγλιντίας (2017-2020). Είναι εγκεκριμένος εκτιμητής ακινήτων, μέλος του διεθνούς Οργανισμού του Royal Institute of Chartered Surveyors και διευθυντής στην κτηματική εταιρεία Landtourist Group. Διετέλεσε Πρόεδρος του Συνδέσμου Επιστημόνων Εκτιμητών Ακινήτων Κύπρου και Πρόεδρος του Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης (2013-2016). Είναι παντρεμένος με τη Ξάνθη Τζιοβάνη Πετρίδη και έχουν δύο παιδιά.

Ποιες θεωρείτε τις τρεις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Κύπρος και πώς σκοπεύετε να συμβάλετε στην αντιμετώπισή τους;

Η Κύπρος βρίσκεται μπροστά σε τρεις βασικές προκλήσεις που επηρεάζουν τόσο τη σταθερότητα της χώρας όσο και την καθημερινότητα των πολιτών. Η πρώτη αφορά την ασφάλεια και τη σταθερότητα. Οι διεθνείς συνθήκες έχουν αλλάξει και ο κόσμος γίνεται πιο απρόβλεπτος, με τις ισορροπίες να καθορίζονται όλο και περισσότερο από τη δύναμη. Οι εντάσεις στην περιοχή αυξάνονται και η Τουρκία συνεχίζει μια πιο επιθετική στάση. Σε αυτό το περιβάλλον η Κύπρος χρειάζεται σοβαρή στρατηγική: ισχυρή αποτρεπτική ικανότητα, συνέχιση του εκσυγχρονισμού της άμυνας και εμβάθυνση των συνεργασιών με συμμάχους όπως η Ελλάδα, οι ευρωπαϊκές χώρες, οι ΗΠΑ και χώρες της περιοχής. Η επίλυση του Κυπριακού θα ενίσχυε καταλυτικά τη σταθερότητα, όμως μέχρι τότε δεν μπορούμε να μένουμε αδρανείς.

Η δεύτερη πρόκληση είναι το κόστος ζωής και ιδιαίτερα το στεγαστικό ζήτημα. Για πολλούς νέους ανθρώπους η ζωή γίνεται πιο δύσκολη: οι μισθοί πιέζονται, τα βασικά αγαθά ακριβαίνουν και η πρόσβαση σε κατοικία απομακρύνεται. Η απόκτηση ή ακόμη και η ενοίκιαση κατοικίας γίνεται όλο και πιο δύσκολη, κάτι που επηρεάζει άμεσα την ποιότητα ζωής και τις προοπτικές δημιουργίας οικογένειας. Χρειάζονται πολιτικές που διορθώνουν παθογένειες, αυξάνουν την προσφορά προσιτής κατοικίας, αξιοποιούν τη δημόσια γη και δημιουργούν πραγματικές ευκαιρίες για τους νέους.

Η τρίτη πρόκληση αφορά την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών προς τους θεσμούς.

Οι πολίτες θέλουν ένα κράτος που λειτουργεί αποτελεσματικά, με διαφάνεια, λογοδοσία και κανόνες που εφαρμόζονται για όλους. Πρέπει να αλλάξουν πρακτικές που δημιουργούν απογοήτευση, από την αξιοκρατία μέχρι την ταχύτητα της δικαιοσύνης και την καθημερινή εξυπηρέτηση των πολιτών. Η εμπειρία μου στην τοπική αυτοδιοίκηση μου έδειξε πόσο καθοριστική είναι η σωστή διοίκηση για την ποιότητα ζωής στις πόλεις και στις γειτονίες.

Πώς αξιολογείτε τη θέση και το ρόλο του κόμματός σας απέναντι στα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες;

Ο Δημοκρατικός Συναγερμός είναι μια παράταξη με μια αποστολή ευθύνης. Διαχρονικά υπηρετεί τη σταθερότητα της χώρας, την ανάπτυξη της οικονομίας, την ευρωπαϊκή πορεία, τις προσπάθειες για λύση του εθνικού μας θέματος. Σήμερα, σε μια περίοδο που ενώ ο κόσμος γύρω μας φλέγεται, η πολιτική συζήτηση διολισθαίνει στην πόλωση και στον λαϊκισμό, η παράταξη πρέπει να επιμένει στη σοβαρότητα και την υπευθυνότητα. Να παρέχει την αναγκαία ασφάλεια που χρειάζεται ο πολίτης και η επιχειρηματική κοινότητα, να αντιμετωπίζει τα προβλήματα χωρίς υπερβολές και συνθήματα και να προτείνει ρεαλιστικές λύσεις. Η χώρα δεν αντέχει πειράγματα που χαιδεύουν αυτά σήμερα και δημιουργούν μεγαλύτερα προβλήματα αύριο.

Σε ποιους τομείς σκοπεύετε να επικεντρωθείτε ως βουλευτής και ποιο είναι το προσωπικό σας κίνητρο για να υπηρετήσετε στη Βουλή;

Η πορεία μου μέχρι σήμερα με οδηγεί σε τρεις βασικούς τομείς προτεραιότητας. Ο πρώτος είναι η άμυνα και η ασφάλεια της χώρας. Η εμπειρία μου ως Υπουργός Άμυνας μου έδειξε πόσο σημαντικό είναι

«Θα ήθελα να δω μια Κύπρο που να εμπνέει εμπιστοσύνη στους πολίτες της και προοπτική στη νέα γενιά».

να υπάρχει μακροπρόθεσμος σχεδιασμός, επιχειρησιακή ετοιμότητα και αξιόπιστες διεθνείς συνεργασίες. Ο δεύτερος είναι η πολιτική στέγας και το κόστος ζωής. Ως επαγγελματίας στον τομέα της κατοικίας, γνωρίζω καλά τη λειτουργία της αγοράς και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν σήμερα οι νέοι άνθρωποι. Πιστεύω ότι μπορούν να σχεδιαστούν πολιτικές που αυξάνουν την προσφορά κατοικίας και δημιουργούν πραγματικές λύσεις. Ο τρίτος τομέας αφορά την τοπική αυτοδιοίκηση και την καθημερινότητα των πολιτών. Η εμπειρία μου ως Δήμαρχος Αγλαντζιάς μου έδειξε ότι η ποιότητα ζωής κρίνεται σε μεγάλο βαθμό στη λειτουργία των πόλεων, στην τάξη και ασφάλεια στη γειτονιά, στις υποδομές, στην αλληλεγγύη και στις υπηρεσίες προς τον πολίτη.

Αν οι πολίτες πιστεύουν ότι η Βουλή χρειάζεται στα πρόσωπα που προτιμούν τη δουλειά από τα συνθήματα, μπορώ να συμβάλω με γνώση, εμπειρία και αφοσίωση.

Ποια διαφορετική προοπτική ή αξία πιστεύετε ότι φέρνετε στο πολιτικό σύστημα;

Στην πολιτική τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Πιστεύω ότι η χώρα μας χρειάζεται πε-

ρισσότερη σοβαρότητα, λιγότερη τοξικότητα και μεγαλύτερη προσήλωση στο αποτέλεσμα. Αυτό που μετρά είναι το έργο, η συνέπεια και η ευθύνη απέναντι στους πολίτες. Έχω υπηρετήσει σε θέσεις πραγματικής ευθύνης, τόσο στην εκτελεστική εξουσία όσο και στην τοπική αυτοδιοίκηση. Η εμπειρία μου έδειξε ότι οι αποφάσεις συχνά έχουν κόστος, αλλά πρέπει να

Περισσότερη σοβαρότητα, λιγότερη τοξικότητα και μεγαλύτερη προσήλωση στο αποτέλεσμα. Αυτό που μετρά είναι το έργο, η συνέπεια και η ευθύνη απέναντι στους πολίτες.

λαμβάνονται με γνώμονα το συλλογικό συμφέρον και όχι την πρόσκαιρη δημοφιλία.

Τι θεωρείτε ότι χρειάζεται να αλλάξει ώστε να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτική και τους θεσμούς;

Η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτική έχει πληγεί τα τελευταία χρόνια και αυτό δεν είναι τυχαίο. Οι πολίτες θέλουν να βλέπουν ότι οι θεσμοί λειτουργούν δίκαια και ότι οι κανόνες εφαρμόζονται για όλους. Για να αποκατασταθεί αυτή η εμπιστοσύνη χρει-

άζονται διαφάνεια και ισχυροί θεσμοί ελέγχου, αξιοκρατία και λογοδοσία και μια διαφορετική πολιτική κουλτούρα που να στηρίζεται στην ειλικρίνεια και στην υπευθυνότητα.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Κύπρο της επόμενης δεκαετίας;

Θα ήθελα να δω μια Κύπρο που να εμπνέει εμπιστοσύνη στους πολίτες της και προοπτική στη νέα γενιά. Οικονομικά, μια χώρα που συνεχίζει να αναπτύσσεται, να επενδύει στην καινοτομία και να δημιουργεί ευκαιρίες για τους νέους εργαζόμενους. Κοινωνικά, μια κοινωνία που στηρίζει τη μεσαία τάξη, τις οικογένειες και τους πιο ευάλωτους, όπου οι νέοι μπορούν να δημιουργήσουν τη ζωή τους χωρίς να αισθάνονται ότι το μέλλον τους βρίσκεται αλλού. Θεσμικά, ένα κράτος που λειτουργεί με διαφάνεια, αξιοκρατία και αποτελεσματικότητα, χωρίς εξαιρέσεις και χωρίς προνόμια.

Έχουμε ακόμα χρόνο, έχουμε τους ανθρώπους, έχουμε τις δυνατότητες. Δεν είμαστε όλοι το ίδιο και δεν μπορούμε να επενδύσουμε στην οργή και να παίξουμε τη χώρα στα ζάρια. Οι πολίτες πρέπει να επιλέξουν σωστά και πιστεύω μπορούμε να τα καταφέρουμε.

Φωτεινή Τσιρίδου

Να κάνουμε την καθημερινότητα των πολιτών καλύτερη σε κάθε επίπεδο

Ο Δημοκρατικός Συναγερμός με θεσμικότητα, ευθύνη και σοβαρότητα παραμένει διαχρονικό στήριγμα υπευθυνότητας και ρεαλισμού.

Η κα Φωτεινή Τσιρίδου είναι υποψήφια βουλευτής Λεμεσού με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ

Η Φωτεινή Τσιρίδου είναι πτυχιούχος Νομικής (City University London) και μεταπτυχιακού τίτλου Master of Laws (University College London). Από το 2009 είναι Διοικητική Σύμβουλος και μέτοχος στον δικηγορικό οίκο Κώστας Τσιρίδης & Σία Δ.Ε.Π.Ε. Τη διετία 2016-2018 διετέλεσε μέλος του Δ.Σ. της Αρχής Λιμένων Κύπρου. Από το 2015 είναι Πρόεδρος του Συνδέσμου Φίλων του Κέντρου Προληπτικής Παιδιατρικής. Το 2018 διορίστηκε αντιπρόεδρος του Χρηματοπιστηρίου Αξιών Κύπρου και αποχώρησε το 2021 όταν εκλέχθηκε βουλευτής εκλογικής περιφέρειας Λεμεσού του ΔΗ.ΣΥ. Είναι παντρεμένη με τον δικηγόρο Αλέξανδρο Παπαδόπουλο με τον οποίο έχουν αποκτήσει δύο παιδιά.

Ποιες θεωρείτε τις τρεις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Κύπρος και πώς σκοπεύετε να συμβάλετε στην αντιμετώπισή τους;

Ο κόσμος έχει ανάγκη για διέξοδο και λύσεις. Διέξοδο από την έλλειψη οράματος για την πατρίδα μας και λύσεις στα ζητήματα της καθημερινότητας που καθιστούν τη ζωή του ολοένα και πιο περίπλοκη και απαιτητική. Παράλληλα, ο κόσμος έχει ανάγκη για ασφάλεια. Ασφάλεια τόσο σε ατομικό επίπεδο όσο και σε συλλογικό. Ασφάλεια τόσο επί της σωματικής του ακεραιότητας όσο και για τον ψυχισμό του. Αλλά και ασφάλεια για το οικονομικό σκέλος και την επαγγελματική του πορεία. Η πατρίδα μας έχει ανάγκη από μια σοβαρή Βουλή που να μπορεί να παίρνει αποφάσεις αποφασιστικά και υπεύθυνα. Η χώρα μας προσπαθεί να βρει τα πατήματά της σε ένα ασταθές, απρόβλεπτο και επικίνδυνο διεθνές γεωστρατηγικό και οικονομικό περιβάλλον. Με τις εντάσεις γύρω μας να κλιμακώνονται εντελώς, οι επερχόμενες εκλογές αποκτούν ακόμη περισσότερη σημασία.

Σε όλα αυτά, ο Δημοκρατικός Συναγερμός απαντά με θεσμικότητα, ευθύνη και σοβαρότητα. Όταν όλοι γύρω επενδύουν στο χάος που δημιουργείται, εμείς παραμένουμε ένα διαχρονικό στήριγμα υπευθυνότητας και ρεαλισμού. Εγγυόμαστε τη σταθερότητα, την ασφάλεια της πατρίδας μας και την προοπτική.

Πώς αξιολογείτε τη θέση και το ρόλο του κόμματός σας απέναντι στα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες;

Νιώθω περήφανη που εκπροσωπώ μια παράταξη και ένα κόμμα που διαχρονικά στέκεται με θεσμικότητα και ευθύνη απέναντι στα πράγματα, όσο δύσκολες στιγμές κι αν περνά. Ανεξάρτητα με το αν κυβερνάμε ή αν ελέγχουμε την κυβέρνηση από τον

ρόλο της αντιπολίτευσης, κινούμαστε με σοβαρότητα για να εγγυηθούμε τη σταθερότητα, να βοηθήσουμε τη χώρα μας να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις και να προχωρήσει μπροστά.

Σε ποιους τομείς σκοπεύετε να επικεντρωθείτε ως βουλευτής και ποιο είναι το προσωπικό σας κίνητρο για να υπηρετήσετε στη Βουλή;

Νιώθω περήφανη που από την πρώτη μου κιόλας θητεία έχω να επιδείξω ένα χειροπιαστό έργο, τόσο επί αποτελεσμάτων όσο και επί προτάσεων που στρώνουν το έδαφος για τις επόμενες διεκδικήσεις. Αναμφίβολα μεγάλη επιτυχία θεωρείται η θεσμοθέτηση προγεννητικών και νεογνικών ανιχνευτικών προγραμμάτων. Για πρώτη φορά, με νόμο, η χώρα μας δίνει την ευκαιρία σε όλα τα παιδιά που γεννιούνται στον τόπο μας να έχουν ελεγχθεί όσο ακόμη είναι έμβρυα για πιθανές παθήσεις. Όσον αφορά προτάσεις νόμου που κατέθεσα, τα ζητήματα καθημερινότητας των πολιτών, θέματα υποδομών, μεταφορών και έργων, θέματα δικαιοσύνης, κοινωνικής πρόνοιας με έμφαση στα παιδιά αλλά και τα ανθρώπινα δικαιώματα, είναι βασικοί πυλώνες της δράσης και του σχεδιασμού μου. Για να αναφέρω μόνο μερικές δράσεις των τελευταίων μηνών, η πρόταση νόμου-ομπρέλα για το κυκλοφοριακό και η πρόταση για εκπαίδευση των παιδιών μας πάνω σε ζητήματα ασφαλούς πλοήγησης στο διαδίκτυο, ψηφιακής πολιτότητας και σωστής χρήσης των μέσων κοινωνικής δικτύωσης δείχνουν την κατεύθυνση της επόμενης θητείας.

Στην πρώτη μου θητεία, επίσης, έδωσα έμφαση στην κοινωνική πρόνοια όπως είναι τα μεγάλα προβλήματα της τρίτης ηλικίας, ενώ ανέδειξα τα ζητήματα της Λεμεσού σε κορυφαίο επίπεδο, διεκδικώντας την αναβάθμιση της περιοχής και την απόδοση όσων μας αξίζουν ως περιφέρεια. Παράλληλα με

Η πολιτική σήμερα χρειάζεται λιγότερη παράσταση και περισσότερη σοβαρότητα, συνέπεια και λογοδοσία, λέει η Φωτεινή Τσιρίδου.

την κοινοβουλευτική μου δράση, συνεχίζω και το κοινωφελές μου έργο και την ενεργοποίησή μου στην Κοινωνία των Πολιτών, ως Πρόεδρος του Συνδέσμου Φίλων του Κέντρου Προληπτικής Παιδιατρικής «Αμερίκος Αργυρίου». Το «παράσημό» μου είναι η επάξια εκπροσώπηση των Λεμεσιανών στα κέντρα λήψης αποφάσεων..

Ποια διαφορετική προοπτική ή αξία πιστεύετε ότι φέρνετε στο πολιτικό σύστημα;

Από την πρώτη στιγμή που μπήκα στην πολιτική είπα ότι εκπροσωπώ την κοινή λογική. Πορεύομαι με γνώμονα την αποτελεσματικότητα, τις νέες ιδέες, την πολιτική συναίνεση, τη νηφαλιότητα και τη μεθοδικότητα. Υπερασπίζομαι με σθένος τις οικογένειες, τη νέα γενιά, τις επιχειρήσεις και τους απλούς καθημερινούς ανθρώπους που μοχθούν για να σταθούν αξιοπρεπώς απέναντι στις προκλήσεις της καθημερινότητας. Πάνω απ' όλα είμαι εδώ αποκλειστικά και μόνο για να προσφέρω. Είμαι πολύ περήφανη για την πορεία της πρώτης θητείας μου και θεωρώ το μεγαλύτερο παράσημό μου τη δουλειά που έχει ήδη παραχθεί εντός και εκτός Βουλής.

Τι θεωρείτε ότι χρειάζεται να αλλάξει, ώστε να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτική και τους θεσμούς;

Ζούμε σε μια πολύ περίεργη εποχή που βιώνουμε μια παγκόσμια στροφή προς τα «μέσα». Ως κοινωνίες έχουμε ξεπεράσει τα στάδια της πόλωσης και της στεναχώριας και περνάμε σε κάτι βαθύτερο και πιο ανησυχητικό· στο στάδιο της εσωστρέφειας, της

σα στις κοινωνικές ομάδες. Η πολιτική σήμερα χρειάζεται λιγότερη παράσταση και περισσότερη σοβαρότητα, συνέπεια και λογοδοσία.

Ποιο είναι το όραμά σας για την Κύπρο της επόμενης δεκαετίας - σε οικονομικό, κοινωνικό και θεσμικό επίπεδο;

Η Κύπρος πρέπει να επιταχύνει την αναπτυξιακή της πορεία, να ενισχύσει τις συμμαχίες της, να κλείσει τα ανοιχτά θέματα γεωπολιτικής στη γειτονιά μας και να ενισχύσουμε το αίσθημα ασφάλειας για τους πολίτες. Πρέπει να γίνουμε πιο αποφασιστικοί, περισσότερο διαφανείς, με τη δημόσια διοίκηση και τους θεσμούς ακόμη πιο κοντά στον κόσμο. Με την τεχνολογία να υπηρετεί και να απλοποιεί διαδικασίες και να ενισχύει τη διαφάνεια και όχι απλά να ψηφιοποιεί τη γραφειοκρατία. Να κάνουμε την καθημερινότητα των πολιτών καλύτερη σε κάθε επίπεδο. Ουσιαστικά, να κάνουμε περισσότερα και πιο γρήγορα. Μόνο έτσι θα έρθουμε πιο κοντά και ως κοινωνικές ομάδες και θα μονιάσουμε στις πολιτικές μας διαφορές. Αυτόν τον τόπο φαντάζομαι και γι' αυτόν τον τόπο θα παλέψω και την επόμενη θητεία μου.

Εκπροσωπώ την κοινή λογική. Πορεύομαι με γνώμονα την αποτελεσματικότητα, τις νέες ιδέες, την πολιτική συναίνεση, τη νηφαλιότητα και τη μεθοδικότητα.

απομόνωσης και της παραίτησης. Οι θεσμοί μοιάζουν όλο και πιο μακρινοί, ενώ πια δεν μοιραζόμαστε απλώς διαφορετικές απόψεις, αλλά ζούμε σε διαφορετικές πραγματικότητες. Για να αλλάξει όλο αυτό χρειάζεται να μιλήσουμε, επιτέλους, τη γλώσσα της πραγματικότητας, χωρίς κομματικές παρωπίδες και χωρίς να υποτιμούμε τη νοημοσύνη των πολιτών. Πρέπει να χτίσουμε γέφυρες ανάμε-

«Βιντεούθκια» στη χρυσή ντάτσα

Στην εποχή των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, ο Φειδίας Παναγιώτου συνεχίζει να χτίζει το λανσάρισμα του κόμματος Άμεση Δημοκρατία, αλλά βρίσκεται όλο και συχνότερα στο επίκεντρο αρνητικής δημοσιότητας και εκτός Κύπρου.

Της ΝΕΚΤΑΡΙΑΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗ

Η Νεκταρία Σταμούλη είναι αρχισυντάκτρια της αγγλόφωνης έκδοσης της εφημερίδας «Η Καθημερινή» στην Ελλάδα, πρόεδρος της Ένωσης Ανταποκριτών Ξένου Τύπου και ανταποκρίτρια για τις χώρες της Ανατολικής Μεσογείου στο POLITICO Europe.

Βγήκε μέσα από τις οθόνες μας. Δεν θα ήταν τίποτα χωρίς τα σόσιαλ μίντια - που έχουν την ιδιότητα να μετατρέπουν το σκέτο τίποτα σε διάσημο τίποτα. Τα αυτοσχέδια βίντεό του στην αρχή θεωρήθηκαν προκλητικά. Η πρόκληση έφερε προσοχή και η προσοχή ψήφους. Ποιος τα κάνει όλα αυτά; Ναι, ο Ντόναλντ Τραμπ. Αλλά όχι μόνο. Τα ίδια «επιτεύγματα» έχει να επιδείξει και ο 25χρονος Κύπριος ευρωβουλευτής, YouTuber και μιντιακός προβοκάτορας Φειδίας Παναγιώτου.

Την πρώτη φορά που πήγε στην κάλπη για να ψηφίσει, στις ευρωεκλογές τον Ιούλιο του 2023, κέρδισε μία από τις έξι θέσεις που έχει η Κύπρος στην Ευρωβουλή. Τη δεύτερη φορά που θα το κάνει, στις βουλευτικές εκλογές τον Μάιο, φιλοδοξεί να εκλεγεί και στο κυπριακό κοινοβούλιο με το νέο του κόμμα Άμεση Δημοκρατία Κύπρου. Στην Ευρωβουλή ετοιμάζει τη δική του κοινοβουλευτική ομάδα, ενώ στις επόμενες προεδρικές εκλογές θεωρείται σχεδόν βέβαιο ότι θα είναι υποψήφιος. Ο ίδιος δεν δείχνει να αγχώνεται για τις έρευνες στα οικονομικά του από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία που έχουν προκαλέσει σάλο στην Κύπρο. Ρίχνει το μπαλάκι για όλες του τις επιλογές στους πιστούς του ακολούθους. Τα παραδοσιακά κόμματα της Κύπρου που βλέπουν τη δύναμή τους να υποχωρεί, παλεύουν να βρουν τρόπους να απαντήσουν σε αυτό που αντιμετωπίζουν με έναν αμήχανο, αλλά οικείο στην Αθήνα όρο: το φαινόμενο της μεταπολιτικής.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ YOUTUBER

Το όνειρό του, μετά την απόλυσή του από την Εθνική Φρουρά το 2019, ήταν να βρει μια δουλειά στην οποία θα μπορούσε να κάνει ανοησίες και να πληρώνεται. Ετσι, χωρίς σπουδές και κάποια κατάρτιση, ξεκίνησε να βγάζει τα προς το ζην -και με το παραπάνω- υλοποιώντας το σχέδιο μέσα από το κανάλι του στο YouTube. Από το να μείνει τρεις μέρες όρθιος ακουμπώντας μια Lamborghini (και να την κερδίσει), να ταφεί σε ένα φέρετρο για δέκα ημέρες, παρέα με ένα φίδι, να επιβιώσει σε ένα αεροδρόμιο για μία εβδομάδα χωρίς ούτε ένα ευρώ, μέχρι να κατασκηνώσει για μήνες έξω από τα γραφεία της πλατφόρμας X για να καταφέρει να αγκαλιάσει το ίνδαλμά του Ελον Μασκ (τα κατάφερε και έκτοτε το bromance διαρκώς δυναμώνει). Το κανάλι του έχει ξεπεράσει τα 2,6 εκατ. συνδρομητές.

Κάπως πιο εύκολη αποστολή αποδείχθηκε τελικά να κατέβει υποψήφιος για τις ευρωεκλογές και να πείσει έναν στους πέντε Κυπρίους να τον ψηφίσει, χωρίς κόμμα, χωρίς μηχανισμό και δηλώνοντας πολιτικά αναλφάβητος. Ενάμιση χρόνο μετά την είσοδό του στην Ευρωβουλή απασχολεί τα ξένα ειδησεογραφικά πρακτορεία περισσότερο από τον μέσο ευρωβουλευτή, συνήθως με αρνητικό τρόπο, αλλά όπως γνωρίζει καλά, κάθε δημοσιότητα είναι καλοδεχούμενη. Τα βίντεό του στα κοινωνικά δίκτυα γίνονται πια μέσα από αίθουσες του Ευρωκοινοβουλίου, όπου πηδάει συνήθως από καρέκλες και

τραπέζια, επιχειρώντας να μεταδώσει ό,τι έχει καταλάβει για τις διεθνείς εξελίξεις, τις εργασίες του Ευρωκοινοβουλίου και τις σημαντικές ψηφοφορίες. Συχνά-πυκνά όμως, είτε αυτός είτε η μνηστή του Στυλιάνα Αβερίκου, παίρνουν τους ακολούθους τους παρέα στη χλιδατή ζωή τους: από το πάρτι γενεθλίων της με θέμα «χρυσοθήρας» (gold digger), τα φαγητά που μαγειρεύει στον Φειδία ή την επιλογή παπουτσιών για τον γάμο τους στην μπουτίκ Christian Louboutin στο Λονδίνο. Το ζεύγος πήρε λίγη ακόμη δημοσιότητα τον περασμένο Μάιο όταν η Αβερίκου μπήκε στο τηλεοπτικό ριάλιτι Big Brother, αλλά αποχώρησε οικειοθελώς δύο εβδομάδες μετά, με τον Φειδία να την περιμένει.

Μπορεί στο Ευρωκοινοβούλιο να εμφανίζεται συνήθως με φούτερ και τσαλακωμένα T-shirt, όμως οι βαρύγδουπες πολιτικές του ανακοινώσεις συνοδεύονται από την ανάλογη ενδυματολογική επιμέλεια. Ανακοίνωσε την πρόθεσή του να είναι υποψήφιος σε τηλεοπτική εκπομπή, φορώντας τρεις γραβάτες, σακάκι και σορτσάκι. Υπέβαλε τα σχετικά δικαιολογητικά φορώντας παπιγιόν και συνοδευόμενος από τον ιερέα πατέρα του. Τώρα, την έναρξη της εκστρατείας του για μια θέση στο κυπριακό κοινοβούλιο την κήρυξε με ένα στρατιωτικό κράνος στο κεφάλι, για να στηρίξει τον ισχυρισμό του ότι το σύστημα τον πολεμά. Το πολιτικό του κόμμα «Άμεση Δημοκρατία Κύπρου» έλαβε και νομική υπόσταση, ενώ η αρχική ονομασία «Άμεση Δημοκρατία», όπως είχε υποβληθεί στην αίτηση εγγραφής, δεν έγινε αποδεκτή από το υπουργείο Εσωτερικών, καθώς παρέπεμπε σε πολίτευμα. Το νεοσύστατο σχήμα κατατάσσεται ήδη πέμπτο στις δημοσκοπήσεις με 6,5%, σε ένα ιδιαιτέρως ρευστό και κατακερματισμένο πολιτικό σκηνικό, όπου το πρώτο κόμμα, ο Δημοκρατικός Συναγερμός, λαμβάνει μόλις 17%.

ΜΑΣΚ ΚΑΙ ΡΩΣΙΑ

Τον Δεκέμβριο του 2024, ο Μασκ αναπαρήγαγε ένα βίντεο του Φειδία που εξηγούσε παθιασμένα ότι είναι «τρελό και απάνθρωπο» οι Ευρωπαίοι πολιτικοί να συνεχίζουν να υποστηρίζουν το Κίεβο και ότι θα είχαν σταματήσει να το κάνουν προ πολλού, αν ήταν να στείλουν τα δικά τους παιδιά στη μάχη. Στη συνέχεια, ο Φειδίας ήταν ένας από τους ευρωβουλευτές που καταψήφισαν την έκκληση του Ευρωκοινοβουλίου προς τη Ρωσία να επιστρέψει τα παιδιά που απήχθησαν στην Ουκρανία. Βρέθηκε στη Μόσχα πέρυσι τον Μάιο προσκεκλημένος του Βλαντιμίρ Πούτιν την «Ημέρα της Νίκης» - μαζί με άλλους ευρωβουλευτές από τη Γερμανία και τη Σλοβακία. Το ταξίδι που ο ίδιος παρουσίασε ως «αποστολή ειρήνης», προκάλεσε έντονες αντιδράσεις στις Βρυξέλλες. Τώρα, παράλληλα με τις πολιτικές δράσεις στην Κύπρο, ετοιμάζεται να συστήσει μια νέα ευρωομάδα. Βασικός πυρήνας του εγχειρήματος είναι Σλοβάκοι ευρωβουλευτές από το πολιτικό περι-

βάλλον του φιλορώσου πρωθυπουργού Ρόμπερτ Φίτσο. Προς το παρόν δεν φαίνεται να έχουν συγκεντρώσει τη στήριξη 23 ευρωβουλευτών από 7 χώρες που απαιτούνται, αν και η ομάδα του ισχυρίζεται ότι βρίσκονται πολύ κοντά στον στόχο.

Αυτό που σίγουρα βοηθά είναι η συνεχής στήριξη και προβολή του από τον Μασκ στους 234 εκατομμύρια ακολούθους του. Συχνά ο ένας αναπαράγει τις αναρτήσεις του άλλου, ενώ ο Φειδίας υπερασπίζεται την ατζέντα Μασκ στο Ευρωκοινοβούλιο, ειδικά όταν έρχεται σε σύγκρουση με τον νόμο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις ψηφιακές υπηρεσίες (DSA) που υποχρεώνει τις μεγάλες εταιρείες να περιορίσουν το παράνομο περιεχόμενο και να αντιμετωπίσουν την παραπληροφόρηση. «Ο Φειδίας για Πρόεδρος της Ε.Ε.!\», έχει γράψει ο Μασκ στο Χ.

Η είδηση για το νέο κόμμα έσκασε σχεδόν ταυτόχρονα με την είδηση ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία διεξάγει έρευνα κατά του Φειδία για πιθανή κατάχρηση ευρωπαϊκών κονδυλίων. Η έρευνα ξεκίνησε ύστερα από καταγγελία στην Αρχή κατά της Διαφθοράς της Κύπρου, η οποία, αφού εξέτασε τον φάκελο, τον διαβίβασε στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, καθώς πρόκειται για ευρωπαϊκά χρήματα.

Η ΒΙΛΑ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

Η καταγγελία αφορά ενοικίαση τελούς μεζονέτας στη Λεμεσό, την οποία έχει δηλώσει ως «πολιτικό γραφείο» και άρα πληρώνει με χρήματα από τα ευρωπαϊκά κονδύλια, αλλά τη χρησιμοποιεί ως κατοικία με την αρραβωνιαστικιά του. Το σπίτι στη Λεμεσό, όπου άλλωστε ο Φειδίας είχε δηλώσει πως έχει επιλέξει ως «ερωτικός μετανάστης», το έχουν γνωρίσει οι ακόλουθοι του ζευγαριού αρκετά καλά μέσα από τα βιντεάκια τους στα σόσιαλ μίντια, άλλοτε δίπλα στην πισίνα, άλλοτε στον κήπο, άλλοτε στον καθρέφτη του μπάνιου μπροστά από τον χρυσό νιπτήρα, ή στο τελές σαλόνι μπροστά από τη μαρμαρίνη εσωτερική σκάλα. Ο ίδιος επιμένει ότι το γραφείο επελέγη επίτηδες να μοιάζει με σπίτι -με τέσσερα υπνοδωμάτια- για να είναι πιο ζεστή η ατμόσφαιρα για τους επίσημους προσκεκλημένους, καθώς και ότι νοικιάζει άλλο διαμέρισμα, ακριβώς δίπλα, με την αρραβωνιαστικιά του. Πάντως, το συμβόλαιο της βίλας ήρθε στο φως και στο έγγραφο αναφέρεται ρητώς ότι ο ενοικιαστής «επιθυμεί να το χρησιμοποιήσει για οικιστικούς σκοπούς», ενώ δεν διευκρινίζεται κάπου ότι ένα ποσοστό το πληρώνει ο ίδιος «από την τσέπη του» και το υπόλοιπο με χρήματα από το Ευρωκοινοβούλιο, όπως ισχυρίστηκε. Τη λύση τη βρήκε με μορφή ριάλιτι, όπως όλα στην πολιτική του καριέρα: θα θέσει το ερώτημα σε όσους ψηφίζουν στην εφαρμογή της «Άμεσης Δημοκρατίας» αν πρέπει να μείνει ή να φύγει από το σπίτι.

Υπάρχουν και άλλες καταγγελίες συνεργατών του που εκφράζουν παράπονα για τις συνθήκες εργασίας, υπερω-

Η νεοσύστατη Άμεση Δημοκρατία κατατάσσεται πέμπτη στις δημοσκοπήσεις με 6,5%, την ώρα που το πρώτο κόμμα, ο Δημοκρατικός Συναγερμός, λαμβάνει μόλις 17%.

ρίες, αυταρχική συμπεριφορά, αλλά και απαιτήσεις που δεν είχαν σχέση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπως η περίπτωση του εκπαιδευόμενου στον οποίο είχε ανατεθεί η διοργάνωση του γάμου του ευρωβουλευτή σε κάστρο του 10ου αιώνα στην Ιταλία ή άλλων για τα «βιντεούθκια» της κυρίας Αβερίκου. Αλλά έγγραφα παρουσιάζουν συνεργάτες του να επιστρέφουν χιλιάδες ευρώ, με τον ίδιο να ισχυρίζεται πως πρόκειται για διευθέτηση που έχει κάνει, γιατί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καθυστερεί πληρωμές.

«ΠΕΛΛΟΤΗΤΕΣ»

Ακόμη, υπάρχει έρευνα για την ηλεκτρονική εφαρμογή που έχει δημιουργήσει για το κόμμα του και φαίνεται πως πληρώνεται επίσης με χρήματα του Ευρωκοινοβουλίου. Ο ίδιος ισχυρίζεται ότι για υποθέσεις που αφορούν την ιδιότητά του ως ευρωβουλευτή, πληρώνει το Ευρωκοινοβούλιο και για τις υποθέσεις που αφορούν το κόμμα πληρώνει ο ίδιος. Παρ' όλα αυτά δεν έχουν δοθεί δικαιολογητικά και αποδείξεις για τον επιμερισμό των χρημάτων. Δεν έχει δώσει ακόμη απαντήσεις για την πρόσληψη της αδελφής του μέχρι πρόσφατα, κατά παράβαση των κανονισμών, ούτε για την είσπραξη χρημάτων (350 ευρώ ημερησίως) για διαμονή και διατροφή, ενώ κοιμάται κατά παράβαση των κανονισμών στο γραφείο του στο Ευρωκοινοβούλιο.

Καταγγελία εναντίον του κατέθεσε και η Κυπριακή Παραολυμπιακή Επιτροπή, καθώς ο Φειδίας χαρακτηρίστηκε «πελλούς» (τρελούς) αθλητές των Παραολυμπιακών

Αγώνων. Ο ίδιος απάντησε πως «εμούνταραν όλοι να με φάνε», ζήτησε όμως συγγνώμη.

Οι καταγγελίες έρχονται μέσα σε ένα ιδιαίτερα τοξικό κλίμα στην Κύπρο, όπου το πολιτικό σύστημα συνταράσσεται από αποκαλύψεις για γκρίζα χρηματοδότηση της προεκλογικής καμπάνιας του Κύπριου προέδρου Νίκου Χριστοδουλίδη, που οδήγησαν και σε παραίτηση στενών συνεργατών του. Ακόμη βρίσκεται σε εξέλιξη έρευνα μετά καταγγελία ότι ο δήμαρχος Πάφου, Φαίδων Φαίδωνος, ο οποίος πιθανόν να είναι μεταξύ των διεκδικητών για τις προεδρικές εκλογές το 2028, ξυλοκόπησε τη σύζυγό του, καθώς και για παρατυπίες στον δήμο.

Παρά τις απανωτές καταγγελίες φαίνεται πως το φαινόμενο Φειδίας ήρθε για να μείνει. Αλλωστε, σε μεγάλο ποσοστό, οι πιστοί ακόλουθοί του θα αναζητήσουν τις εξηγήσεις μέσα από τα ολιγόλεπτα εντυπωσιακά βιντεάκια του και δεν θα ψάξουν παραπάνω το θέμα. Είναι ο ορισμός της μεταπολιτικής σε μια εποχή που ούτως ή άλλως η «παραγωγή περιεχομένου» φαίνεται να αποτελεί στρατηγική προτεραιότητα για τους Ευρωπαίους πολιτικούς, περισσότερο ίσως από τον πολιτικό σχεδιασμό.

Κι αν δεν τα καταφέρει να γίνει ο επόμενος πρόεδρος της Κύπρου, ο ίδιος φέρεται να έχει ακόμη υψηλότερες φιλοδοξίες για εξασφάλιση παγκόσμιας αναγνωρισιμότητας. Θεωρώντας ότι αποτελεί πρόσωπο διεθνούς εμβέλειας, έχει ήδη επιχειρήσει να κλείσει συμβόλαιο με το Netflix που θα γυρίσει τη ζωή του σε ριάλιτι. Κανονικό ριάλιτι. Όχι αυτό που παίζει ήδη δύο χρόνια.

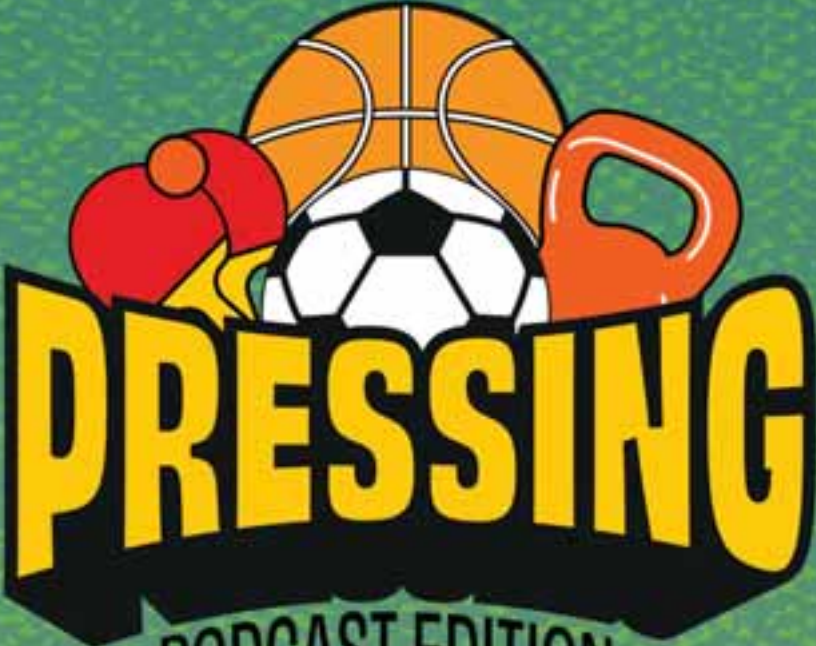
UNCUT

Το εβδομαδιαίο podcast συνεντεύξεων

με την Ελισάβετ Γεωργίου

 Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

PRESSING

PODCAST EDITION

Με τον Ανδρέα Βιολάρη
και τον Λούη Νικολάου

24SPORTS

The

INSIDER

Το εβδομαδιαίο podcast ανάλυσης της επικαιρότητας

με τον Ανδρέα
Χατζηκυριάκο

Διαθέσιμο στο kathimerini.com.cy

